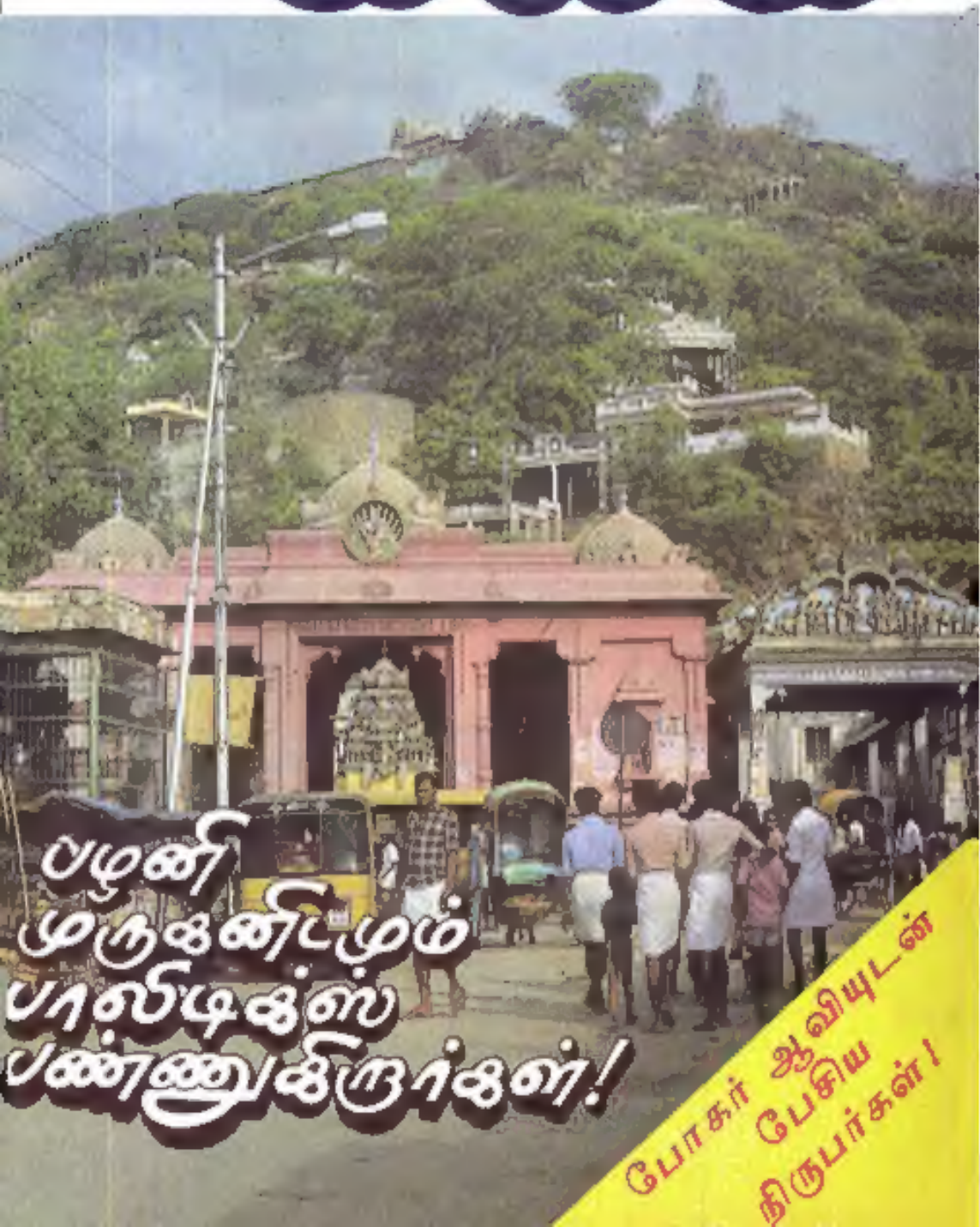

KALKI
24.8.86
ரூ. 1.50

கல்கி

பழனி
முருகன்மேலும்
பாஸ்டிக்ஸ்
பண்ணுகிறார்கள்!

போகர் ஆவியுடன்
பேசிய
நிருபர்கள்!

வளரும் குழந்தைகளுக்கு சுவையான
துணையாக விளங்கும் பால் பிஸ்கட்

சத்துமிக்க, சுவையான பிஸ்கட்.

வெள்ளாறுப் பூங்காவுடைய..

மண்ணெண்ணெய்க்குத்துக்கம்
தாறுக்கமுடியுமல்லவோ... ஒரு நூலர்...

கவர
கூடும்
உணர்வுகள்
கதை!

சிவ்

மணிகேசுவரே! துருத்த காரை
குனைவதற்கு இருந்து நில்லி
காரைத் தூக்கித் தருமயக்கள்...

சுண்ணா!
கண்ணா! கண்ணா!
இவ்வளவு வயசா
யிருக்கீர்கள்...
இவ்வளவு நான்
கொடுத்த பாரமா
இருக்கக்கூடாது...
ஓடு வேலை
தேடிக்கொள்.

ஓன்
கிஷ்டம்!

சிவையாத சிவந்தது
ஓடு நான்...

சுண்ணா!
சிண்ணா! என்ன
சுத்தாணாது சூயா
செய்கிறார்களே
மச்சு! சூதோ
சூதாக்காரிகள்
எவ்வளவு வேண்டிய
வெள்ளைகளை வைத்து
தாடியம் வேலை
கொடுத்திருக்கிறீர்கள்!
சிவந்தது
சிவந்தது!

சுண்ணா!
நான் சன்னியா
போயிடேன்...
வாழா வெட்டி நான்
இங்கே இருக்கிற
பெண்ணை
தாடினேன் கருத்துக்
கர்வாணம்
சூதாது!

சூதாதுவா?
மெய்யவே
மெய்யாது!

சூதாக்காரர்களுக்குப்
பண்ணாதிரு
சாத்தோடுக்காமல்
வேலையில் போனா
மணிகேசுவரே...

சூதாக்காரர்கள்!
வயதானவர்கள்
நான் சூதா
கொண்டே இருக்கிறேன்
நான் சூதா...

சீன நாட்கள் சென்றது சிந்தியுடையதாய்த் தோன்றி நினைவிருக்கிறது.

(Handwritten note in Tamil)

மணியேமலர் சேவ
அதர் சேவ அந்தரம்.

சாஹிபு தீவிக
வெய்யவாங்க...
கிப்படி வெய்யவாங்க...
பெய்ய... நான்
பெய்ய... நான்
பெய்ய...

சுமார் 100
மணிகள்
தரவேண்டும். சித்திராபா
பள்ளத்தில் ஒரு புதை
சித்திராபாபா
வந்தது போது...

சார்! சாதிக்கு
விருந்தினர்... லண்ட்
கிடைச்சு... பார்த்து
தான் சாது! சாதிக்கு
வாய்க்கிறான் சாதி!
பெரிய சாதிக்கு
சாதிக்கிறது...
சாதிக்கிறது...
சாதி... பார்த்து...

Printed at the Government Press, Calcutta.

சுருஷா
செய்யுதுரார்
லொடிகொடி சீரொடி
செய்யுது...

சென்னை மாவட்டம்...
 சென்னை மாவட்டம்...
 சென்னை மாவட்டம்...
 சென்னை மாவட்டம்...
 சென்னை மாவட்டம்...
 சென்னை மாவட்டம்...

பாயில்லையா?
இப்படி பக்கத்தில்
வாடி சிசாவதுறன்...

ச்சீ!
நிங்குள்ளாம்
சுகனா தாய்ச்சீ
ரங்குளோடு
மறக்கணா?
நா...

விவாதிப்பான் ஓடு
தீடும்தய மண்
கெடுகே மறப்படி
பள்ளிக் கூடம்
பக்கமே போக
சாவுசிய மல்லாதபடி...

மூலம்ஸ்
உத்தரவு!
உத்தரவையம்
மறப்படி
கூறல்
சாபடுகள்
கூறம்...

15-7-86-ல் கனல்
நிழலாட்டம் செய்துள்ள
மணிகேசரி சே......

சார்! விவாதிப்பான்
கூட்டு நான் வந்தே
கனலையைக் கூறக் காரணம்,
மறப்படி செய்தே கனல்க்கும் கூறதுதான்
கனல் இல்லை... கனலையுடன்
கனல்க்கட்டில் கொஞ்சம் சாப்பாடு
பெண்களோ இந்த சிசுவர்கள் கூடு
கூட எப்படி கூடுவதைத் துடிக்க
கிறதோ வானபுதை
உணாதுறதுதான்...

உண்மையிலேயே பாதுகாப்பை விரும்புவோர்க்கு

**பாஸாஜி மோட்டார் &
ஃஜனரல் பைனான்ஸ்**
(Hire Purchase Financiers for Motor Vehicles)

டெபாசிட் தாரர்களுக்கு கூடுதல் வட்டி

தேக்கெட்ட
வட்டி விகிதங்களில்
டெபாசிட் செய்து
கொள்வதற்கு உதவுக

1-வருடம்

17+2

19%

2-வருடங்கள்

18+2

20%

3-வருடங்கள்

19+2

21%

5-வருடங்கள்

22+2

24%

+2%

வழக்கமான
விதித்தடின்
வறுங்கப்படுகிறது

ரூபாய் 20,000/க்கு மேல் டிபாசிட் செய்யும்
ஒவ்வொரு டிபாசிட்/க்கும் ஊக்க போனசும்,
மிக மதிப்புள்ள அன்பளிப்பும் வழங்கப்படும்.

உங்கள் டெபாசிட்டுகளை அனுப்பும் முகவரி

சென்னை

1. 91, உதயன் ரோடு,
(சிலா-விநாயகம் கோவில் அருகில்)
தி.நகர், சென்னை-600 017.
போன் : 447188/442219/445480

மெய்நகரம்

1. 24/1-A, மாங்கோலா ரோடு (16வது கிராம்),
மெய்நகரம், மெய்நகரம்-550 003.
போன் : 365571

திருச்சி

1. 22, மதுரை ரோடு (முதல் மாடி)
சாதுர திபெட்டர் அருகில்
திருச்சி-620 008, போன் : 21576/29772

பாண்டிச்சேரி

1. 11, நேரு தெரு (சென்னை வங்கி எதிரில்) உதய மாடி,
பாண்டிச்சேரி-605 001, போன் : 8452

தஞ்சாவூர்

1. எண் : 26-3 முதல் மாடி, ஜி.ம.கனல் ரோடு,
தஞ்சாவூர்-612 001, போன் : 1028

திருவள்ளூர்மலை

1. 14/A, ஆங்கிலேய தெரு,
திருவள்ளூர்மலை-604 501, போன் : 3462

மட்டுக்கோட்டை

1. 121, தலைவாசி தெரு, (முதல் மாடி)
மட்டுக்கோட்டை-614 501, போன் : 433

கோயமுத்தூர்

1. 56B, சாதுர விதி (முதல் மாடி)
கோயமுத்தூர்-641 001, போன் : 24369

மதுரை

1. 41, கட்டக்கு மெரி வீதி (முதல் மாடி)
மதுரை-625 001, மதுரை-625 001.

போகர் இருக்க பயமேன்?

போகர் ஆவியுடன்
பேசிய திருபர்கள்!

"ஆன்மீகம் என்றால் என்ன?"
"தெரியாது ஐயா!"
"கடவுள் என்றால் என்ன?"
"தெரியாது ஐயா!"
"தெரியாது" என்று சொல்வதைக் கூடப் பணிவாகச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையா?"
"அப்படியா... ஐயா..."
"நீங்கள் என்ன பணி செய்கின்றீர்கள்?"
"சமூகப் பணி ஐயா..."
"சமூகப் பணிகளுள்னவே ஆன்மீகப் பணியும் அடக்கம் இல்லையா?"
"அப்படியா... ஐயா..."
"ஏதோ புராணப் பட 'டயலாக்' மாநிரி இருக்கிறதே" என்று பேசிக்கின்றீர்களா? அதுதான் இல்லை. பழனியில் புகழ்பெற்ற ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சித்தரான போகர் பெருமானுடன் இப்படியொரு பேச்சுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் நாம். (நாம் என்றால் போகர் முன்னால் உட்கார்ந்திருக்கின்ற ஐந்து பேர்) ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னுள்ள பெருமானுடன் எப்படிப் பேச முடிந்தது? ஆச்சரியப்படுவீர்கள்.

காலத்தவம்தான்.

அந்தக் காலத்து போகர், ஏகக் குறும்புக் காரராய்க் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்த்திருப்பார் போலிருக்கிறது. இப்போது இவ்வளவு வருஷங்கள் கழித்தும் அதே வயதான குறும்புடன் பழுவிலில் உள்ள சத்திரா எங்கிற பெண்ணின் கடம்பில் கூடு பாய்த்து புராண பாலைமயில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடன்தான் நாளும் பேசினோம்.

நாம் போன போது - மதிய வேளை. ஒரு பெண்ணிடம், 'இங்கே போகர் ஒரு பெண்ணிடம் பேசுகிறாராமே' என்று நாம்கேட்டதும் அந்தப் பெண் சற்று வெட்கப்படுகிறார். அதற்குள் இன்னொரு பெண் வந்து குறுக்கிட்டு, 'இந்தப் பெண்ணிடமே நாய்க் போகர் பேசினார்' என்றதும் ஆச்சரியம். சரிவ சாதாரண குடும்பத்து முகத்துடன், மாறிர்த்துடன்

* கோபால்

சற்று உள்ளடங்கிப் பேசுகிற சத்திராவிடம் போகரா? இதன்ஊடு வருஷங்களுக்கு முன் நிறென்று சத்திராவுக்கு அருள் வந்து போகராகி விட்டாராம். இத்தனைக்கும் பி. காம் படித்திருக்கிறார் சத்திரா!

ஆச்சரியத்துடன் உள்ன போகரோடும், அங்கே புவியின்லரி மாடம் என்கிறார்கள். அதுதானே! போகர் இருக்கிற இடம் மாடமாகத்தானே இருக்க வேண்டும். ஆளுக்கான் துண்டை. இடுப்பில் இருக்கிக் கொள்ளாத பரவசமாய் உள்ன போனோம். அதற்குள் சத்திராவின் அண்ணன் கோபால் வந்து விட்டார். படபடவென்று பேசுகிறார். கட. புறமாகக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறார். பல்வேறு இலகனறகள், வெங்காயம் கூட்டி ஒரு அறைமில் இறைந்தபடி கிடக்கிறது. மூலிகையாம்.

மூலிகை எடுக்கிறதெல்லாம் வேலில் லைக்க" என்று சொல்கிறார்.

"என்ன சொல்வீங்க?" கேட்கிறோம்.
"ஐயாவுக்குச் சத்திராவுக்கு நிமிர்ந்து அருள் வந்ததும். திராந்து ஒரு மலிக்குப் போக னும்து சொல்லிடுவார். மூலிகை இருக்கிற இடத்தை நோக்கிக் கை காண்பிக்கப்படி, காடு மேடு கலாம் தவவித் குடுக்கப் போக அடும்

பட - நன்மையேனை - 'கொஞ்சம் விட்டு
மூத்துனர்.

போய்ப் புற்றைப் பதிகெட்டு முறை
கற்றி வாருங்கள்; சித்த புருஷர் சொல்கிற
போது மறுப்பேது? விட்டன் பின்னும் ஒரு
புற்று. என்ன புற்றே? ஆனால் கற்றிலும் ஏக
மறுப்புக்குட்டி. ஏறுமபுகள், மகிமை தெரி
வாமல் தாத்திகத்தனத்துடன் காலைக் கழிக்க -
வலி பின்வியபடி கதறி கதறிச் சுற்றினோம்.
வியர்ந்து விட்டது.

வந்து உட்காந்தோம். போச ஆளங்கிக்குள்
போக. திருப்பாவை கட்டுளையின் முதல்
பாடாளவைக் கொஞ்சம் மகிழ்வாள் வாசி
யுங்கள்.)

நயமிலெய் கொஞ்சம் தென்பாவி போர்
வழி போக. ப் போ அழைத்தார். கொதித்
தார். போக. கேள்விகள் கொஞ்சம்.
"பணிவு வேண்டாம்" என்று, தெருத்த தேர்
பார்த்துக் கொண்டு வகையின் வட்டத்தில்
கொண்டு கொண்டு இடத்தது. நாம் போசப்
போச போக புகத்திப் படிப்படியாக
உஷ்ணம். கையின் "அறிவுற்றவர்கள்"
என்றடி முகத்தில் அடிக்காதி போச. போக
கொண்டுவிடப்பாதிநேர் கை. காளை விட்டு
விட, காசு கழன்று விழுத்தது.

அண்ணல் தாபதாவிப்படுத்துகிறார்.
"வதோ தெரியவா கொஞ்சம் பாங்கு.
மல்லிச்சிடுங்க ஐயா..." அண்ணன்
கெஞ்சியபடி கொல்லியும் ஐயாவிடம்
முறைப்பு நீங்கவில்லை.

"தூயாவிட்டே போய்ப்டு வாரேறும்னு
கொல்லி ஆதிவாங்கிக்குங்க..." அண்ணன்
நம்பிடம் சொல்கிறார்.

"நாங்கள் போய் வருகின்றோம் ஐயா."
கொஞ்சம் யோசிக்கிறார் போக. "போய்
வாருங்கள்; வாழ்த்துங்கள்" என்று ஐயா
கொன்ன போது தலைக்குள் அணியடித்து
அகுவி இறங்கிய மாதிரி குளிர்ச்சி.

பரவசமாய் வெவியே வந்தோம்!

உங்களுக்கு ஏதாவது வியாதிவா? அவன்
ஸதப்படுகிறீர்களா? கவலைவே வேண்டாம்.
பழனி வடகம்புரத்தில் - ஐயானவப் பாருங்
கள். பதிகெட்டு முறை புற்றைச் சுற்றுகள்.
சகலத்துக்கும் நிவாரணம் கிடைத்துப்
போகும். எய்ட்வாய் இருந்தால்வன்ன. அதற்
கும் மேல், ஐயாவின் தலைமேலாய் கவிழ்ந்து
நடக்கிற மாதிரி ஒரு வியாதி வந்தால்வன்ன.
அத்தந்தம் ஒரு மூலிகை தேடி நடு இரவில்
மகிழ்ந்து தலவித் தயவி ஓட போகர் இருக்
கும் போது பயமென்?

போகருக்கு ஒரு விண்ணப்பம்:
இந்தமுறை ஒரு பெண் வியாதி இறங்கிப்
பேசுகிறீர்கள். சரி, அடுத்த முறை, வடிபடி
ஸவது (எத்தனை பேர் காய்த்து விடக்கிறா
கள்?) எங்கியப் போன்றவர்கள் மீது கருணை
யுடன் இறங்கிப் பேசுங்கள். நாங்களும்
கொஞ்சம் வியாபாரம் பண்ணிக் கொள்
கிறோம். "போகரே சரணம்வயா..."

— ஆதி

அடுத்த இதழில்...

இடைத் தேர்தல் நிலவரம் எப்படி
யிருக்கிறது?

— தேரடி சுப்பேசர்

"அரசியல்வாதிகளின் தலைவிட்டட
யும் அஞ்சாமல் சந்திப்பேன்."

— போலீஸ்மன் அதிகாரி துகவதி போட்டி

[illegible]

1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24,25,26,27,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,38,39,40,41,42,43,44,45,46,47,48,49,50,51,52,53,54,55,56,57,58,59,60,61,62,63,64,65,66,67,68,69,70,71,72,73,74,75,76,77,78,79,80,81,82,83,84,85,86,87,88,89,90,91,92,93,94,95,96,97,98,99,100,101,102,103,104,105,106,107,108,109,110,111,112,113,114,115,116,117,118,119,120,121,122,123,124,125,126,127,128,129,130,131,132,133,134,135,136,137,138,139,140,141,142,143,144,145,146,147,148,149,150,151,152,153,154,155,156,157,158,159,160,161,162,163,164,165,166,167,168,169,170,171,172,173,174,175,176,177,178,179,180,181,182,183,184,185,186,187,188,189,190,191,192,193,194,195,196,197,198,199,200,201,202,203,204,205,206,207,208,209,210,211,212,213,214,215,216,217,218,219,220,221,222,223,224,225,226,227,228,229,230,231,232,233,234,235,236,237,238,239,240,241,242,243,244,245,246,247,248,249,250,251,252,253,254,255,256,257,258,259,260,261,262,263,264,265,266,267,268,269,270,271,272,273,274,275,276,277,278,279,280,281,282,283,284,285,286,287,288,289,290,291,292,293,294,295,296,297,298,299,300,301,302,303,304,305,306,307,308,309,310,311,312,313,314,315,316,317,318,319,320,321,322,323,324,325,326,327,328,329,330,331,332,333,334,335,336,337,338,339,340,341,342,343,344,345,346,347,348,349,350,351,352,353,354,355,356,357,358,359,360,361,362,363,364,365,366,367,368,369,370,371,372,373,374,375,376,377,378,379,380,381,382,383,384,385,386,387,388,389,390,391,392,393,394,395,396,397,398,399,400,401,402,403,404,405,406,407,408,409,410,411,412,413,414,415,416,417,418,419,420,421,422,423,424,425,426,427,428,429,430,431,432,433,434,435,436,437,438,439,440,441,442,443,444,445,446,447,448,449,450,451,452,453,454,455,456,457,458,459,460,461,462,463,464,465,466,467,468,469,470,471,472,473,474,475,476,477,478,479,480,481,482,483,484,485,486,487,488,489,490,491,492,493,494,495,496,497,498,499,500,501,502,503,504,505,506,507,508,509,510,511,512,513,514,515,516,517,518,519,520,521,522,523,524,525,526,527,528,529,530,531,532,533,534,535,536,537,538,539,540,541,542,543,544,545,546,547,548,549,550,551,552,553,554,555,556,557,558,559,560,561,562,563,564,565,566,567,568,569,570,571,572,573,574,575,576,577,578,579,580,581,582,583,584,585,586,587,588,589,590,591,592,593,594,595,596,597,598,599,600,601,602,603,604,605,606,607,608,609,610,611,612,613,614,615,616,617,618,619,620,621,622,623,624,625,626,627,628,629,630,631,632,633,634,635,636,637,638,639,640,641,642,643,644,645,646,647,648,649,650,651,652,653,654,655,656,657,658,659,660,661,662,663,664,665,666,667,668,669,670,671,672,673,674,675,676,677,678,679,680,681,682,683,684,685,686,687,688,689,690,691,692,693,694,695,696,697,698,699,700,701,702,703,704,705,706,707,708,709,710,711,712,713,714,715,716,717,718,719,720,721,722,723,724,725,726,727,728,729,730,731,732,733,734,735,736,737,738,739,740,741,742,743,744,745,746,747,748,749,750,751,752,753,754,755,756,757,758,759,760,761,762,763,764,765,766,767,768,769,770,771,772,773,774,775,776,777,778,779,780,781,782,783,784,785,786,787,788,789,790,791,792,793,794,795,796,797,798,799,800,801,802,803,804,805,806,807,808,809,810,811,812,813,814,815,816,817,818,819,820,821,822,823,824,825,826,827,828,829,830,831,832,833,834,835,836,837,838,839,840,841,842,843,844,845,846,847,848,849,850,851,852,853,854,855,856,857,858,859,860,861,862,863,864,865,866,867,868,869,870,871,872,873,874,875,876,877,878,879,880,881,882,883,884,885,886,887,888,889,890,891,892,893,894,895,896,897,898,899,900,901,902,903,904,905,906,907,908,909,910,911,912,913,914,915,916,917,918,919,920,921,922,923,924,925,926,927,928,929,930,931,932,933,934,935,936,937,938,939,940,941,942,943,944,945,946,947,948,949,950,951,952,953,954,955,956,957,958,959,960,961,962,963,964,965,966,967,968,969,970,971,972,973,974,975,976,977,978,979,980,981,982,983,984,985,986,987,988,989,990,991,992,993,994,995,996,997,998,999,1000

● 2014年10月1日

111. திரு. ச. தாமசு : திரு. க. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இடமின்றாமல்
உள்ளேயே இருப்பது போதுமானதென்று தயிர் பற்றி
உள்ளேயே இருப்பது என்பது திருப்புகள் களிலேயே இருப்பதே.
— அ. சி. பி. பி.

[illegible]

* 1972-73-ல் தமிழ்நாடு திரைப்படத் துறை அமைந்தது. அதன்மூலம் திரைப்படத் துறை வளர்ச்சி பெற்றது.

continued

— 249 —

[illegible]

4-2111 1-1-77 - 100,

உ.மா.சி. இலங்கை மாநகர்.

"இது ஆதித் தெய்வம்", "செய்வதில் கவர்", "செய்வ
கவர்" இவையாவும் முதலிய தாம் கவர்வோர் எழுதியது
ஆதித் கவர்வோர் ஆகியவரே.

00017542

கி.மு.௧௩௪௦-௧௩௩௦

* ப. தமிழர் தொழிற்சங்கத்தினர் எங்குள்ள பரந்த நிலத்தில் எங்குள்ள அங்கத்தினர் ஒருங்கே இயங்கும் கட்டுப்பாட்டில் நடைபெறும்.

Journal of

அட்டவழி பிடிவாய் இயைந்த.

* உறுப்பினர்கள் ஆர்.சி.வால்மீதி ஆய்வதையும் கண்காட்சி செய்தல், உறுப்பினர் பிரேரணை, உறுப்பினர் விருந்தினர் பங்களிப்புகள் ஆய்வதையும் குறிப்பிட்டு

© 2000 Blackwell Science Ltd

are also included.

[illegible]

உதவி செய்து, புகழ் பெற்று.

அனைத்து எல்லைகளில் செல்லும் கொளணி. 12 வது கரை அபத்தான நிலைகளில் உள்ளது கண்டையே. கரைகளின் தீமை 380 மீட்டர். இந்த இடத்தை வறழப் படுத்த 1983-84 லு 80 கோடி செலவினம் மதிப்பிற் அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. கடலோரத்தில் குறிப்பிட்டது போரல் குடிசைகளுக்கும்.

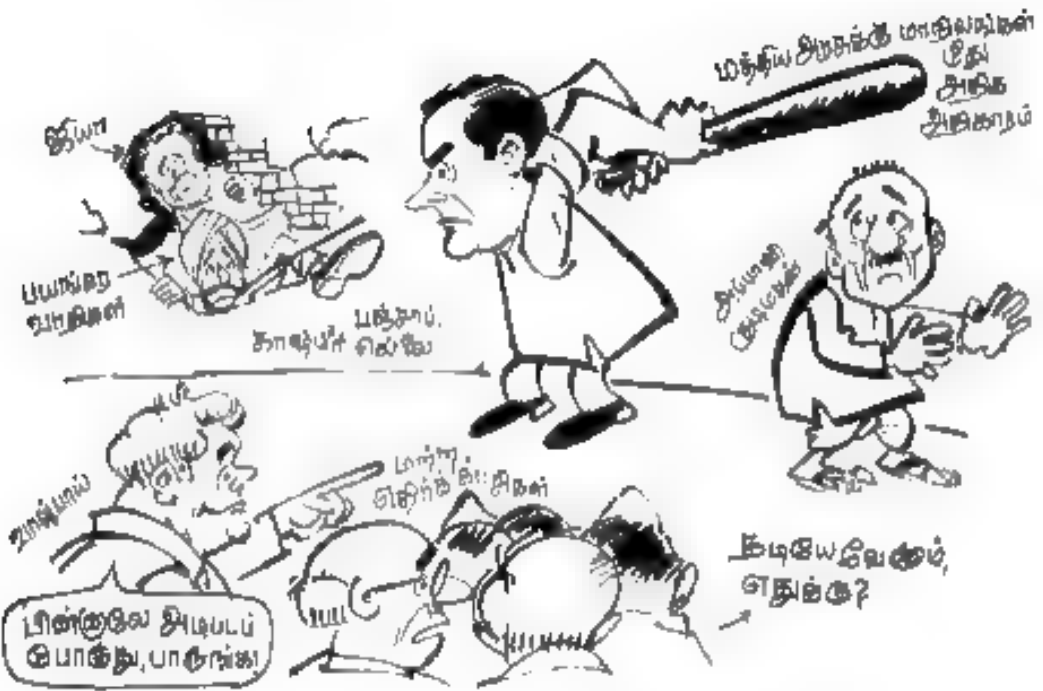
[illegible][illegible]

பணியில் எதற்கிதத் தவறும் த. க. க. கி. பி. ஆபத்தான இடத்தில் தற்காலிக பாதுகாப்பிற்குத்தான் சவுக்குமாட்டு அடித்து முடசல் போகை செய்வதில் இவர்கள்.

இரா. சுந்தர சத்தரபாண்டியன்
இயக்குனர், சென்னை மக்கள்
திரைப்பட, தமிழக அரசு,
சென்னை - 2.

பேரவையின் உத்தரவின்படி துவங்கும் தாக்கீதிலே என்ன
செய்திருக்கிறார்கள் என்று விசாரிக்கும் அந்த நேரத்திலே
பாதி கொண்டு தள்ளுவது உத்தமமாக இருக்கலாம். முழு
பாடலாகப் படிப்பது பிறரை நான் பார்த்து படித்த பழக்கம்
மேலும் நுகராதது மக்கள் ஆவதால் எதிர்பார்க்க
கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து. —

தெடுமாநுன்
என்ன
கந்திவயம்பலியா?

செயல்... பிறகு... காப்பி கொடுமா?"
 "இருங்க வந்தேன். உம்மா கொண்டு
 கொண்டு... ஒரு கைப்பைப் பிட்டு இருந்தா.
 இன்னொரு கை கைப்பிட்டு இருந்தா கண்ணாடி?"
 "சீக்கிரம் கொண்டு வராமல் அப்பத்தான்
 ஒரு கறுகறுப்பு வரும்!"

"காப்பிக்கு கொட்டை விறை அது பாட்டுக்கு
 ஏறிக் கொண்டு போவது. நீங்க என்ன
 டாண்டி ஆயிஸ் போவதுக்கு முன்னாலே நாலு
 கப் காப்பி வரவது குடிச்சிட்டு நீங்க!"

"ஆமா! உங்கப்பா காப்பித் தோட்டம்
 வைச்சிருக்காரா அதுதான் பெரு. அடீஸ்ட்,
 ஒரு டிரெஸ் காப்பித் கொட்டை யாவது
 நமக்கு அனுப்பிவிடுக்காரா?"

"எங்கப்பாவை வயிற்றுக்கு இழுக்கிறவனா
 உங்களுக்குப் பொழுதிதே போகாதே!"

(அந்தச் சமயம் காலிப் பெஸ் அடிக்க
 நிறுது.)

"யாரது? காலங்கார்த்தாவே போய்ப்
 பாரு நேரமா..."

(சுதனவாத் திறக்கிறான் நேரமா.)

"அட... அப்பா! வாங்கப்பா, நிறு அது!
 என்ன இப்படித் திறந்து வந்துருக்கிறீங்க?
 ஒரு வெட்டி போடக் கூடாதா?"

"அவசர வேண்டியா வர வேண்டியதாய்
 போச்சு!"

(கண்ணை வகுவிழர்.)

"என்ன சேகரி செய்துகியிரா?"

"வாங்க மாமா... காப்பியைப் பதநிப்
 படுத்திட்டு, இருந்தேறாம்... உங்க நினைவு
 வந்துச்சு. உன்னை காப்பி எஸ்டேட்டகாரான
 நீங்களே வந்துட்டீங்க! காப்பியில் இந்த
 வகுஷம் நல்ல வாயுந்தானே, மாமா!"

"அந்த வயிற்றெரிச்சலை ஏன் வெக்க
 நீங்க, மாப்பிள்ளே?"

"என்னங்க மாமா இப்படி அலுத்துக்க
 நீங்க?"

"ஆமா! உங்களுக்கு ஏழு வகுஷத்துக்கு
 முன் நேரமானவ கல்லாணம் பண்ணிக்
 கொடுத்தேனே... அப்போ எவ்வளவு சம்ப
 ளம்...?"

"எதுக்குக் கேக்கறீங்க?"

"அட கம்மா சொல்லுங்க மாப்பிள்ளே!"

"ஆவிரம் ரூபாய்!"

"இப்போ எவ்வளவு வாங்கறீங்க?"

"ஆவிரத்தைத்தான் ரூபாய்!"

"அதான் கேட்டேன். நாட்டிலே எங்
 போருக்கும் சம்பளம் உயர்த்திக்கு
 காப்பித் செடிக்குப் போட உரம், பூச்சிக்
 கொல்லி மருந்து, மின் கட்டணம், பெட்
 ரோல், மனல், ஆலில், வரி எல்லாம் ஏறி
 வாச்சு... அவ்வளவு ஏன்? நீங்க வாங்கற
 காப்பித் கொட்டை மின் விலையும் ஏறிக்
 கிட்டே இருக்கு. ஆனா ஒன்னே ஒன்னு
 மட்டும்தான் ஏழிவெ மாட்டே நுதுது!"

"அது என்னங்க மாமா?"

"அதுதான் மாப்பிள்ளை காப்பி வாரியம்
 எங்களுக்கு கொடுக்கிற விலை. கடந்த ஏழு
 வருஷமா ஒரு விலையைத் தவிர்த்து ரூபாய்
 தான் கொடுத்துக்கிட்டு வந்தீங்க!"

"என்னப்பா இது! பதினாறு ரூபாயா?"

* காப்பித் கொட்டை கைப்பிடுவதற்கு உதவும் செயல்பாடு நிறுது

நாங்க முப்பத்தெட்டு ரூபாய் கொடுத்துக்க
 காப்பித் கொட்டை வாங்கறோம்.

"அதுதான்மா கொன்னேன்... இருக்கிற
 திணைமலே காப்பி விலையையும் வேண்டாம்;
 ஒன்றும் வேண்டாமென்று வாக்க
 நேல்."

"யல் மாமா... காப்பித் தோட்டத்துக்
 குன்னேயே மலையாவது கொடுக்கிறீங்க...
 அடீஸ்ட் கொத்தம் சமாளிக்கலாமே!"

"அதுவும் முடிவிலேயே, முடிக்கொத்து
 நேரமாயே இப்போ மலையாவதுமேயே நான்
 னுமே பணமா இறக்கு!"

"அது சரி, உங்களுக்கு யாங்க கடனைல்
 வாய் கொடுக்கிறதில்லையா?"

"அந்தக் கனகசபை ஏன் கேக்கறீங்க. விலை

**“எத்தனைகப்
 காப்பி
 சாப்பிட்டாலும்
 எங்கள்
 தலைவல்
 தீராது!”**

சமயக கால் காப்பித் தோண்டி வந்து கடன்
 கொடுத்தாங்க. அந்தக் கடனைத் துறைத்து
 வாங்கக் கடனா மாத்திரச் சொல்லி சீக்கர்
 பெய்ச் போச்சு கொன்னது. ஆனா
 விவசாயக் கடன் கார்ப்பரேஷன் அதுக்கு
 ஒப்புக்கலை. பதினாறு சதவீதம் வட்டி, வட்ட

டிக்கு வட்டியைத் தட்டி போட்டுக்கிட்டே போய்து... 'தொடர்' தனதேய வித்துத்தான் உடனே அளக்கணும் போல இருக்கு...'
"அக்கச்சேர!"

"சரி... அதுதான் இப்பவண்ணு இந்தத் தமிழ்நாடு அரசு வேறே நடுவிலே படுத்து ஒரு துளையடி செஞ்சிருக்கு. அகில இந்தியா லிலும் ஒத்தென்கிட்டேக்குத் 850 கிலோதான் மிகுது... ஆண்டு விவசாய வருமான வரியைக் கணக்கிடுவர் போது லெக்டேர் வலிவாத ஏக் கூடுதலப்பாக்கணக்குப்போட்டுடிச்ச தமிழக அரசு... அதுவரை நாலு மடங்கு அதிகமா விவசாய வருமான வரி கட்ட வேண்டியிருக்குது!"

"இதைநீங்க அரசாங்கத்துக்குத்தெரிவிக்க வேண்டி..."

"சொந்தியாச்சே... என்... 14... என்..."

காய்கறி தொட்டி

மத்தியா இருந்தப்போ அவரும் திரைமனையப் புரிஞ்சிட்டு 'தீங்க, மதிப்பீடு செஞ்ச இடமே பாதி கட்டினால் போதும்னா! ஆனாலும் போனதும், புத்த தெடுஞ்செழியினு 'தீங்க மதிப்பீடு செஞ்சதைக் கட்டித்தான் ஆகணும்'கிறார். முடியாதான்னு கொள்கிட்டுக்குப்போங்கனோன்னு சொல்லிட்டார்!

"யை மாமா காய்க் பதனிடும் (Cooking) உணவைய காய்க் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கூடுதலானதென்பதற்குமுன்னுமுது அவைகளை எங்கேயோ, அந்தக் கொள்கை என்னுங்க?"

"அதுங்கிட்டேதான் கிட்டக்கு, காய்க்கிட்டு தோல் நீக்கும் (Hulling) உணவையக் கொடுத்த காய்க் வாரியம், பதனிடும் உணவைய புது உற்பத்திக் கட்டிடங்கிற துள்ளுத்தெரியல்ல, பிரான்ஸ், அமெரிக்கன் மெய்லாப் தரப் பார்க்கிறது, காய்க் வாரியத்தின் கீழே செயல்பட உபதனிடும், தொழிற்சாலைகளுடன், என்ன செய்வது? காய்க் வாரியத்திலே, முன்னு மாடுரி விவசாயங்க டிரெடிங்கிங்க செயல்பட முதியிலே, அங்கிருக்கிறது, ஏ. என். காய்க்குக்கு காய்க் விவசாயிகளின் திரைமனைய புரியலன்னுதான் சொல்லுறார். காதல காய்க்கிணங்குகடுவாக இருக்கிறதாலும், உற்பத்திச் செயல்புதுறறாக இருக்கிறதாலும், அங்கிருக்கிறவர்களுக்கு ஓரளவு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இங்க அப்படி இல்லையோ?"

"சங்க காய்க் விவசாயத்தான் இங்கவைய பிரான்ஸ்வல் இருக்கா?"

"இது, மட்டும்தான் மாட்டிலேயோ! 1983 ஆம் வருஷம் தாங்க உற்பத்தி செஞ்ச காய்க்கு எங்குக்கு இன்னமும் பணம் வந்துச்சே வேண்டினுநாங்க எப்படிச் சமாளிக்க முடியுமென்று சொல்லுங்க!"

புள்ளி விவரங்கள் ஒரு கப்!

"ஒரு காய்க் செடியின் சராசரி வயது நாற்பது வருடங்கள்... இங்கிலாந்திலேயார் 1,80,000 டன் காய்க் உற்பத்தி செய்கப்படுகிறது இங்க 69,000 டன் உண்டாகிறது"

83,000 டன் வெளிநாட்டிலுடன் விநியோகப்படுகிறது"

"உலகக் காய்க் உற்பத்திக்கு ஏற்றுமதி செய்கப்படுகிறது: அதுவும் நாற்பது உலகில்தான் அதுவலிவையோ"

அந்த உண்டாகுத் தொகையை எடுத்தல், விவசாயிகளின் தலையிடுதல் கணவர்கிறது அரசு."

"காய்க் உற்பத்தியில் முதலாவது உதவக, அடுத்தது கோவை, மூன்றாவதுதான் தமிழ்நாடு."

"தமிழ்நாட்டில் கோவையில்தான், கோவை, தவிரி, மதுரை, அன்னா மாவட்டங்களில் காய்க் பயிரிடப்படுகிறது."

"தமிழ்நாட்டில் காய்க் உற்பத்தி 18,000 டன், ஆனால் தேவைதோ 22,000 டன்!"

"அன்னா மாவட்டத்தில், தமிழ் மட்டும் பதினாற்பதாய்க் காய்க் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், இதில் ஐந்து பேர்கள் பெரும் விவசாயிகள்."

"காய்க் மூலம் மாக தமக்குக் கொடுத்தல் அந்தியச் செலவணி இருந்து கோடி ரூபாய், கய்க் வரிகள் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாயும், ஏற்றுமதி வரி மூலமாக நாற்பது கோடி ரூபாயும் மத்திய அரசுக்கு வருமானமாகக் கொடுக்கிறது, மாநில அரசுக்கு (தமிழ்நாடு) விநியோக வரி மூலம் நான்கு கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறது."

"இங்கிலாந்தில் 21 ஆயுதத் குண்டு ஆரம்பத்தில் காய்க் உற்பத்தி இரண்டு லட்சம் டன்மேல் உண்டாகியிருந்து என்னு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது!"

மாக தமக்குக் கொடுத்தல் அந்தியச் செலவணி இருந்து கோடி ரூபாய், கய்க் வரிகள் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாயும், ஏற்றுமதி வரி மூலமாக நாற்பது கோடி ரூபாயும் மத்திய அரசுக்கு வருமானமாகக் கொடுக்கிறது, மாநில அரசுக்கு (தமிழ்நாடு) விநியோக வரி மூலம் நான்கு கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறது."

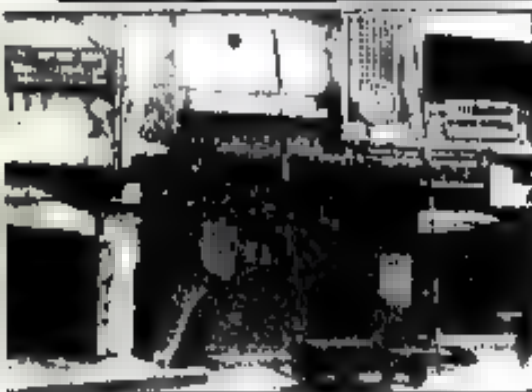
“தினமாலா சொல்கிறீங்க? ரொம்ப ஆச்சரியமா இருக்கே!”

“காப்பிக் கொட்டையைக் கொண்டு போய்க் காப்பி வாரியத்திடம் கொடுத்த மறுத்திரிவிடமபணம் கொடுத்துவாங்கன்னு நினைக்கிறீங்கவா? கிடைக்காது கிடைக்காது. நாம்மயிர் பண்ணை காப்பிக் கொட்டையைப் தேராய் பதப்படுத்தும் இடத்திற்கு எடுத்துக் கிட்டுப் போகணும். அங்கே பதப்படுத்துப் பட்டு, அதிலே ‘மாதிரி’க்குக் கொஞ்சம் எடுத்து பெங்களூருக்கு அனுப்புவாங்க! அங்கே காப்பிக் கொட்டை வரங்க. வியாபாரிங்க வாங்க. அவங்க ‘மாதிரி’ களைப் பார்த்து எவர் எடுப்பாங்க. எவ்வளவு அதிகத் தொகை கேட்டாலுக்கு சம்பந்தப் பட்ட ‘மாதிரி’ உள்ள பதலிடம் தொழிற்சாலைகள் சொல்லுவாங்க. அங்கே வந்து, அந்த வியாபாரி சரக்கை எடுத்துக்குவா. இந்த விலையெல்லாம் முடிவு எவ்வளவு காணம். நீரும்னு பார்த்துக்கொங்க. அதனால்

நாம் எங்களுக்கு ‘பேமென்’டும் வேட. வியாபாரி சொல்கிற வேண்டிய சங்கத்தீர்வை மாநில விற்பனை வரி, போக்குவரத்துக் செலவு... இப்படிப் பல. அதான் எங்களுக்குக் காப்பி வாரியம் கொடுக்கும் தொளையை விட மூன்று மடங்கு அதிகவிலைக்கு எங்களுக்கு விற்கும்படு. எங்கள் வினைச்சல் ‘ஒகே’ ஆனது... தொளையில் ஸம்பது சதவிகிதத்தையாவது காப்பி வாரியம் எங்களுக்கு அட்வான்ஸாகக் கொடுத்தாக் சிரமம் கொஞ்சம் குளையும். காப்பி வாரியத்தில் ‘Pool Fund’ஐ ஒவ்வொரு வெச்சிருக்காங்க. அதிலிருந்து கொடுக்கலாம்... சரி... சரி, நாம் பாட்டுக்கு என் கஷ்ட புரணைத்தையே பாடிக்கிட்டு இருக்கோம். எங்களுக்கு போரடிக்கப் போவது. ஒரு காப்பி கொடுப்போம் என்று சொல்லி என் அமர்ந்தார் நினைந்து கவனித்து வந்த கோலித்தன்.

— பரியன்

கைபடியும் ஓடு கைபடி!

சாஸியோர ஆக்ரமிப்புகளைச் சென்னையில் மலைச்சாமி இடித்துத் தன்னிய மாதிரி, இன்னுக்கல் நகரிலும் இடித்துத் தன்னியானாக. அதில் காமராஜ் சிலைக்குகில் இ. காய்கிரமர் கட்டி மிகுந்த சூதாய் காந்தி மன்றக் கட்டி. மும் ஸந்து ஆனால் அபேதிண்டுக்கல்லிதான் ஸந்தர்லாந்து சோடியல். அ.இ.அ.தி.மு.க. சுவர் சேர்த்த தொழிற்சங்கத் தலைவர் முத்து கோபால் என்பவர் சாஸியை ஆக்ரமித்துக் கட்டியிருந்த கட்டிடத்தை (பட்டத்தில் உள்ளது) இடிக்கவில்லை. அதனால் சூதாய் காந்தி மன்றத்தினர் மீண்டும் அபே இடத்தில் கட்டத்தை எழுப்பி விட்டனர். ஸர். நகராட்சிமன்றம் கேட்டபோது, ‘தீங்கள் எப்போது முத்து கோபாலின் கட்டிடத்தை அகற்றுவிடுகனோ, அப்போது நான்மனோ எங்கள் கட்டிடத்தை அகற்றி விடுகிறோம்!’ என்று சொல்லி விட்டார்களாம்! பேரட்டி, எப்படி பார்த்தீர்களா?

காழியர்: ஒவ்வொரு நாளும் எனக்கு மட்டும் வெறவி வெளிக்கா கொடுக்கிறீர்களே ....?

மாமனா: அதுக்கு என்னையா பண்ண முடியும்! உமக்கு முடியவேண்டு ராஜி நாம எழுதிக் கொடு!

காழியர்: அந்தமேதான் சார் நாளும் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புறேன்!

— மணியன் தர்மலிங்கம்

உயர்க்கூலி

**அழகு மிளிரும்
அடர்த்தியான
கூந்தலுக்கு**

மண்புலவர் சிறு கூந்தல் கைலம்

குண
கூந்தல் ஐதலம்

[illegible]

சென்னை-12

நவசக்தி வாரத்தியசாலை

தயவு செய்து பெட்டி எண் 7 க்கு கனம் 636 007

இப்பொழுது கவர்ச்சியான புதிய பேக்கிங்ஸில் கிடைக்கிறது

[illegible]

“எனது நலநாயகர் உதவி பெறியவர் சந்திக்கும் வகை எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரியாததால் சிறந்தது. அதை; 1 புள்ளி 2. 38-1, V.P.P. உண்டு. உபயோகம் செய்ய வேண்டும். எனது நல நலநாயகர் உதவி. நான் நினைக்கிறேன்.

மும்தாஜ் யாசீன்

பெண் இனத்தையே பூண்டோடு ஒழிக்க நினைந்தான் சத்துரு. குறிப்பாகப் பதினெட்டு வயசுக்காகிகளை. சீச் சென்று பேசி, மலத்தைக் கவலி, கைம் தெளிவதற்குள் சரேலென்று விசகி விடுகிறவன் கண் - நத்தினி!

கசப்பை விழுங்குகிற மாதிரி சத்துரு கண்ணை மூடிக்கொண்டான். புலனுக்கு அடங்குகிற விஷயமா இது?

தேற்றைய மாதிரிச் சம்பவம் திணைவுக்கு வந்தது. விஷ நாக்கில் இனிப்பைத் தடவிய அவளது பேச்சு...

"உங்களை என் மனசில் திணைச்சிருத்தென்ற சந்தோஷம் போதும் சத்துரு... நம்ம பார்வை, ஆசை, சிந்தேதம், இப்ப இந்த மனசில் உக்காந்து பேசறது எதுவுமே மறக்காது எனக்கு. இனமையைப் பத்தின கணவுகள் உங்க மூகம் மட்டும் தான் எப்பவும் ரூபாகம் இருக்கும்..."

தோரணவிலும், குரலிலும் கொஞ்சம் வித்தியாசத்தை உணர்த்தான் சத்துரு. ஆனால், இடிமைய தூக்கிப் போடப் போகிறான் என்று அப்போது கூடத் தெரியவில்லை. "என் சத்துக்கு இப்போ நீளமாப் பேசு?" என உன்னே போசனைகள் ஓட, "பட்டென்று உடைத்தான்."

"எனக்குக் கல்யாணம் திச்சயமாயிருக்க சத்துரு..."

ரொம்ப அழுத்தமாய், திடமாய், யோசித்த வார்த்தைகளாய், அவளது முகத்தைப் பார்த்தபடியே...

எவ்வளவு தெரிச்சுமூத்தம் இது?

ஆடிப் போனான், திவ்வென்று அடிவலிந்து புரள மலைமுகட்டிலிருந்து சரிகிறவனுய்த் தவித்தான். "நிஜமா... நிஜமா..." எனக் கேட்டு, "நத்தினி..." என நடுங்கிப் பேச முடியாமல் விசகி, திரும்பி நின்று கண்ணலங்கி...

"இனமெங்கிறது வாழ்வில் ஒரே ஒரு நரம் தான், செட்டுப் போற எத்தனையோ பெண் களுக்கு மத்தியில்தான். அதிரஷ்டக்காரினைச் சொல்லுறது. உங்களை மாதிரி ஒரு நயவலர் வாதுக்குக் கிடைப்பார்? ஆளு வீட்டில் விட மாட்டாங்க போலிருக்கு சத்துரு..."

"அவருக்கு ஆவிரம் ரூபாய் சம்பளம். கேரளாவில் எல்பேட் வேலை, வல் பன்றது சலி, வாழ்த்துடறதுதான் கஷ்டம்னு புரியுது..."

"நிறுத்து... உனக்குக் கஷ்டம், அவ்வளவு தானே..."

"சத்துரு... தான்..."

"விஷ யு குட் லக்..."

இரண்டு நாட்களாகி விட்டன, இன்னும் அதிர்ச்சி குறையவில்லை. வேலைக்குப் போக, குளிக்க, சாப்பிட, மற்றவர்களிடம் பேச முடியவில்லை. ரூப்பறப்படுத்துக் கொண்டு, கண்கலங்க, வெறித்தபடி விட்டத்தைய பார்க்கத்தான் முடிந்தது.

சண்டாவி...

"சீண்டா... தலைவலி எப்படி இருக்கு? இன்னிக்காக்கம் வேலைக்குப் போவியா?"

அம்மா அவளது தெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொட்டான். இளம்சாலை. அதற்குள் குளித்திருந்தான், தெற்றியில் 'பனிச் சென்று திருந்து...'.

தலைவலிக்கு இரண்டு நாள் விடு அளிகம் என்று நினைக்கிறானா? தெருந் வலி எனச் சொல்லி இருக்கலாமோ?

அப்படி என்ன தில்லா கலெக்டர் வேலை? நோட்டஸ் கணக்குப் பிள்கை. பிஸ் எழுதுகிற ஆள். இரண்டு இப்பி 75 காசு, நோசை ரூ. 1-50... காப்பி... போகாததில் இவனுக்கோ, முதலாளிக்கோ, பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. இரண்டு நாட்களாய்ச் சினி எழுதிக் கொண்டிருப்பான். சர்வர்க்ளிய் எட்டாம் வருப்பு வரை படித்தவன். பிஸ் கிளாக் வேலையில் குறி அவனுக்கு.

ஒவ்வொருவரும் எந்தயாவது குறி வைத்துத்தான் நகர்கிறார்களோ? அதுதான். அம்மாவின் இந்தக் கேள்வியாகவும், நத்தினியின் விவகலாகவும் அளமகிறதா? அவளது குறி ரொம்பவும் அற்பமாகத்தெரிந்தது... பணம்...

ஆவிரம் ரூபாய்ச் சம்பளக்காரனைக் கண்டதும் தன்னை ஒதுக்கியவன், லட்ச ரூபாய்க் காரன் அகப்பட்டால் அவளையும் விசக்குவானா?

"என்னடா...? காதல் விழுந்துச்சா...?"

"முடியவில்லையா விட்டும்தான், சரியான தும்போகட்டும். முதலாளிவிட்டதான் சொல்லிக்கிறேன்" அண்ணல் - ரத் பிரசவுத் தேடி வந்தவன், அம்மாவின் மச்சென்னான், கவரார்வலான ஆள் அவன், எதையும் எளி

தரக் எடுத்துக் கொன்றே கபாவம்.

"என்னடா சத்துரு... அந்த இன்டர்வியூ எத்தனைவராவது? இருபத்தெட்டு ஆண்களும் சொல்லிடு... விழா எடுத்துரலாம் எனச் சிரிப்பான்.

இருவருக்கும்ஒரே படிப்புத்தான். பி.தாம். தனக்கு மட்டும் ஏன் நேறாட்டல் ஸ்டூனில் உட்காரும் நிலை நிர்த்துவிட்டது?

"என்ன சத்துரு... டாக்டர்சிட்டப் போறதுவ என்ன கஷ்டம்...? ஊதி போட மாட்டார் கண்ணு. நய்கவரு... மாத்திரையில் சாக்ஸெட் வாசனை வரும். இனிப்பு மருந்து தரக் கொல்றேன்...

சத்துருவுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

"இன்னிக்கு வேலைக்குப் போறேன்..."

என்றான்.

"தலைவலியெனோ..."

"இப்ப சரியாகிறுக்க..."

"குட..."

அண்ணன் பாத்ரூமிற்கும் போவதில் டான்.

கூனித்து, உடை மாற்றிக் கொண்டு சத்துரு வெளிப்பெயந்தான். தூசிலைத் தட்டி ஊக்கியில் ஏறி அமர்ந்தான். வெளில் கரீ ரென்றது. அது மழையாக இருந்தால் மட்டும் என்ன? அவனைப் பொறுத்தவரை மாறுதல் எதுவும் கிடையாது. ஆறு மணிக்கு எழுந்து சக்ஸெட்டையும் முடித்து ஆறே முக்காலுக்குப் புறப்பட்டால் ஏழு மணிக்கு நேறாட்டல் வாசல், முறுகல் தொடை வாசலை, சரம்பார் மணம், சட்டி செடி...

நத்தினி இன்றைக்கு வேலைக்கு வருவாள்?

ஆறாம் ரூபாய்க் கம்பனக்காரனைக் கட்டிக் கொள்ளப் போகிறவருக்கு இனி அது அவசியம் இல்லைதான். வாழ்க்கையை எவ்வளவு கவனமாக எடுத்துக் கொண்டு விட்டான்?

யோசித்துப் பார்க்க ஒய்வொரு கட்டத் திறும் அவன் சாமர்த்தியமாக நடந்து

கொண்ட மாதிரியே தெரிந்தது.

ஆறேழு மாதங்களாகத்தான் அவனைத் தெரியும், மனத்தில் ஒரு சிறிய புக்கி. எதிரில் திரும்பும் சத்திக்கிறவன், அழகானவன் என்பதே அளவில் மட்டும். அதில் கொடுக்கிற இரகசத்துச் சித்திரமாகவேயு அவன்தான். அவனைச் சண்டதும், பரபரப்படைத்து, கண்ணம் சிலந்து, மார்பாப்பைச் சரி செய்து, ஓரக் கண்ணம் பார்த்து...

சத்துரு... யோபி இல்லை, பெண்களை சினிமாப் பாட்டாய்க்கேலிசெய்தவன் இல்லை, சிங்கை அடித்துப் பிச்சுதுப் போனவன் இல்லை. அவனைப் பார்த்த பிறகு அத்தனைமும் செய்ய வேண்டும் போல இருந்தது.

பல வகையான கற்பனைகள். தூக்கத்தில் கண்ட கனவுகள். எப்படியாவது அவனிடம் பேச வேண்டும் என்பதே ஆசை. ரொம்ப ரொம்ப யோசனைகளுக்குப் பிறகு, குறைந்த பட்சமாக ஒரு ஹலோ... சொல்லுவது என்றும், சிவாக்கரின் பொறுத்தத் தொட்டு வது என்றும் முடிவு செய்து கொண்டான்.

முதல் நாள் பல குத்திகைகள் பார்த்து, முன்னதாகவே புறப்பட்டு, அவன் வருகிற பாதையில் தூசு சத்தடியற்ற ஓர் இடத்தில் காத்து நின்று, அடிக்கடி கயகாரத்தைப் பார்த்து, அதுத்துச் சைத்த பிறகு, அவனைக் கண்டதுப் தாக்கு எழும்பலில்லை. படபட வென்று வந்தது. எங்கே செல்பிறேன் என்று தெரியாமலேயே கசக்கினை மிதித்துக் கொண்டு வேகமாகப் போய் விட்டான். கொஞ்ச தூரம் போன பிறகு அவனுக்கே வெட்கமாக இருந்தது. தானும் ஒருவாறில்லையா? உது! முக்கு ரெபேலியை எதற்கு என்று... நினைத்தான். தனக்கு மட்டும் அல்ல, வேறு சில நல்ல குடும்பத்துப் பெயர்களுக்கும் அப்படித்தான் இருந்ததாகப் பிள்ளை தெரிந்தது. சினி சொன்னான்.

"அடிச்சக்கை... வயவா? உன் வயவை தானும் பண்ணியவன்தான். சரியாத்தான் தெயு வச்சிருக்கே. ஆறு கண்ணம்... மட்டிக்க காடு..."

"பொம்பைச் சிவக்கிரமென்று பிள்ளை போகாதே. காரியம் கெட்டுச்சு..."

"சினி... வய் யெறேது பண்ண ஆறு தீ... இப்படிப் பேசுவாமா?"

"நான்தான் இப்படிப் பேசினேன். நிச்சயம் இன் வய் கண்டு சிபெலியை அடிப் பிடிப்பின்று எங்கையோ சொன்னது. இவ்விதிக் படிச்சவரு அவரு, தான் கேக்கலை. இப்ப சாதா ஒண்ணெய்க்கு சத்திக்கிட்டு இருக்கேன்..."

"தொழிலை என்ன வேலாம் சினி?"

"ஒண்ணுமில்லை. வான்தவம். காகபத்திக் வேடா..."

அவன் அந்த சிறியத்தான் பேசுவான் எனத் தோன்றலே, சத்துரு பேச்சை வெட்டிக் கொண்டான். காதலுக்கு இன்னொருத்தனிடம் யோசனை கேட்கிறவன் முட்டான். இது தவறு பிரச்சனை. தான் மட்டுமே சமாளிக்க வேண்டும்.

அடுத்த நாள் மனத்தளத்திடப்படுத்திக் கொண்டு, ஹலோ... என்னுன், அந்த ஆமொத்திதப் புண்ணையுடன் நனைவைக் குனித்தான் - சத்தினி.

உத்காசம் பிடித்துக் கொண்டு போனது. பிறகென்ன?

— நான் ஹலோக்கன்,
— ஆவிரம் குட்டமாக்கிது.
— இன்னிக்கு ஏன் வெட்டி?
— இத்தப் புண்டவை தவிர இருக்கு சத்தினி!

"இதனும் எங்க போய்ச்சு... டாடப் பழகவா?" என ஒருநாள் கேட்டான்.

"இங்க... வேலை பார்த்திடுறேன்..."

"எங்கே?"
அன் குவாரிசினுப் தீராக இருந்தான். டாக்டரின் பெயரைச் சொன்னான். அவனது விட்டிருந்த இரண்டு தெரு தள்ளி இருந்தது மீனினி. அப்படியொன்றும் பிரபலமான டாக்டர் அல்ல அவர். என்ன சம்பவம் சிறு விடப் போகிறது? இதற்காகவா இவ்வளவு சீக்கிரம் எழுந்து வெளியு. வெளியு என்று தடத்து போகிறான்? தக்கைப் போகவே கூடப்படுகிற ஊன் என்று தெரிந்து, கொஞ்சம் பரிதாபமாக இருந்தது. வயதுக்கு வந்த பெண்ணின் இவ்வளவு குறைந்த சம்பவம் தெரிவப்படுகிற அளவுக்கு வசதி கில்லாத குடும்பமா?

"தீக்கனும் வேலைகில் இருக்கேயோ?"

"ஆமா..."

"என்ன வேலை?"

"ரொம்ப பெரிய வேலை" எனச் சிரித்தான் அவன்.

அடுத்த நாள் காலை மீனினிக்கில் ஆறு என்னுன்...

தலை வலிக்கிறது... டாக்டர்..."

கொட்டாளி விட்டுக் கொண்டிருந்தவர்,

"மெதுவக் சட்டியிடுகட்டா?" என்னுன்.

"இங்கே சா... நலைவலி..."

தன் ஆவியும் வெறும் நலைவலிக்காக வலையும் அவசியம் வந்ததில்லை.

தத்தினி டாக்டரின் முதுகுக்குப் பிள்ளை நின்று சிரித்தான்.

"என்னுன் பார்த்து வலிக்குத் துத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வந்தவனே..." என அந்தச் சிரிப்பு சொல்கிறது. அவனைப் பார்த்து ஒரு பெண் சிரித்த முதல் சம்பவம் அது! நினைக்க நினைக்கப் பரவாமலே இருந்தது. அவன் மீது மேலும் மேலும் சரியத்தான வளர்ந்தது.

அப்படியே தலைத்த வளர்ந்திருக்க வேண்டிய உறுதுதான் அது.

தாசமாய்ப் போன டாக்டர்தான் அந்தக் கொடுத்தவர். ஒருநாள் குடும்பத்தோடு எங்கேயோ போனவர், தத்தினியையும் அழைத்துக் கொண்டு எப்பிட அவனது நோட்டீஸுக்கே வந்து தொலைத்தார்.

சிவாபாச நேரம். ஆளுக்கு ஆள் சத்துரு விடப் "டீசு" வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

தத்தினி எவ்வாவறிவையும் பார்த்தபடி இருந்தான்.

மணக்கித கலாதிதி செல்லங்குடி டி பூர்த்திபாளையம் பெண்களும் ஸ்ரீ க. கம்பமிதாநாது

(1st Marriage) புத்தூரண சிவந்திரி நமசிதாநாதுக்கும் (1st Marriage) பங்குனா ஸ்ரீ H.K. அப்பிரமணியன் (உட்கட்டர் Finance and Administration KHODAY Group of Industries) துமாரி செல்லபாக்காவதி தமரவுக்கும் (தனலகப்பி) சென்ற 6.7.88ல் மணமலம் பங்குனா பாலசன்னிக் கிறப்பாக நடத்தேறிவது.

இருவீழியிழைல் ஸ்ரீமணாநாதுகள் நாதனவரம் ஸ்ரீ கலாநாதுபுரம் வந்தாணம், பாங்குடி, பாம்பத்தல் கச்சேரியும், மாலை வரவேற்பில் மணக்கித கலாதிதி ஸ்ரீமதி M.S. அப்பலகப்பி பாண்டி இளை திகழ்ச்சியும் விமர்சனமாக நடத்தேறிவது. மணமக்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்.

Whenever there is a
WEDDING BELL
think of
BALAJI CATERERS'

A name to reckon with for
organising buffet dinners
or handling wedding reception
and any important function.

BALAJI CATERERS'

Alamu Hall,
Bih Road,
Chembur,
Bombay-400 071.

Phone: 525234-5514949

குமரன் பூங்காவைக் கொஞ்சம் பாருங்கள்!

முட்களுக்கு
மட்டும் அங்கு
குடிசுட்டு விடா.
விஷம் செடிகளுக்கு
விசேஷ வரவேற்பு.
மஞ்சள் பூந்த அந்த
மண்மேட்டுக்குப்
பகலாம் மட்டும்
பகலாம் ஆனது.

பாலைவனம் பற்றி
பாடம் தடத்தும்

ஆசிரியர்களுக்கு
ஓர் அறிவிப்பு!
உடனே
மாணவர்களை
அணை
மாவட்டத்திற்கு
அனுப்புவதன்
குமரன் பூங்காவைக்
கொஞ்சம் பார்க்கட்டும்!

படிப்பறிவைவிட
பட்டதிலே மேலானது.

— க.ச. நாராயணன் கூறி
இன்னொருவர்

"பெசேன்..."

"இப்ப வேளும், கூட்டம் குறைந்ததும்
வாரிசை..."

சேலி போனதும் மனம் வெறுமையாகி
விட்டது. நள்ளிச் சுற்றி எத்தனை பேர் இருத்
தாய் என்று நான் நனித்து விடப்பட்டது
கலெக்டர்த்தான். திரும்பவும் அண்ணலின்
ஓர்பகம் வந்தது. மூன்பொரு நரம் காய்ச்சல்
வந்த போது அவன் கூடச் சொல்லாமல் தான்
படுத்துவிட்டான். அவனது மேனேஜர் விட்
டிநிக் வந்து விசாரித்துவிட்டுப் போனார்.

இரண்டு பேரும் ஒரே வயிற்றிலிருந்து
வந்திருந்தாலும் அவனுக்கு மட்டும் எப்படி
எல்லாம் சௌகரியமாக அமைந்தது?

வியாபாரம் குறைந்த நேரத்தில் சேலி
தானே வந்து, "வா சத்திர..." என்று கூப்
பிட்டான். சத்திர கல்லாயைப் பார்த்தான்.
முதலாளி இருந்தார்.

இருவரும் சேர்த்த மாநிலி இல்லாமல்,
நனித்தனியாக நோட்டலின் உண்பக்கம்
வந்தார்கள்.

"சொல்லு... என்ன விஷயம்?"

தலைமைக் குனிந்து கொண்டு பேசினான்.
"அவ என்னை ஏமாத்திட்டா சேலி."

"யாரு உன் ஆளுன்கு சொல்லு
வியே..."

"ம..."

"எப்படி?"

சொன்னான்.

"அந்தப் பொண்ணு இங்கோ பேசி
னதா? அச்சேலிப்பட்ட சேலி பிடி பற்ற
வைத்துக் கொண்டான். "வாழ்க்கையைப்
புரிஞ்சுக்கிட்டதாத் தெரியுது."

சண்டாளி... கொல்லலாம்னு வருது
சேலி..."

"பாடுக்கப்பட்டவன்; பேசறே... நான்
என்னவோ அந்தப்பொண்ணுதான் கரெக்ட்
ருன்னு நினைக்கிறேன்."

"கொவிச்சக்காதே, வயதுவந்திருது பார்த்து
தெதுனுலே வரக்கூடாது. புரிஞ்சுக்கிறதால
வரணும். நபக்கெல்லாம் அடிப்பளையே
கொண்டது."

"நான் தயவு வேண்டியே இருந்தா அவ
இப்படிப் பண்ண மாட்டான்..."

"அந்த நிலையில த பண்ணிவிடுக்கலாம்.
உங்கண்ணன் இக்கியமா?"

"அவன் இவப்பு வேறோ?"

"தப்பு சத்துரு. வருமானப் பாதுகாப்பு
அவன? அவனும் கிடைப்பான்னு எண்ண
வைத்து. உனக்கு உன்னதையும் இல்லாமல்
பண்ணுது. எனக்கு, பண்ணியும் கஷ்டப்
படுத்துது. எனக்கு, உனக்கு, உங்கண்ண
னுக்கு. அவனுக்கு, அவ அப்பன் அம்மா
வுக்கு... எல்லோருக்குமே ஒரே காரணம்
தான் சத்துரு... வசதி மட்டத்திற்குத் தகுந்த
மாநிலி அனுபவங்கள். அதுக்குத் தகுந்த அபிப்
பிராயங்கள்... இங்க எல்லாமே குழப்பமா
இருக்கு... அவன் மட்டும் எப்படி குத்தம்
சொகுந்து?"

"அப்ப காச இருந்தாய் போதும்
கிறே..."

அப்படி இல்லை. உத்தரவாதமான
வாழ்க்கை வெள்ளம் சத்துரு. அது கிடைச்
கட்டா மத்த காரணங்கள் தறுகிப் போய்ப்
புர்த்து கொன்னதும் எளிதையாகும். புரிஞ்
சுக்கிட்டா பிரச்சினை எது? ஏன்...?"

இந்த நிலையதான் அவன் பேசுவான்
என்று தெரிந்து சத்துரு அவனையே பார்த்
துக் கொண்டிருந்தான். நிராகரிக்க முடியாத
ஒரோ ஒளியுமேயில்லை பேச்சிலிருப்பதாகத்
தோன்றியது அவனுக்கு.

KCUB—The growth oriented bank

Yes. At KCUB we don't leave anything to chance. Your savings are secure—and invested wisely—to yield high interest.

We offer:

- MONTHLY SAVINGS • CASH CERTIFICATES
- VAMANA VISWARUPA DEPOSIT
- FIXED DEPOSIT.

For interesting plans that whet your appetite—KCUB. KCUB—the bank that's built with customer goodwill and confidence.

KCUB

**THE KUMBAKONAM
CITY UNION BANK LTD.**

Registered Office: Kumbakonam-612 001

KCUB—The Bank that's committed to growth—your growth.

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

என்னைக் காணவில்லை

4 தன் கணவனைப் பார்த்துத் 'திடுக்கிட்ட, பூப்போட்ட புடைவை அணிந்த, அடர்த்தியான சிவப்பில் உதடு வளரத் திருத்த, விரிக் கொட்ட பத்தனையில் (நோ, நோ, உங்கள் பூசம் தப்பு) கொண்டைவிட்ட மாயா உடனே கதாரித்தாள்.

"சரிஎனா, வரேன், வசிட்டிடுமா?" என்று வைத்தாள்.

"நிதானமாக அவனை நோக்கி நடந்து வந்த நாகராஜன் அவன் தோளில் கைவைத்து, "உங்கண்ணா பேசினது?" என்றார்.

"ஆமாங்க."

"பக்கத்திலே யாருமில்லன்னு சொன்னே, எதுக்கு?"

"போச்சு. நீங்க கேட்டுக்கங்க. இனிமேல் சம்பென்சா வைக்க முடியாது."

"என்ன சம்பென்ஸ்?"

"சாயங்காலம் ரிசப்ஷன்ல ஓர் ஆச்சரியமான பரிசு

உங்களுக்குத் தரப் போகுதாம் அண்ணம். அது ரகசியமா இருக்கலாமென்று சொல்லிக்க. பக்கத்திலே யாருமில்லை. உம்மா சொல்லுன்னு சொன்னேன்."

"வேளையில் புறப்படறியா?"

"ஆமாங்க. அண்ணன் கூப்பிடுது. என்னை வசிக்கிட்டுத்தான் அதை செலக்ட் செய்யணுமாம்."

"அப்படி என்ன ஆச்சரியமான பரிசு?"

"சொல்லு மாட்டேங்குது."

"நேரமாச்சே. சிகிரம் வந்துடு விடா மாயா?"

"ஒரு மணி நேரத்திலே வந்துடு வேன்."

"கணெசன் எங்கே?"

"எலெக்ட்ரிஷியடில்லாம்கிட்ட அனுப்பினேன்."

"சரி, ஜாக்கிரதை யா போய்ட்டு வா" என்று டைவைக் கழற்றிக் கொண்டே, "சாரதி, சார்பாடு எடுத்து வை. மாயா, நீ?" என்றார். "நீங்க வரலென்னு சொன்ன தாலே இப்போதான் சாப்பிட்டேன்ங்க."

"நான் சொன்ன சிக்கல் தீர்த்து டுச்சி. புறப்பட்டு வந்துட்டேன். நீ போய்ட்டு வா. பேசிக்கலாம். ஒரு மணி நேரம் தூங்கிட்டு நான் ரெடி யாகிடறேன்."

மாயா வெளியே வந்து காண்டசாலைத் தாண்டி அம்பாவிடரில் ஏறி, சிறி, வாட்ச் மேனைப் பரபரப்பால் கேட்டு நிற்க வைத்து, சாலைவில் சதுக்கினால்.

கோடம்பாக்கம் சாலைவைக் காரி சாப்பிட்டு முடித்து, ஆர்க்காட் ரோட்டின் விளாவில் விளக்கிவிட்டு, சாலைக்கிரைத் தைப் பின்னால் போகச் சொல்லி "அதட்டி விட்டு, விருகம்பாக்கத்தில், வானில் ஒரு வேப்பமரமும், அதன் நிழலில் ஒரு க்கட்ட ரும் நின்று தனி வீட்டின் முன்னால் நின்று கொண்டது.

மாயா இறங்கி நடந்து அழைப்பு மணி வைத் தொட, உள்பே யில்-பாசு என்றது. கதவு திறந்து, "வா மாயா!" என்றவன் இந்தியன் பேஸ்ட் பாஸ் வயில் கேள்வி கேட்டாமல் சேர்த்துக் கொண்டவர்கள், நிமிர்ந்தி வைத்த தீன்சுரமாய் முகம், வளையப்பட்டிருக்கிறது என்விற சந்தேகத் தைத் தொற்றுவிக்கும் புகுவர்கள். மெதுவது மனைவின் புதுக்குள் ஒளிந்திருந்தது. என் வளில் நிர்த்தனம்.

செய்ப்புற பாண்ட்டும், SUZUKI என்று எழுதிய பனியனும் அணித்து இருந்தான் - கருமார். அந்தச் சின்ன தூரையில் இருந்த யந்திரொருவனைப் பார்த்து திடீரன் டாலோ சொல்லலாம், ஏற்கெனவே முதல் அத்தியா வத்தில் அறிமுகம் ஆகிவிடுகிறீர்கள். விமான நிலையத்தில் இருந்து அபேகக் கை விடாமல் துரத்தின தாமன் இப்போது தன் குளிரக் கண்ணாடியைச் சட்டையில் நுழிப் பதுதியால் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உக்காரு மாயா. இவர்தான் தாமன். இருந்து சதிர்தம் நம்பிக்கைவான தயர். காரியத்திலே கொஞ்சம் ஸ்போர்ட் மோஷன். பெங்களுர் ஸ்தலவாரம் தங்கியும் அபேகக் கை முடிக்காமல் தொடரும் போட்டுட்டு இப்பே வத்தும் இன்னும் ராஜ் காலப் பார்த்துக் கிட்டிருக்கான்" என்றுக் கருமார்.

"சுமார், நான்தான் கர்ரணத்தத் வினக் கமா சொன்னேன்... ஒரு ரபரைக் கொடு வசெய்யறு ரொம்பிரெய்ம்ப் கலையம். ஆனால் மாட்டிக்காம கொடுவ பன்றதுக்கு ரொம்ப நிதானம் காட்டணும்."

"கோலிக்கக்காதேப்பா. ஆகை மாநிரி கடைசிலத் தெளிச்சிருவே. எனக்குத் தெரி யாதா? ஏதாச்சும் சாப்பிட்டியா மாயா?"

"வேணும் அண்ணா! கொஞ்ச நாத்துக்கு முன்னாடி எனக்குப் பக்குன்னு ஆய்டுச்சி. ஏன், என்னுச்சு?"

"இப்பே பக்கத்திலே யாரும் இல்லைன்னு சொல்லிட்டு நியிர்த்தேன். அவச் சந்தம் இல் லாம் வந்து நிக்கிறார்."

"அப்பறம்?"

"தான் சாமர்த்தியமா சமாசிக்கிட்டேன். ஒரு ரகசியப் பரிக உக்கனாக்குத் தர்ந்துக்கா க அதை செலக்ட் பன்றதுக்காக என்னை அண்ணன் கூப்படுச்சின்று சொல்லிட்டு வந்துட்டேன்."

"பிறையனுக்குச் சந்தேகம் எதுவும் இல் லையே?"

"இல்லை. ஐப்பத்திரண்டு வயசு. பிற வயசா?"

"பாருமாதாமல், தங்கச்சிக்குப்பிருவுன் மேல பாசம் ஸ்புண்ட்டல் மாநிரி சித் தது!" என்று சிரித்த கருமார் உடனே சிசிப்பு வடித்து, "மாயா, தானிக் கவிறு, கல் துணுவம் கணயன் அது. இவன்னு சென்டி மேண்ட்ரைப் போட்டுக்குழப்பிக்கக் கூடாது தீ. தொக்கத்திலே உறுதியா இருக்கணும். புரிகுதா?" என்று.

"ஒரு வார்த்தைக்குச் சொன்னேன் கரு மார்."

"வார்த்தைக்குக் கூட தாகராஜனை சப் போர்ட் பண்ணிப் பேசாதே. உங்களுட பக்மனாவுக்கு உன்னோபோனதும் பிரமாதமா தடி. வெளியே வந்ததும் பழைய மாயாவா ஆய்டு."

"சரி, இப்போ ஏற்பாட்டைத் தெளிவா சொல்விடு."

"தாமனை தவிர பார்த்துக்கொ மாயா. இப்பப் போட்டிருக்கிற இதே சட்டை, பேண்ட்லதான் சாயங்காலம் ரிசெஷனுக்கு இவன் வருவான். உன் பார்வைவிலே படற மாநிரி இருப்பான். தீ தொட பண்ணிக்க னும். சரியான சத்தர்ப்பத்தில் உன்னைப் பார்த்துக்கிட்டே கர்சிப் எடுத்து உதட்டைத் துடைக்கக்குவான். அதான் உனக்கு சிக்கல். தீ தயாராதி. இனம் அடுத்த செகண்ட் தாமன் தாகராஜனைக் கடுவான். தாமனோட குறி வைக்கிற நிறைமையை தீ பார்த்ததில்லையே... தாமன்!" என்று சுமார் தட்டது மேனலின் டிராவரைத் திறந்து கைலன்ஸர் பொருத் தப்பட்டை கையடக்கப் பிண்டலை எடுத்து அவனை நோக்கி எறித்தான்.

"இரு. பொறுமைவா கேளு. நியம்புஷல்வ அத்தனை பேர் முன்னிதியிலே நீ உன் புருஷனைத் துணிச்சலாக் காப்பாத்தறப்போ நமக்கு ரெண்டு ப்ளஸ் பாய்ஸ்" ம் கிடைக்குது. ஒண்ணு - தாகராஜன் கொலை செய்வ தினைக்கிற அளவுக்கு அவனுக்கு யாரோ எதிரி இருக்காணு எவ்வாறாயும் தப்பவைக் கிறோம். ரெண்டு - புருஷனைக் காப்பாத்தின பண்ணியவதின்னு நீ புடம் போட்ட தங்க மாய்டேற. நம்ம ரெண்டாவது முயற்சிய உன்னை யாரும் எத்தேகப் படவே முடி யாது."

"ரொம்ப பிரமாதானா ஐயுயர்ச்சு. இது ஆனால் இதிலே ரெண்டு ரீஸ்க் இருக்கே. நான் சகியா தன்னி லிடாம் இருந்து எஞ்சுசேல அவர் மேலேயே குண்டு பாய்ஞ் சிட்டா? அடுத்து... தாமஸ் அந்தக் கூட்டத் திலே மாட்டிக்கிட்டா?"

"ரெண்டுமே தடக்காது மாயா. தாமஸ் தாகராஜன் மேல குண்டு பாயற மாதிரி கடப் போறதே இல்லை. கொஞ்சம் தன்னித்தான் கடுவான். நீ தன்னி லிடாமமேயே இருந்தா லும் தாகராஜன் மேலே குண்டு படாது. நீ தன்னி லிடறதாட கட்டுவதுக்குள்ளு உன் மேல அவருக்கு நம்பிக்கை வளரும். அப்பறம்... தாயன் இருக்கானே, அவன் திடப்பொருளே இல்லை! லாயு! உ! மே காத்திலே கைத்துடு வாச் தெரியுமா? தாமஸை உனக்குத் தெரியாது. கில்லாடி அவன்! மாட்டிக்கு வாக் கிற கலாசேலே வேணும்."

"சரி. அப்ப தான் புறப்படட்டுமா? நான் சொன்னது உன்னைவா இருக்கணும். அதுக் காக ஏதாச்சும் ஒரு வித்தியாசமான பரிசை எடுத்துக்கிட்டு வான்னோ சிப்பலுனுக்கு."

"செல். 7. ஒரு நிமிஷம் இருங்க. நீங்க இருக்கிறப்பேயே இன்னொரு விஷயமும் பேசி முடிவு பண்ணிவிடலாம்" என்றான் தாமஸ்.

"என்ன பேசணும்?"

"உங்கனோட மிகப் பெரியத் திட்டத் துக்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க தான் முழு லட்சா பவன்படுத்தப்படறேன். திட்டத் தோட வெற்றிக்கப்பறம் வைக்குகிடைக்கப் போறது என்னன்னு தெரிஞ்சா, இன்னும் உற்சாகமா ஒத்துழைக்கலாம் பாருங்க."

மாயா தன் அண்ணியைப் பார்த்தான்.

சுதமார் தாமஸை நெருங்கி, "என் முகத் தைப் பார்த்துச் சொல்லு தாமஸ். எட்டு வருஷமா பறசுறோம். நாம். என் மேல நம் பிக்கை இல்லையா உனக்கு?" என்றான்.

"செய்வறதே நம்பிக்கை மோசடி. அதே விதமான தானிக்கு என் பக்கமும் திரும்பலாம் இல்லையா?"

"சேச்சே? தாமஸ், தாம குறி வச்சிருக்கிற சொத்துக்கனோட மதிப்புத் தெரிஞ்சா நீ இப்படிப் பேச மாட்டே. உ. கிப்பா அது. அன்ன, அன்ன குறையாது. உனக்கு ஒரு பெரிய பேரீ திச்சவம் உண்டு."

"இந்த மேம்போக்கான பதில் வேணும் சுதமார்."

"வேறே என்ன சொல்லச் சொல்றே?"

"பெங்களூரிலே இருக்கிற பக்களாணப்

காட்சி செய்த தாமஸ், "எதைச் கட ணும்?" என்றான்.

"இந்தச் சவரிக் லிட்டத்திலே தஞ்சு பாகு பல்வி!"

அந்தப் பல்வி ௭௭7 என்று தகித்து கொண்டிருக்க... தாமஸ் அதன் வேகத்திற்குக் குறிவை நகர்த்திக் கொண்டே வந்து... லீஸ்க்!

'சொத்'கென்று கீழே விழுந்தது பல்வி.

"பார்த்தியா மாயா. இதை மாதிரி பாது காப்பான். கட்டுப்புத் தப்பிப் போக வாகான தூரத்திலிருந்து கடுவான். இதான் நாம் பேசின ஏற்பாடு. இப்போ இதிலே ஒரு சின்ன திருத்தம் இருக்கு."

"என்ன?"

"தாமஸ் கடறப்போ நீ தாகராஜனைக் கீழே தன்னிவிட்டு, குண்டு பாயாமக் காப் பாத்திட்டு, அதோ அவனைப் பிடிக்கணு கத்தேறே!"

என்ன சுதமார்! இது, அபத்தியக்காரத் தனமா இருக்கு. தாகராஜனைக் கொன்று தாயே ஸ்ரீமத் தோக்கம். காப்பாத்தச் சொல் லியோ? என்றான் மாயா.

"என்னடாது! கம்ப்யூட்டர் படத்துக்கு
புது தடத்திக்கிட்டிருக்கே?"

"கம்ப்யூட்டர் புண்ணிவத்தினால்தான்
தல்லா பக்கத்த தான் பாஸ் பண்ணி
யிருக்கேனாக்கும்!"

பார்த்தேன். அப்பதமா இருக்கு. அதை
மட்டும் என்னுக்கு சொத்தமாகிட்டாப்
போதும்தான்.

"அய்யவையுதானே? டம்!" என்னுள் கரு
மார்.

புரண்டிருக்கும் சட்டைவை துழைத்
தான் அசோக். அதைக் கதவைத் தள்ளி
யும் பாப் காப்பி கொண்டு வந்து வைத்து
விட்டுப் போனான். பெய்ட்டை நேற்று
அணிந்த பாண்டியல் இருந்து கருவி லூப்
களில் துழைத்தான்.

பெலிபோன் எடுத்து. "கெட்கட் பி
சிபோர், சே. ஒம். டீரீயின் சிகைப் பனீம்"
என்று காத்திருக்கையில் சென்ஸ் பிச்சிக்
கொண்டு வரவில்லையாக, "ஹயோ, பிஸ்டர்
பத்மநாபன் சாரா பேசுறது. சூட் மார்னிங்
சார், என் குரல் தெரிகிறதா?" என்னுள்.

"நாகரஜன் எப்பன்டானே?"

"கெட்கட். நீங்க என்ன சிவிலி கையரா,
கிரீயினல் கையரா சார்? உண்டுபிச்சிட்டிங்க
களை, சரியா?"

"ஏன், சிவிலி கையருக்குப் புத்தி கம்
யியா?"

"நான் கம்மாநோக்குக்குக் கொன்னேன்.
உங்களைச் சந்திக்கணும் சார். தான்."

"எதிர்பார்த்தேன். ஏன்ப்பா இப்படியா
புத்திகெட்டத் தன்மா நடத்துக்குவாங்க?"

"என்ன நடத்துக்கிட்டேன் அப்படி?"

"அப்பானையப் பகைச்சுக்கிட்டியே...
உன்னை அடிப்பாட வெறுக்கிற அளவுக்குச்
சொழிகுக்கியே..."

"என் கருத்தைச் சொல்லு தப்பா? அவ
ருக்குத்தான் சார் வரக் கூடாத வயசிலே
வரக்கூடாத ஆசைபெல்லாம் வந்து. அந்த
சொத்து ஆறு மாதம் கூட ஆகலை. இப்போ
கல்லாணம் பண்ணியிருக்காதே. தியா
வமா?"

"உனக்குப் பக்குகம் பத்திரப்பா. இன்
டாம் கல்லாணம் பண்ணிக்கிறது தாடவ
புதுதான் என்று? இது அவங்கவங்க பர்சனல்
லிசுப்பம். இப்பப் பாரு. நீ அப்பா மெவ
கெஸ் போடறதுக்கு வக்கீலுத் தேடறே."

"கேஸ் போடறதுக்கா? இவனை சார்.
அதுக்கெல்லாம் என்ன அவலியம்? தான்

வார்டேன். நேர்வலார்டேன். விவரமா சொல்
றேன். இப்ப வுரட்டுமா?"

"வாயேன்."
வைத்த போது அரைக் கதவு தட்டப்
பட்டது.

"கமீன்."

பிரேமா உங்கே வந்து. "சூட் மார்னிங்"
என்னுள். புண். வைலின் தலைப்பு துள்ளல்
காற்றில் ஊர்ச்சல் விளைவாடிக் கொண்
டிருந்தது.

"ஏம்! ஆபீஸ் போகண?"

"போனேன். கைபெழுத்துப்போட்டேன்.
மெஷின்ல ஆஸ்க்கு அடிக்கிறதாக்குப்
பதில் அசோக்குனு. ப் அடிச்சேன். கிறிச்சுப்
போட்டுட்டு எய் எழுதிட்டுப் புறப்பட்டு
வந்துட்டேன். தொத்தரலா அசோக்?"

"சேட்டே. என்ன தொத்தரலு? உக்காரு.
என்ன நாற்காலியில உட்கார்டே? என் மடி
எதுக்கு இருக்கு?" என்று தெருக்கி அவனை
இடுப்போடு அணைத்து அப்படியே ஒரு
கற்றச் சற்றி நிறுத்தினான்.

இவ்வளவு வேகத்தை உங்கே வக்கக்
கிட்டும் பதிலாகுத தான் பாறாப் பத்தியும்
வகை இவ்வென்று பெங்களுர் போனீஸ்
களை, நிமிர்ந்தானே?"

"பொழுதுமே நெண்டு நாளைக்கொருதரம்
போஸ் பேசினேனா இவ்வியா? பிரேமா,
தென வரச் சொல்லியிருக்கேன். வந்ததும்
எங்கே நுழைவா வக்கீல் பத்மநாபனைப் பார்த்
துப் போனோம். என்னோட கைல் ஸாட்ஸ்
என்னைது தெரிஞ்சுக்கணும். அதுக்
கம்புறந்தான் எங்கப்பாவிட்டே. பேசப்
போறேன். தான் வந்திருக்கிறதே அவருக்குத்
தெரியாது."

"அப்போ இன்னிக்குச் சாயங்காலம்
சேப்பணுக்கு..."

"தான் போகப் போறதில்லா."

"கதவு தட்டப்பட்டு, "நான்தான் அசோக்"
என்று கதிரிசு குரல் கேட்டது.

அடுத்த தடவாது திட்டம் நுவலும் ஒரு
டாக்ஸியில் பவணம் சென்று கொண்டிருந்
தார்கள்.

இக்கீல் பத்மநாபன் நடுவகிட்டுத்து,
பவண வென்று என்னென்ன தெயத்துச் சீலி
யிருந்தார். பேச்சுக்கு நடுவில் தொத்திரில்
தானம் போட்டார். அறிமுகங்கள் முடிந்த
பிறகு...

"சுக்குமமாச் சொல்லுங்க சார். எங்க
தாத்தாயோட சொத்தின் ஆதாரத்திலே
அந்தப் பிரேமாண்டமாக்கியவா எங்கப்பா.
இப்போ என்னோட கைல் ஸாட்ஸ் என்ன?"
என்னுள் அசோக்.

"ஹீரோ" என்னுள் பத்மநாபன். "அப்பா
வியா இருக்கியேப்பா. எப்படி உனக்குச்
சொன்றது? அசோக், உங்கப்பா தன்னோட
இன்னடாது மனைவிக்குச் சொத்து முழுக்க
எனில் எழுதி ரெஜிஸ்டர் பண்ணியிருக்
கார், போன வாரத்திலே."

"வாய்" என்று எழுத்து விட்டான்
அசோக்.

(தொடரும்)

இன்று சம்பள தான்.
என் மனத்தில் வழக்கமாய் இந்த தாளில்
இருக்க வேண்டிய வசப்படுத்திற்றுப் பதில்
குழப்பம்.

அந்தக் காரணமிருக்கிறது...
இருமணத்திற்குப் பிறகு தான் யாங்கும்
முதல் சம்பளம்தான்—பிடித்தமெல்லாம் போக
.அவ்வாறு நன்றாகப் படி. சொச்சம்.

வழக்கமாய் அம்மாவிடம் துத்தர
நுபாவைக் கொடுத்துவிட்டு மீதிவைச்
சொத்தச் செலவுக்கு வைத்துக் கொள்ளும்
தன்மை (கிளர்ச்சி) தான்.

இப்போதும் அப்படிச் செய்தால் புது
கிளர்ச்சி கோரியப்போது? திருமணத்திற்குப்
பின் ஈந்த இரவுகளில் என் கடத்த காவ
லுக்கவசத்துக்காகவே செலவிட்டுவிட்ட தான்
மகிழ்ச்சியின் மனத்தை இன்னும் எடைபோட
வில்லை!

'பொண்டாட்டி வந்தபின் பின்னரின்
மனம் மாறிவிட்டதோ!' என்ற நினைவு
அம்மாவுக்கும் வந்துவிடக் கூடாது. அம்மா
அவசரப்பட்டுத் தன் ஆயுளை முடித்துக்
கொண்ட தாளில்லாடும்பப் பொலுப்புக்களைத்
தன் தரிசுமேல் ஏற்றிக் கொண்டு என்னை
ஆளாக்கிவிட்ட தெய்வமவன். அந்த தல்வ
மனம் நோரும்படி நடந்து கொண்டால்
எனக்கு துந்தறிவு என்று அர்த்தம்!

அம்மாவின் மனமும் நோகாமல், கமலியின்
மனமும் கொஞ்சமும் இன்று தான் நடந்து
கொள்ள வேண்டும். எப்படி?

அதற்கவச வேலை நேரம் முடிந்து மணி
ஆறுக்கு நெய்மாவும் தான் கிளம்பாமல் ஸீட்
டில் அமர்ந்து சித்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தராகத் தட்டுக்கள் இரண்டு என் மனத்
தில் மாறி மாறி ஊசலாயின. ஒன்றில் கமலி,
மற்றொன்றில் அம்மா!

இவ்வளவுத் தமிழர் பிரச்சினையை விட இது
எனக்குப் பெரிதாகத் தெரிந்தது.

அன்னத்து உச்சியில் கழன்ற 'உஷா'வை

வெறித்தேன். சிறுமூலை என்னென்னவோ
போசனை சொல்லித் தொற்றது!

கிளர்ச்சி அது சொன்ன ஒரு போசனை
அதிகம் பிடித்துப் போகவே அவ்வளவுகளைத்
விட்டுப் புறப்பட்டுடன் — 'அப்படிச் செல்
வதுதான் சரி!'

செல்லும் வழியில் ஸ்ரீப் பாக்டெட்டும்
மல்லிகைப் பந்தும் பத்து ரூபாய் செலவில்
என் கைக்கு வந்தன.

விட்டியுடன் முடிந்தபோது ஹாலின் தடுவே
ஹெட்லிவில் அமர்ந்திருந்த அம்மா 'கதை'
படிப்பதுபோல் நடத்தினாள். அவளுக்குத்
தெரியும்—தான் சம்பளப் பணத்தொடு வகு
வேன் என்று. அப்படி அரிக்களை எக்கெடு
கொட்டாது என்று?

அடுக்கிரையிலிருந்து ஒழுவத கமலி,
"ஏக, இன்னிக்கு வேட்டு?" என்று தொர
ணமாகக் கேட்டாள்.

தான் அவளுக்குப் பதில் செல்லவல்லில்லை.
அம்மாவிடம் மல்லிகைப் பந்தையும் அவ்வா
னவையும் நீட்டினேன். "அம்மா, இந்தப் பூவை
உன் ஊசலால் கம்மிக்கு வக்கவிடு!" என்
றேன். கிளம்பப் புன்னகைவாடு பெற்றுக்
கொண்டவன் கமலியின் கத்தலில் மல்லிகைக்
கமையெய்றினாள்.

கமலியிடம் சம்பளக் கவரை நீட்டினேன்.
"கமலி, நம்ம கல்யாணத்துக்கு அப்படி நான்
தான் வாய்க்கிற முதல் சம்பளம் இது...

இதை உன் கவரால் அம்மாவிட்டே கொடு...
ரெண்டு பேரும் அம்மா காலில் விழுந்து
ஆசீர்வாதம் வாங்கிக்குவோம்!" என்றேன்.

மவரால் கிரித்த கமலி தான் சொன்னதை
மலிற் கொடு செலவாக்கினாள். தாங்கள் இருவ
ரும் காலில் விழுந்து எழுந்த போது, 'பதி
னாரும் பெற்றும் பெருவாழ்வு வாழ்ணாம்!'"
என்று அம்மா வாழ்த்தினாள்.

என் மனத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த குழப்பம்
'குட்டைப்' சொல்லில் போனது!

— பட்டுக்கொட்டை ராஜா

உறவென்னும்
வட்டங்கள்...

ஆதிரம் பூக்கள் மலரட்டும்

விஷ்ணுக்குப் புதுசாய் ஒரு டாக்டர் வகுமிருர். பிரிக்கெட் விளையாடி ஆண்டைக் கண்டிருக்கைய உடைக்கும் பெண்ணைக் காதலிக்குமிருர். ஒரு தலைக்காதல்!

இன்னும் டாக்டருக்குச் சாப்பாடுகொண்டு வரும் பெண் அவரைக் காதலிக்கிறாள். இவ்ளொரு ஒரு தலைக்காதல்!

அப்பறம்?

தாம் காதலிக்கும் பெண்ணைக் கடைசிகை விராய்நெருங்கி, 'அந்தப்பாட்டை, இவ்ளொரு தடவை பாடு' என்று விடும்பித் தீட்டமிருர். அப்பொழுதுதான் தெரிகிறது அந்தப் பெண் பேச்சை இழந்து கையமயாவி விட்டவள் என்று. அதுவரை அந்த விஷயத்தை நமக்கும் சலிபென்ஸாய் வைத்திருப்பதைப் பாராட்டலாம்.

டாக்டர் பாடுபட்டு அந்தப் பெண்ணுக்கு மறுபடியும் பேச்சை வரவழைத்தவுடன், முதல் கூகர், அவள் வேறொருத்தனைக் காதலிப்பதைத் தெரிவிக்கிறாள் அந்தக் காதலியையே தேடி அவளுக்கு மணம் செய்வதில் மாணம்செய்தபின்புறம், இரண்டாவது முன் முயற்சி 'கூடக் கன், கீதாமாக்கல்'.

இரண்டுமே ஒரு தலைக்காதல் என்பதாக் குயட்டிகள் எல்லாமே களவுக் காட்டுகன். கையம் பெண்ணைப் சீதா, சின்னக் குழந்தை தனோடு விரைப் பெண்ணும், வறுகாய்ப் பொருத்துமிருர்.

சாப்பாடு எடுத்து வரும் பெண்ணை ரஜினி, அழகாய்ச் செர்க்கிறார். அழகாய் வெட்டுப்படுகிறார். வேறு ஆட்காய்த் தடுக்க-வெளுக் என்று பேசுகிறார். டாக்டர் வேறு பெண்ணைக் காதலிப்பது தெரிந்து, மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, வேறு ஒருத்தனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்.

என்னப்பா, கைதடிப்பேசொக்கிக்கி! 'உயோகிதே?' என்று கேட்பவர்களுக்கு, சொல்லுவதற்கு வேறொருவரும் இல்லியே சாமி.

தரவியமன் இவையில் பாடல்கள் ஒகே, (வியட்டியைக் கட்டக்கிறிடுத்து இறக்குமதி போய் தோன்றினதும்!)

இன்னும்படியான காமிராவுக்குக் கொண்டு டாட்டம், புதிதாய் கட்டைகளுக்கு வந்திருக்கும் ராம்தாய்ப்புகுபுதுசாய்ச் சம்பவங்களைத் தேடிவருக்கலாமே என்று சொல்வாமல் இருக்க முடியவில்லை.

தெலுங்கிலிருந்து டப்பிங் எல்லாம் சந்தேகம், 'கல்யாணம்' என்று குதிக்கும் தாலு குயட், தீப் துரத்தல்கள், தெலுமாலினி யன் சகலமுத்க்கல்கள், அப்பாலைக் கொன்றவனை டிஷ்யும், டிஷ்யும் -- இதுதானே என்று புகாறும் சென்னை ஸார்ப்ஸரஸ்! நறுக்கென்று முகத்தில் ஐஸ் தண்ணீரைத் தெளித்து போய் ஒரு சிலிர்ப்பு.

கதை ஒரு ரொடி வைப்பற்றியது. கைவிரை அச்சுறுத்தி அடிபணிய வைத்த காசி என்னும் தலைமே ரொடி. அவன் ஆட்கொண்டு மோதி வதாக் ஒரு கால்குப்பினி மணலி கட்டிப்

பூ ஒன்று புயலாவது

படுகிறான் அந்தக் கால்குப்பின் பதறிக்கொண்டு ஸ்டேஷனுக்கு ஓடிவந்தான்... 'காசியா கட்டிட்டுப் போவிட்டான்' லிட்டிருக்குப் போய்ப்பா, தானைக்கு உன் மனைவி தானே திருமதி வகுவா...? கைவிரை கை நுக்குமேலே மனைவியைக் களங்கப்படுத்த முயன்று, அவன் உயிர் துறந்து... தலப்பா, எத்தனை சோகம்! கால்குப்பின் அத்திரம் தானாமல் இவ்ளப்பெட்டாரையும், போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டையும் தொறுகித்துக் காட்டும் இடம், பச்சை மிகாகையைக் கடித்து போய்காரம் இன்னும், மாழல்கொடுக்காத மிகாவிரை அடித்து தொறுக்கி அவன் உயிர் செடிபுருக்கே! அவன் மனைவியைத் தானைப்பற்றித்து, குக்கும்கதை ஆழித்து... கொடுரம்!

குடிசை ஏழைகளை கட்டாய அப்பறப்படுத் ததலில் ஒருவன் படுகாயமடைத்து போலீஸில் கால்கும்கலைக் கொடுக்க, தேர்மையான சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கானியைக்கைவிரைவெல்லாக்கப்பித் போடுகிறார், பலன்? கேல்வாய்பல் பெறப்பட்டு, என், ஐ, தடுரோடிஸ் ஆதிரம் பேர் முன்னிலையில் படுகொலிசெய்யப்படுகிறார். ஸரே! அவன் கொடுரங்களுக்குப் பதத்துமெனமாய்த்திரும்பிக்கொள்ள, ஒரே ஒரு பெண் பதறுகிறாள், போலீஸ் மேலறி காரியிடம் புகார் கொடுக்கிறாள், மேலறி காரி எவ்வளவோ தலங்கி விட்டுக் கடைசியில் கானியிடமே அந்தப் புகார் காதலத்தைக் கொடுத்துவிட்ட, காசி அந்தப் பெண்ணின் விடு தேடி வருகிறாள்.

தடுத்தெனலில் அவரின் இழுத்துப்போட்டு, கடைசிகை ஒக்கவொன்றும்... அவன் விட்

டார் முன்னிதையிலேயே உருவி... தாவி கட்டிய கனவுகளை கைவாலாகாமல் பதறிக்கொண்டு செலவிடுத்து திறன்... படம்பார்ப்பவர்களின் ரத்த அழுத்தம் உச்சத்திற்குப் போகிறது. மாநிலங்கள் ஏராளக்கூட்டிக்கொண்டுவரவில்லையென உயிர்த்துடிப்பிற்கு.

கல்கத்தா மான்வர்களுக்கு பக்குவம் வராத பதற்ற நிலை, சமூக அயலங்களைக் காப்பாற்றுகின்ற ஸ்திரீயின்மை, தேர்தல் பூதத்தில் அடிவாட்சியோடு முடிந்து கண்ட ஒட்டு போட்டு ஜெயிக்கும் அரசியல்வாதிகள், தேர்த்தெடுக்கப்படாமலேயே கலைத்தவர்கட்டுப்படுத்தும் ரௌடிகளின் இடையாண்மை அசாங்கம் என்று எத்தனை அப்பட்டமாய் சமகால எதிர்வாயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வரவின்றன?

கடைசி வரை
நிமிர்ந்தி உட்காற
வைக்கும் நின்ற
கதை, கடைசிக்
கதை (திருக்குறள்).
சொசெரர் வந்து
தாட்டை துணி
யாக நின்றுவை
கைகள். திரவா
ணமாகிட்டா.
உயிர்க்குமாயும்,
அக்காவும் கூட
இட்டத்துறாண்.
நின்றுப் பாக்
காத்தி காவல்
தில் குறை குரு
கொடியவன்
தான் இருந்தான்.
இன்னிக்கு வீட்
டுக்கொரு கொ
டியவன் இரு
காரண அய்யா
ஆளுநர் தான்.
(சென்றதான்,
மொழி கொ
யற்புற?) அக்
கையக் கொடு
கள், மொதிரம்
போட போ
யும்.

[illegible]

வசந்த ராஜம்

புதுவை சென்ட்ரல் மேனிட்டர்ஸுள் எந்த ஆணை மட்டும்தான் கருவம். திசைமயத்தான், ஆணை மட்டும்தான் போதுமா?

தமிழ் கட்டிடப் பழக்கங்கள் இரத்தின கிட்டப்பாவுக்கு தமிழ் விருந்தினர்களாகவும், அவர்கள் மூலமாகவே இருக்கும் தமிழ் அடிப்படைகளில் அவர்கள் தாங்களிடத்தில் எதிரிகள், கல்யாணம் இருந்ததில் அதுபற்றவும் வந்து தமிழ்நாடு தீட்டுப் பற்றும் பழக்கம்? உணர்வுகளாகவோ அல்லவோ? (தமிழ் பத்திரிகை) சென்னை, 1955.

இரண்டாவது கல்வெட்டின் படி இரண்டாவது என்று நீதிமன்றம் ஏற்றுவிக்கும் தகவல்கள் கிடைக்கப்பெட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது கல்வெட்டில் அந்த இரண்டாவது கலிங்கராமர் தங்கித்தான் இருந்து என்று சொல்லியிருக்கின்ற அந்தப் பெயரிலான வராக மன்னன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இரண்டாவது கல்வெட்டில் பண்டிதர், கலிங்கராமர், கலிங்கராமர் என்று எந்தவித குறிப்பும் இல்லாதது.

[illegible]

பேரவையுடைய தீர்மானத்தின்படி, கீழ்க்கண்டவற்றை நிறைவேற்றி, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் உத்தரவு மீறியதாகவும், அதன் முடிவுகள் அப்படிப்பட்ட இன்றொருத்த பிழை போன்றவைகளாகவும் எந்தெனவாக வாங்கப்படாது திட்ட முடிவுகள் எல்லாம் அந்த பிரதமர் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

[illegible]

என் எல்.சி.யின் தரவு 7 டிஸ்சர் பாடல்களில் இரண்டு மகர இலியைப்
 சிறுமகன், சதாந் திரன், விஜயநகரம் என்பது திரையாசனியாகத் திரையாசனியில்லை.
 துப்பாக்கியும், சத்தியம் என்பதுப் பரிசுரவரும் படம் எடுத்தும் பிரபலமாக
 சத்திரிசை, துப்பாக்கியைப் பற்றிப் பெயரில் சதாந் திரன் எடுத்த பெயர் மட்டும்
 துப்பாக்கியைப் பற்றிச் சதாந் திரன்

— ஜெயமன் மதன்

“அரசாங்கம் உதவினால் கூட உதவாக்கரை தானா?”

மெய்யப்பன் பட்டி, தந்தம் பக்கத்திலுள்ள பிறா கிராமம். பட்டிக்க நறரினால்கள் வளிக்கின்ற ஊர். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு குடிசைகளாக இருந்த ஊரில் இப்போது ஒட்டு வீடுகள். ஒரு சிறு பள்ளிக்கூடம், அடி குழாய், அலரி களுக்கினை விசேஷ ஒதுக்கம். மெய்யப்பன் டிக்காரர்களிடம் போய், “என்னங்க” என்று கேட்டான் ஒரு பால்க் கரணரக் கை காண்டிடோர்கள்.

கை காண்டித்த பால்கரணப் பார்த்தோம். கணரா வங்கிக் காரர். பால்கிடி சம்பளம் வாங்கினாலும், இவருக்கு வேலை கிராமங்களில். நான்கு ரொப்பங்கள் இவர் வசம். கார்ப்பிரிசனைக் கருக்கக் கிடைத்தார். கிராம செலவுத் தொண்டர் என்கிறார் தன்னைப் பற்றி.

“இவனுக்கு வருஷங்களுக்கதான் வங்கம் போங்கிட” இப்போதே ஒரு திரை. திரிதிரட்டி வந்தால்தான் வங்கம் போங்கிட சேலக் சேலா சொல்கிற

கெண்டே. இப்படி நபர்களை நிராகரித்திருக்க கிண்டியும். என் கிறார் பால்க் மாணேறுதான் சபாபதி.

“இதற்குக் கங்குக்கு என்ன லாபம், சேர்த்து”

“வாப்பல்லு ஒண்ணுமில்லை. பெருகி வரும் கிராமங்களுக்கும் இண்டியோ

* சபாபதி

* பாண்டிதன்.

ஊர் இளை வெளி இருக்கு. இதற்குப் போய்க் பற்றித் தெரிப்பப்படுத்தின மட்டும் போதாது. கிராம ஊருக்கோ, சேர்த்து. அவங்க பிரிசன்களோட சேர்த்து “ஒரீக்” பண்ணினு போய்க் பற்றி இருக்கமாத்தெரிந்தக்க சாண்டி இருக்கு. இங்கியா?”

“எப்படி ‘ஒரீக்’ பண்ணிங்க”

“வாங்க சார்... நேரடியாகவே போய்ப்டு வந்து. லாம்.”

கிராம செலவுத் தொண்டர் பால்கரணப் பால்க் கிளம்பினேரும். மெய்யப்பன் பட்டிக்கருகில் வந்தாலும் போது ஒரு போட்டு. “கணரா வங்கி சலுக சேவை செய்வும். கிராமம்” என்று.

“இது மாநாடு இன்னும் நான்கு கிராமங்களிலே சேவை செய்யிறோம்” என்று பால்கரண.

கிராமத்திலுள்ள குடித்து விட்டு, லாம். ஒரு சிறு கூட்டம், கத்திலும், கிராமத்துத் தலைவரான பெரிய அம்பாண்டி விசாரிக்கிறேன்.

வருளம் மாடு. பக மாடு வாங்கிக் கொடுத்திருக்காங்க... தடினைகள் போட்டுக் கொடுத்திருக்காங்க... என்கிறார்.

விசைலாக இருப்பது ஒட்டு வீடுகள்.

“இதெல்லாம் தெரிய கணரா வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திலே கட்டின விடுங்க. கட்டும் முன்பே பிரச்சனை. விடுகளை கட்டித் தொண்டிடைச்சம், கட்ட ஆட்கள் கிடைக்கலை. கடைமியிலே ஊருக்கோதான் விடுகளைக் கட்டிக்

* மெய்யப்பன் பட்டி

கிட்டாங்க... என்கி விடுகளுக்குள் போ ஊர்வர்களுக்குக் க இன்னும் போய் ஒரீத் ஒரு வருஷம் கூட. ஆ விட்டால் பற்றி பார்த்து

“அரசாங்கம் ஒதுக் கிருங்க... அந்த ஊர்

என்கிறார்கள் புலம்ப இருந்தும் - அரசாங்க

தம்பகரமாய் இருக்கி அரசாங்கம் பால்

சரிவசேவா சங்கம் சபட்டு ஒரு பள்ளியை

களை கணவும் போ லாம் கிடைப்பாது.

* பெரியப்பன்

கிறது இத்தொழில்
பாடுகளுக்குமேல்
வாய்க்கப் பட்ட
குக்கிறது. "நிலம்
இருக்கிறவங்க
கிட்டே கூலிக்
தரப் போய்க்கிட
புருத்தோம்.
இப்பொழுதைத்
சித்திரைமேலே
பால் மூலம்
மாசம் முத்திரை
மூலம் கிடையே
கிடக்கிறது"
என்கிறார்கள்.
கேட்க நன்றாகத்
தானியத்திற்கு
இப்படியே
இரண்டு மூன்று
கொண்டுகளுக்கு
ஒரு கிராமத்
தெரு களான
கட்டிட ரீதியு
மேயு கிராமங்
களுக்குத் தேவை
பயிர்வளங்களை

ள்கள்.
பக்கிளேம், சமதளமில்லாத தரை,
மலை, மீட்டிக் கூரைச் சட்டங்கள்
மற்றியெல்லாம் இருக்கின்றன. அடிமைய
கூட, அத்தாறுதல் மரம் போன்றவை
கிடக்கின்றன.
குத்தியெழுந்த மாடிகள்தான் கொடுக்
கும்... நாய்க்கு வீடு கூட முடியும்"
நயமாக, ஒரு பெய்க் பின்னணியில்
சென்ற பணிகள்தான் எல்லாவற்றி
யும் கட்டத் தர முன்வாததால்
ஒர் அமைப்புத்தான் மரீதாய்
வந்து கொடுத்திருக்கிறது. அவர்
கள். அரசாங்கத் தத்துவமெல்

பள்ளிக்கூடம்

"அது மாதத்துக்கொரு நடவடிக்கை இப்போது அரசாங்க
அதிகாரிகள், பெய்க் காரர்கள், கிராம துணைகள் ஆகிய
வரும் கலந்துகொண்டு மரீதாய் போட்டோம்."
என்கிறார் மாணேஜர். சிலருக்கு உதவியாக பெய்க்
செய்து. நூற்புது போடுத்தமேல். நிலப்பாட்டாகத்.
இப்படிச் சிலவசதிகளோடு, இன்னொரு சங்கங்கள் வேறு
அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட வேறுபாடுகள் கல்லி
யும் சொல்லித் தரப்படுகிறது.
"ஏறத்தாழ ஆதிவாசிக்க குடியிருப்பு மரீதாய் இருத்
தோம்ங்க. இன்னொரு இந்த அளவுக்கு மூன்றேறிய
துக்கு பெய்க் காரங்களுக்கிய தானியங்க" என்கிறார்
கிராம இளைஞரான மகேச்காரர்.
தான்ரு சதவிகித வட்டியோடு ஐந்து சதவீத ரூபாய்
வரை இந்தக் கிராமத்திற்குக் கூடச் வசூலிக்கப்பட்டிருக்க

றிருக்கிறோம்.. இதனுலே கிராமத்துக்காரர்கள்
பல பேரு பெய்க்கு வர்றாங்களே... மேயிப்
பின் அநுபவமெல் தெரிஞ்சுக்கிட முடியு
தைத் தெரிக்கவும் செய்யலாங்களே... அது
ஒன்னுதான் சார் இதுவே லாபம்" என்
கிறார் பாய்க்காரன்.
தல்லதுதான். இவ்வளவு தூரம் ஒரு பெய்க்
அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது,
அரசாங்கம் உதவியைக் கூட உருப்படி
வாக செய்கக் கூடாது என்பதுபோல—பெய்க்
காரர்களுக்கு ஒரு கங்கிராட்டிச் சொல்லத்
தான் வேண்டும்.

“உலா” பாடுவதற்கு ஒட்டக் கூத்தருக்கு நிகர்ப்பட்டக் கூத்தர்தான். உலா மட்டுமல்லாது தமிழில் உலாவரும் அனைத்தையும் பாட வல்லார். ஆயினும் செருக்கில் செம்மாப்பு, கம்பீரம் இருப்பதால் சிங்கம் கரளிக் கிறது. மின்னல் கொடி போலவு கற்பனை, இடி முழக்கம் செய்ததானே தீரும்?

மிடுக்கு நடை. போட்டு - மானிமையினுள் நுழைகிறார் ஒட்டக் கூத்தர்.

வாசலில் கஜாளை, நான் வந்துவிட்டேன் என்பது போல் எழுத்து திந்திறுள்; சிரிக்கிறார்.

சத்தைத் திருமேனியில் வந்தனைக்குரிய வார்ப்பட அழகியவன்.

ஒருகணம் நின்று கவனிக்கிறார்.

மார்பென் கண்ணிவப்ப வாய் சிவப்பான் என்று அவர் விக்கிரமசோழன் உலாவில் எழுதிய வரியை சூரபகப்படுத்திப் பார்க்கிறார்.

கஜாளை! மாடக் கூடத்தில் அமருவதை விட்டு இப்படி நடை கூடத்தில் அமர்ந்து என்னை நானைப்படுத்துகிறாய்? இங்கு உன்னை நானைப்படுத்திக் கொள்ளுகிறாயா?

அன்பாலும் உரிமையாலும் கண்டித்திருந்தார்; ஆனால் அங்கே கோபம் கொப்புளிக்கிறது. “ஏதோ சித்தனைத்தாம் புரண்டிருக்கிறது; தாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்” என்று கருவியை கஜாளை, “எங்கே அமர்ந்தாலும் அது உங்களுக்குரிய இடம்தானே கவாமி?” என்று அவள் சிரித்த சிரிப்பு...

மின்னலைப் பிளந்து அதனுள் கண்ணை மின்னலாகிய பொன் சிவிர்ப்பு புறப்பட்டுப் போகிறாள்.

ஒட்டக் கூத்தர்! மாடப்படிபேறு. ஒண்டொடி வான் நாடிப் பின் தொடர்ந்தான்.

கூத்தர் போல் அளையினுள் நுழைந்து அவங்காரத்தைக் கலைக்கவில்லை. அங்கார மீருப்பு வர்க்கன்றோ அலங்காரப் பெருமை தெரியும்!

அவர் கழப்பு முக்தாம் பலாவினைய எதிர்பார்க்கிறாரே...!

சாளரத்து வழியாகக் கவனிக்கிறார். கஜாளை மிகத் தொலைவில், மாடத்து திரா முற்றத்தில் அமர்ந்திருந்த அழகு, திராவை பகற்போதில் தமது முற்றத்தில் அமர்ந்திருப்பது போலிருந்தது.

ஒருபணியாளன் வந்து பணிந்து நின்றான். அனல்சார் பலாவி வந்துவிட்டாளா?

“இங்கு பெருமானே! அரண்மனைச் சமையற்காரன் வந்து இருக்கிறான்.”

“சமையற்காரனா? அவன் ஏன் இங்கு வந்தான்?”

“தங்களை அவசியம் பார்க்க வேண்டுமானால்...”

“அனுப்பி வை!”

ஒட்டக் கூத்தருக்கு மேலும் எரிச்சலோ எரிச்சல். இன்று நெருப்பு முகத்தில் விழித்தோமா என்பது...

சமையற்காரன் வந்து காலில் நெடுஞ் சாண்டிலையாக விழுவிருன்.

“ஐயனே! நான் பின்னாதுட்டிக்காரன்! எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்!”

“என்னடா நடந்தது?”

“இன்று சற்று அஜாகிரைதவாகச் சமைத்து விட்டேன். விட்டில் மனைவிடான் ஏற்பட்ட எரிச்சல், எரிச்சல் எனக்கு ஏற்படக் கூடாது. காரணம் நெருப்பு முகத்தில்தினமும் விழியாவன். ஏற்படலாமா? ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் சமையலில் சற்றுக் கவனக் குறைவு. கண்ணில் கல்லும் மண்ணும் இருந்து விட்டன. எந்தக் கோபத்தோடு மாமன்னர் பெருமான் வந்து அமர்ந்து உண்டாரோ...

கல்லும் மண்ணும் இருக்கக் கண்டு வேலைவை விட்டு நீக்கிவிட்டார், தாங்கள் தாம் பெரிவ மன்ன வலைக் வேண்டும்.”

இருக்கும் எரிச்சலில் இது வேறு?

“ஒன்று செய்! என் விட்டுச் சமையற்காரன் அரண்மனைக்கு அனுப்பிவிடுகிறேன்; நீ இங்கு அமர்ந்து கொள். கவியும் மன்னையும் நீரணிக்க வல்லவன் ஒட்டக் கூத்தன்!”

வேண்டாம் ஐயா! நீண்ட காலமாக அரண்மனையில் பணிபுரிகிறேன். அதில் எனக்குக் களங்கம் வரக்கூடாது.

அவ்வளவு அரசு பக்தி, கூத்தரை தெரிநிதச் செய்து விட்டது.

“அப்படியாய்! கஜா அரசு கிசகாசத்துக் கா கண்ணைக் காக்கிறேன்” என்று கூறி வவர், ஒன்று தருகளை எடுத்து எழுந்தாணியில் பொத்தினார்.

அவ்வளவு அரசு பக்தி, கூத்தரை தெரிநிதச் செய்து விட்டது.

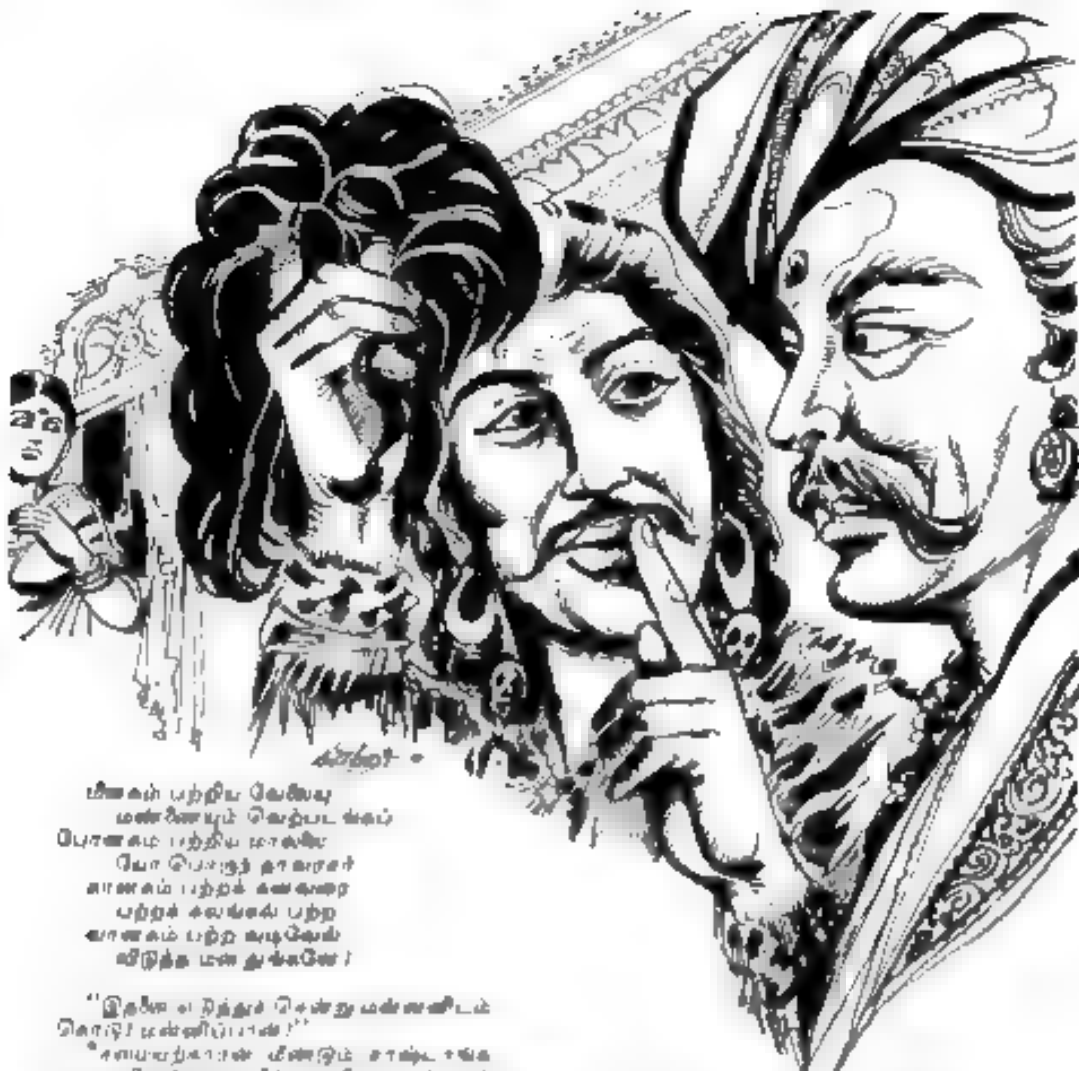
“அப்படியாய்! கஜா அரசு கிசகாசத்துக் கா கண்ணைக் காக்கிறேன்” என்று கூறி வவர், ஒன்று தருகளை எடுத்து எழுந்தாணியில் பொத்தினார்.

* பொத்தி எழுதியதால் பொத்தகம் என்றும் பின்னால் புத்தகம் என்றும் மருவியது.

மரண்புருகு

முதலாவது மச்சர்

சுகான். மண்ணுகரன்

கந்தர் -

மீனகம் பற்றிய வேலைப்
மண்ணையும் வெத்பட க்கப்
போனகம் பற்றிய மாகைய
யோ பொருது தாவரன்
காணகம் பற்றக் கவகரை
பற்றக் கவகரை பற்ற
வாணகம் பற்ற வடிவேல்
விடுத்த மண் துக்கமே !

"இதனை எடுத்துக் கொண்டு மண்ணிலிடம்
கொடு! மண்ணிப்போம்!"
"எப்போதாவது மீண்டும் சாண்டாங்க
மாக விழுந்து பணிந்து ஒரே துக்கமெப்
பெற்றுக் கொடுக்கும்."
பொய்மீதும் இடத்தில் துணியிலுக்கும்
மிக்பதற்குக்கூட சாண்டாங்க விளையுமிரு
என்று அவன் பொறித்த கொண்டான்.
மறுமூல புவி போவ கவகமிருர்.
கதானத வேறு காத்துக் கொண்டிருக்
கிருள்.
எப்போதும் அவளை இவ்வாறு காக்க
எவத்தது விடைவாது.
உன்பே வாஸமா?"
பெண்ணின் தூவ்.
"வா? பவானியா?"
"ஆம், தூவியே!"
"சம்மதம் என்று சொன்ன தூவியு
கைப்பக் பூவா? உன்பே வரவாம்."
பவானி உன்பே தூவியுமாய் வருகிறான்.
"இப்படி அமரவாம்."
"தமிழ் உவாவ தான் அயரவாமா?"
"நான் உவா வருகிறேன் - உவாவும்

செய்யேன்; போகட்டும். மருத்துவர் என்ன
சொன்னார்?"
"இன்னும் அபத்தாறு கட்டத்திற்குந்
முதலமைச்சர் தீர்க்கவில்லையாம். மருத்துவர்
எப்படித்தான். மருத்துவர் என்ன சொன்னார்
மெய்கிறது?"
"காக்கட்டும்! தீர்ப்பா?"
"பரவாயில்லை! என்னை வரச் சொன்ன
தன் காரணம் மருத்துவர் செய்தி என்பது
கண் துடையது; வேறு ஏதோ முகத்துடையது
இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன் புயவர்
பெருமாமே?"
பவானியின் கூத்த அறிவாளன் பொரு
கிருர்.
"புத்திராஸிப் பெண்!"
"இவ்வென்றால் முதலமைச்சர் என்னை
அமைச்சராகி இருக்க மாட்டார்!"
"முதலமைச்சர் யானத்தான் பதவியில்
அமர்த்தவில்லை? யானத்தான் பதவியை
விட்டு தீக்கவிக்கை? என்னால் வேண்டியவர்;
வேண்டாதவரைப் பொறுத்திருக்கிறது.

“பரிபர்த்தம்” என்பதாகக் கேள்வி

கேட்டுக் கேட்டுக் கற்றுக் கொள்வதில் ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. உபநிஷத்தில் இப்படித் தான் கேள்வி கேட்டுக் கேட்டு ஸமாசாரம் களைக்கெடுத்துக் கொள்வதாகப் பகுத்தெழுதி வருகிறது. கதைகள் அர்த்தங்கள் குறுக்கே குறுக்கே எத்தனை ‘கொல்லிகள்’ பண்ணுகிறான்? சிஷ்யன் கவனமாக குறு உபதேசத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதற்கு இந்தக் குறுக்குக் கேள்வி பெரிய லாபி.

‘லெக்சர்’ என்று முழுக்க ‘ப்ரிபேர்’ பண்ணிக் கொண்டு போய் அதை ஒப்பித்து விட்டு வந்து விடலாம் என்று ஒரு ப்ரொபசர் இருக்கிற வளரையில் அவர் ஸப்ஜெக்டை ஸாஃப்கோபாங்கமாகப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயமில்லை. தம்முடைய ஆழ்ந்த ஞானத்தைக் கொண்டே எல்லாம் தெரிந்த மாதிரி லெக்சர் கட்டி ஏமாற்றிவிட முடியும். பரிபர்த்தம் என்று நடுநடுவே தோண்டிக் கொண்டு கேள்வி கேட்டு மறு மானவனை விடும் போதுதான் லெக்சரரும் ஸப்ஜெக்டைப் பூரிசமாகப் பார்க்கும் பூரித்துக் கொள்ள வேண்டியதாகும். அவர் மின் பண்ணின விட்ட விஷயம் ஏதாவது இருந்தால் அது சிஷ்யனின் பரிபர்த்தத்தில் வெளிப்பட்டு விடும். அவர் அந்தத் தோலே அத்தனை புத்தகங்களைப் பார்க்க இடமேற்படும்.

குறு—சிஷ்யன் இரண்டு பேருமே விஷயங்களை தன்னுட்க தெரிந்து கொள்ள “பரிபர்த்தம்” பெரிய தூண்டுதலாக, வாத்தியார்களுடன்கூடக் கேட்கிறது போலவே இவனும் அவனாகக் கேட்கலாம். இவ்வேதர்கள் புதுசு புதுசாக இவ்வேதங்காக விஷயங்கள் வரும். தோ, கிருஷ்ணமூர்த்தி இப்படித் தான் கேள்வி கேட்டுப் பதில் சொல்கிற ஸெஷன்ஸ் நடத்துகிறார். சுவாரஸ்யமாக விருக்கிறது எங்கிருக்கன். நாங்களும் பாஷ்ய பாடம், வாக் வார்த்தம் என்று நடத்தும் போது கேட்கிறவர்கள் புத்திசாலித்தனமாகக் கேள்வி கேட்கிற போதுதான் ரஸம் கூடுகிறது. “அட்டா! இது நமக்குத் தெரிய லேயே” இப்படி நமக்குத் தோண்டியே இருக்கும் பதில் தெரிவிக்கக் கூடும்” என்ற ஆர்வம் பிறக்கிறது.

— இவர்களுக்கு கருங்கி காமகோடி பூர்வதிரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கலாமிகள்.

இவ்வெழுத்து அலகுக்கென்றே உருவிக் சாகும் ஜோதினைப் பதவியில் அமர்த்தி இருக்கலாமே!”

“நான் விரும்புவது போல ஜோதியும் விரும்ப வேண்டும் அல்லவா?”

“விரும்புவது என்பது எல்லோருக்கும் கூவரக் கூடிய கல்யாணம்! நீ கூட நான் சேக்கிழார் விட்ட விட்டுப் புறப்படுகிற போது வருகிறவா என்றுதான் ஆகட்டும்” என்று கூறாமல், “சம்மதம்” என்று சொன்ன வார்த்தையில் இருந்த கனம் என்னை எப்படி வெல்லாம் நினைக்கச் செய்துவிட்டது தெரியுமா?”

“நான் சம்மதித்து தமிழ் என்ற கனமான ஆணைக்குப் பலவினமான மானுடத்துக்கு அல்ல!”

ஒட்டக்கத்தர் ஒருவாறு விழித்துக் கொள்கிறார்.

பவானியின் பேச்சில் அடங்காப் புயல் தெரிகிறது. இந்த அமைச்சர் பதவிக்காக நான் எல்லோருக்கும் மரியாதை தந்து விட முடியாது என்று கூறுவது போலப் புலனாகிறது. உங்கள் பலவினத்தை என்னிடம் காட்ட வேண்டாம் என்று கட்டிக்காட்டுவது புகிறது. இவனை மட்டும் தட்டிப் பார்த்து விட வேண்டியதுதான். அதற்குமுன் தெரிய வேண்டிய செய்தியை அறிய முயல் வேண்டும்.

— பவானி! சேக்கிழார் தயாரிப்பு என்னுடைய அறில் ஒரு புரட்சி திடீரில் தெரிகிறது.

முதலமைச்சர் ஒரு சத்திய வேள்வி! அறில் தேவ பிரண்ணங்களைத் தாள் இருக்க முடியும்!”

“நான் மறுத்தேன்?”

“தீயகன் அவரை இப்படி விமர்சித்து இருக்கக் கூடாது.”

“நான் பொதுவான அரசியல் பேசினேன், நான் உட்காருகிறேன். தீயம் உட்காந்து பேசலாம்.”

கவிஞர் சனார் அமர, பெண்ணை ராட்சஸியும் உடன் அமர்ந்தான்.

“நான் உன்னை ஒரு விஷயம் பற்றிக் கேட்பேன். அரசு நலனுக்காகக் கேட்கிறேன். அமைச்சர் என்பதால் கேட்கிறேன். ஜோதியாணையாவது காதலிக்கிறாள்?”

பவானி மறுண்டாள்.

“நல்ல வேளை! நீ யாணையாவது காதலிக்கிறாயா என்று என்னைக் கேட்காமல் விட்டீர் கனே!”

“சீன்றும் அதையும் கேட்கத்தானிருக்கிறேன்.”

“ஹய்யோ!”

“இதற்குள் பயத்து விட்டால்? சொல்! சோழமாமன்னன் ஜோதினைக் காதலிப்பது மாதிரி தெரிகிறது.”

“எனக்குத் தெரிந்து அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.”

“ஜோதி சேக்கிழானைக் காதலிக்கிறாள்?”

“பக்தி செலுத்துகிறார்; அந்த மட்டில் தெரியும்! நானும் கூடத்தான் முதலமைச்சர்

இரவே விஷயம் ஊடுக்குள் பரவி விட்ட, விடிந்ததும் ஒவ்வொருவராய் வரத் தொடங்குகிறார்கள்.

இவன் வெளித் திண்ணையிலிருந்த மரத் தூணில் முதுகைச் சாய்த்து உட்கார்ந்திருக்கிறான்.

உன்னை...

கூடத்தில் வெள்ளைத் துணியால் போர்த்தி... நீளக் கிடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவன் தந்தையின் கூடம்...

வலப்பக்கமும் இடப்பக்கமும் இவன் அம்மாவும் ஏன்று தங்குகளும். அவர்களைக் குழந்து ஊர்ப் பெண்களும் அமர்ந்திருக்க. அவர்களின் பிழாக்களும் துக்கம் விசாரிக்க, வருவோர் கூடத்தில் துளமுளையில் உச்சஸ்தாயிக்குச் செல்வதும் பிறத மெய்லக் குளறுவதுமாக இருக்கிறது. அதிலும் இவன் அம்மாவின் குரல் ஒவ்வொரு முறை ஒலிக்கிறது...

"ஏ... ராசா... எங்களை இப்படி அனாதையாகத் தவிக்க விட்டுட்டுப் போய்ட்டியே ராசா... நடுக்காமத்துவே மாளா வலிக்கு துன்னு தண்ணி கேட்டே, கொடுத்தேன்... எப்போது எழுப்பினு சொன்னே... எழுப்பிட்டு வந்துக்குள்ளே நீ போய்ட்டியே ராசா... என்ன சொல்ல நெனைச்சியோ, ஏது சொல்ல நெனைச்சியோ, சொல்லாமல்

போய்ட்டியே ராசா..."

— இவனுக்குத் தாங்க முடியாத வேதனை நெஞ்சை அழுத்தி, விழிகளில் நீர் வழிக் கூட்கார்ந்திருக்கிறான்...

"ஏப்பா தம்பீ! சின்னவருக்குத் தந்தி குடுத் தாச்சா...?"

துக்கம் விசாரிக்க வந்த ஒருவர் இவன் தோளைத் தொட்டுக் கேட்கிறார். சாராய நெடி குடலைப் புரட்டுகிறது.

இவன் பேசவில்லை.

"அப்பனைப் பறிகொடுத்த துக்கத்துல தம்பீ ஒக்காந்திருக்குது... அதுங்கிட்ட போய்க் கேட்டா என்வத்தைச் சொல்லும்! என்னதான் இருந்தாலும் சின்னவருக்குத் தந்தி குடுக்காமலா இருப்பாங்க. அதெல்லாம் குடுத்திருப்பாங்க. அவரு வந்துதானே காரியம் ஆகணும். நீ வா... வா..."

— கூட வந்தவர் அவரை இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்.

அவர்கள் சின்னவர் என்று குறிப்பிட்டது இவன் சித்தப்பாஸை, உங்களை கிடத்தியிருக்கும் இவன் தந்தையின் சொந்தத் தம்பியை! அவர்கள் அப்படிக் கேட்டதில் காரணம் இல்லாமல் இல்லை.

இவனுக்கு இன்னும் அது நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

சொல்லாமல் போன சிப்பா

எஸ்.சிண்குதுகா

அப்போது இவனுக்கிருந்தால் எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதிற்குக்களாம். கல்லாண்ம் இவ்வாடுருந்த சித்தப்பா சொல்லொட்டி புதுபிள்ளி. ஊரைச் சுற்றிக் கொண்டு இவன் வீட்டில்தான் தங்கி இருந்தார். அவருக்கும் செரியில் இருந்த அல்லிக் தும் தொடர்பு இருப்பதாக ஊரில் பேசிக் கொண்டார்கள். அல்லி 'ஒரு நாடிரி' வீஷுவம் மெல்ல மெல்லப் பரவி. இவன் தந்தைக்கு எட்டியபேரது. அவனால் கூப்பிட்டுக் கண்டித்தார். ஆனால் அதற்குப் பிறகு அல்லியின் அவர் தொடர்பு தீடித் தது.

ஒருமுறை இவனை தேரில் ஒருதான் பார்த்து விட்டு வந்து தந்தைவிடம் சொல்லி கி. வீட்டிலிருந்து வந்ததும் காரததுமாய் அவரை 'வெய்'டால் விளாசிக் தள்ளிவிட்ார். இவன் தந்தை அவ்வளவுதான். அன்றிரவே அல்லியை இழுத்துக் கொண்டு, வீட்டிலிருந்த பணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு ஊரை விட்டு ஓடிப் போக, இவன் தந்தைக்கு ஊரில் தப்பிவிடுத்து தடக்க முடியாத நிலை. அவமானப்பட்டுப் போனார்.

வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு, தான் பட்டி ஊத்திக் இருப்பதாகவும் அல்லியைத் திருவணம் செய்து கொண்டு, பதினாயிரா பாரம் சென்று வருவதாகவும் அவரின் மிகுந்து கடத்தல் வந்தது. இவன் தந்தை பதில் எழுதவில்லை. அபேர்டு சரி! அதற்குப் பிறகு அவர் தொடர்பு தொடரில்தான் கறவும் தீடிக்க விடலாம்.

ஆனால் அளதயெல்லாம் இப்போது மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளாமல் அவருக்குத் தங்கி கொடுத்துவிட்டு, 'காருவாரா... மாட்டாரா...' என்று அளரதுளா முயற்சிக்க போடு. எல்லோருடன் இவனும் அவரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

தேரம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது...

ஒவ்வொருவரால்வந்துசேரக்கூடத்தினுள் அழுளக் ஒலி கூட. அடுத்து அழுது இவன் அம்மாவுக்குக் கரல் கம்பிப் போய் இருக்கிறது. அந்தக் குரலினால் விளாமல் திரும்பத் திரும்ப ஒபிர பிலாக்கலாம்...

'மகனைக் கூப்பிடுவீனா சொன்னியே ாளா... எழுப்பிக்கூட்டிப்புவாறுதுக்குள்ளே எங்களை விட்டுப்போய்ப்பட்டியே ாளா... இப்ப கண்டிச்சுக் கத்தி எவ்வோரும் இருக்கிறோம். தீசொல்லுநிலைக்கதைஇப்பவாஸைத் தொறுந்து சொல்லு ாளா! சொல்லு! சொல்லு! சொல்லு...'!

— படார... படார என்று மச்ச்பில் அளரந்து கொண்டு அழுத அம்மா மயங்கி விழு...

இவன் துடித்துப் போய்க் கூடத்திற்குள் பிடுவெளிக்கையில்... மயக்கத்தைத் தெளிவிக்க முகத்தில் தீரை விசி அடித்து, விசிறி யால் விசிறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்...

இவன் நின்றுவாதே தன் தாயைப் பார்த்துன்...

எழுதிவது யார்?

ஆறுதல் பரிசுகள்:

வருக் கட்டம் நாடகத் தொடரை எழுதிவ ஆறு எழுத்தாளர்களை வரிசைப்படுத்தும் போட்டியில் தான்கு பெயர்களைச் சரிவாக எழுதி ஆறுதல் பரிசாகத் தயா ரூபாய் ஐந்து பெறுவோர்:

காத்தியணி, கையாடலாசிரி-7; வி. சங்கரலாமி, அப்பையர்; எச். அனாபாலாசா, ஆம்பூர்; என். சாரதா, புதிப்பூர்; ஏ. உமாசுந்தரேசுவரன், கருங்குத்தூர், ஆர். கந்தர், தாழ்த்தூர்; ஏ. வி. வெட்டி, மேட்டூர் அரிசை-1; ஏ. ஏ. இராஜேஸ்வரி, சென்னை-34; எம்.பெ. விஜய், சென்னை-4; வி. சீதாசங்குமி, பெங்களூர்-3; செ. அரவிந்தன், தென்மேயி-2; கே.எஸ். விஜயலக்ஷ்மி, ஆம்புலாறு; ஆர். பாலகாசு, கிருஷ்ணாபுரம், சென்னை-3; தயாசங்குமி, பெங்களூர்; பாண்டி அபேகா, திருச்சி-1; ஆர். என். கிருஷ்ணா ஆனந்த், பெங்களூர்-18; பி. பிஷ்ணுப்பி, தென்மேயி; என். சந்திரா, கோயம்புத்தூர்; வெய் விஜயலக்ஷ்மி, சென்னை-33; கு. சாமுத்திரா, இராசபேரூர்; வெ. பிஷ்ணு, திருச்செந்தூர்; அப்ப பதிவழகம், கோயம்புத்தூர்; பி. ஆர். தாராசங்குமி, வடமேயுத்தூர்.

மூன்று பெயர்களைச் சரிவாக எழுதி ஆறுதல் பரிசாகத் தயா ரூபாய் 3.50 பெறுவோர்:

ஆர். ஹரிதாரம், திருவனந்தபுரம்; கு. அ. சரணி, உதயகட்டம்; என். பாண்டியன், பாண்டிச்சேரி; ஆர். தாராசங்குமி, தென்மேயி-3; குமாரசா ஹரிணி, குமாரசா, செ. வி. கிருஷ்ணாசாமி, தாழ்த்தூர்-4; பெ. மணிமேகலை, திருச்சி-1; பி. விஜயலக்ஷ்மி, மதுரை; கே. மங்களம், தென்மேயிக்குப்பம்; என். தாராசங்குமி, புது தென்மேயி-3; ஏ. உமா சரணி, மதுரை-30; கே. வெய், பம்பாய்-53; டி. சரணி, சென்னை-33; பி.செ. சந்திரசேகரன், சென்னை-43; வி.எஸ். தாராசங்குமி, கருங்குத்தூர்; பி.க. பாலகாசு, கோயம்புத்தூர், தென்மேயி.

புதித்தும் புரியாமல், கந்தி நின்று அழும் மணிதர்க்கை வேடிக்கை பாடப்பதுமே, பின் தாங்கலும் அபூவதுமாக இருந்த தங்கை கணைப் பார்த்திருன்.

தீவக் கிடத்திலிருக்கும் தங்கையின் முகத் தைப் பார்த்திருன்.

பார்த்தப் பமர்க்க, அடக்க மூடியாமல் அழுகை பொங்கி வர, தாங்க மாட்டாதவ னைப் வெளித் திண்ணைக்கு வந்து அமர்ந்து கொண்டிருன்...

விதிநேரத்திற்கெல்லாம் வாசலில் ஒரு பரபரப்பு...

"சின்னவர் வந்துட்டாரு! சின்னவர் வத் துட்டாரு..." - ஆறுக்கு ஆக முணுமுணுக் கிறார்கள்.

இவன் தனக்குள் ஓர் எதிர்பார்ப்போடு பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் பார்த்த சித்தப்பாவின் உருவத்தை மனத்தில் 'என்னைத்' செய்து கொண்டு இப்போது வரும் சித்தப்பாவை எதிர்பார்த்தான்... திறா யவே விதம்பாடுகள் தெரிகின்றன.

முக்கத்த இப்போது பருத்திருக்கிறார். கழுத்தில் சதை மடிப்பு; காதோரம் வேகாய் தரை; துண்டைப் பூவாய் உடை; தடித்த பிரேமிக் மூக்குக் கண்ணாடி.

சைலிப் போஜா மாணியோடு கம்பிரமாய் அவர் நடந்து வருகையில் சிலர் தும்பிடு கிறார்கள்.

அவர் பிதாவாக் கூடத்துள் நுழைந்து, தோஜா மாணியைச் சடவதுக்குச் சாத்துகை யில்; அழுகை ஒலி ஒங்கி ஒலிக்கிறது.

சில திமி. உடன் மகனின் கட்டி, சடவத் தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர், மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றிக் கண்ணின் துளிடத் துக் கொண்டு திண்ணைக்கு வந்து இவன் தோனைத் தொ... அந்த திமிடமே இவன் உடைத்து போய் அழுதான்.

அதாவாய்த் தோனைத் தட்டிக் கொடுத்து விட்டு வாசலுக்கு வந்தவர், "என்ன பண்ணி யிருக்கேன்.?" என்று கூப்பிட்டு பெரியவரைக் கேட்கிறார்.

"ஒண்ணும். பண்ணவில்லை... தங்க வரட் திருந்துதான் இருந்தேன். நம்பியேன் அனாத் தான் கொல்லிச்சே..."

"தான் வந்து கொல்லித்தான் எல்லாம் செய்கிறாயா என்ன? வழுக்கப்படி செய்த வேண்டியதுதானே? தங்க பெரிய மனுஷன் கவியா? தீங்கு..."

— அவர்களைக் கடித்து கொண்டவர், "மனமென்னு ஆக வேண்டியதைப் பாருங்க. குழி விட்டேனும் பூக்கிற கிட்ட னும... வந்திருக்கறவங்களுக்குப் பசிக்கு ஏதாவது குடித்தானுமா? சீக்கிரம் ஏற்பாடு பண்ணுங்க..."

— சடவடப் பையலிருந்து சலவவத் தங்கைதான் சில ஐம்பது ரூபாய்களை எடுத்துக் கொண்டு ஆறுக்கு அருகேயே நிற்கிறாள்.

வெளியில் பூக்கிற தயாராகிக் கொண் டிருக்கிறது...

"தங்கையன் அப்பேருஷன் திவெட்டில் இருந்த கத்திலிசை வெய்யாங்கை காணவில்லை..."

"சாதி சாதி... பேஷண்ட் எல்லாம் தற் கப்பிக்காக எடுத்து வைக்கிறார்களே..."

கே.எம். பாரதி

When you are
in
BOMBAY
stay with us
and enjoy
the SOUTH INDIAN
hospitality
and
delici-i-l-ous food
at

THE SOUTH INDIAN
taste-e-e--- your
tongue needs.....
New Anand Bhavan
is the answer.....

MADRAS BRAHMIN'S

NATIONAL
HINDU HOTEL

(Boarding & Lodging House)
304, Frere Road,
Fort,
Bombay-400 001.

PHONE: 261624

NEW
ANAND BHAVAN

Hindu Restaurant
Sheri House,
Cawasji Patel Street,
Fort, Bombay-400 001.

HYGIENIC FOOD AND HONOURABLE SERVICE
IS WHAT YOU GET FROM US

பச்சை மூங்கிலை வந்ததும், பின்னியும் பூக்களைச் சுற்றியிருந்துத் தேர் அமைத்துக் கொண்டிருந்த இருவர், சற்றே தங்கக் வேலையை நிறுத்தியிருந்து, ஆறுக்கொரு பீடிவைப் பற்ற வைத்துக் கொள்கிறார்கள்...

"பெரியருக்கு நல்ல சாவுப் போய். தோவு தொடியில்லாம திருநின்று போயிட்டா... ஆளு பசங்க புண்ணங்களுக்கு ஒரு தேவை பண்ணிப் பார்க்காம போயிட்டாரேன்னு தெரிக்கறப்பத்தான் வருத்தமா இருக்கு. அப்படித்தானாகட்டும் இந்தப் பையனுக்கு ஒரு வேலை வேட்டி கடைச்சிருத்தாக் கூடப் பரவாயில்ல, அப்பனுத்தான் பாவம். படிச்ச முடிச்சிட்ட அங்கே இங்கேன்னு எழுதிப் போட்டுட்டு அதுவா அதுவாலும், வேலை விடைச்சாத்தானே! ம்... எப்படித்தான் இனி சேவம் பண்ணப் போனாக்கனோ..."

— பீடிவை உறிஞ்சிப் புனையை ஊதிய வானு ஒருவன் சொல்ல...

அதெல்லாம் இனி சின்னவரு கவனிச்சுக்குவாரு... ஏதோ சின்ன வயசுமே துத்தை மானசபெ செக்கட்டு இவங்களைக் கைவிட்டு மட்டிரா... அப்படி தெரிக்கிறவரா இருந்தா வந்தவுடன் பணத்தை எடுத்து நீட்டி அதைச் சொல், இதைச் சென்று சொத்துவாரா? அதெல்லாம் இவங்களுக்கு ஒரு வழி சொல்லிட்டுத்தான் ஊருக்குப் போவார், வேணாமனு பாரோ...

— பீடியின் கடைசி 'தம்'வை ஆறமாக இழுத்து, நீக்கண்ணத் தளரவில் தக்கியப்படி மற்றவன் சொல்லியிருந்து, நிறுத்திய வேலை வைத் தொடர...

வேலித் திண்டையில் உட்கார்த்திருத்த இவன் செவிலியும் அவர்களை உரைவாய் விழத்தான் செய்கிறது...

சூரியன் தன் பணத்தை முடித்துக் கொண்டு மேற்கு வீட்டில் துழைக்கையில் இவன் தன்னைத் துறிப்ப பணம் ஆரம்பமாகிறது.

பெண்கள் ஒவ்வொருவரின்மீது வாசல் வரை வந்து அழ. ஊரே கூடி நின்று வழிவழியா...

இவன் - இவன் சித்தப்பா - இன்னும் இருவரும் தோளில் கைத்த பூத்தேசில் பணத்தின் இவன் அப்பாவை இருகட்டில் இறக்கியவாக்கனா. வொய் அவர். முத்தை இவனுக்குக் காட்டி, குழியில் இறக்கி, இவன்

"மந்திய அரக கதிரியாளுக்குத்தான் எம்பன உயர்வு கொடுத்துட்டாகியே, இன்னும் என்ன யோசனை?"

"அதன் கூடவே உயர்ந்த வரும் விரைவாகிவையப் பற்றித்தான்!"

கவராக் பண்டத்தைச் செய்து...

ஆகியிரு...
அடுத்த சில நாட்களில் வேலையற்ற சடங்கு உயிர்தாலங்கள் எல்லாம் முடித்தாகிற்று. வத்திருத்தவர்கள் ஒவ்வொருவராய்ப் போகத் தொடங்க... வீடு வெறிச்சோடியப் போயிருக்கிறது...

மந்தியை வண்டியைப் பிடிக்க இவன் சித்தப்பாவும் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்க...
இவன் - இவன் அம்மா - தங்கைகள் அனைவரும் அவரையே பார்த்துக் கொள்வார்களிருக்க...

புறப்படலா இவனிடம் வருகிறார்.
"எல்லாநாயும் நல்லா கவனிச்சுக்க... தான் இனி எல்லாம் வேலை வேலென்னு அதுக்கு விளைக் காலத்தைக் கடத்தாதே. உயர்ச்சு பத்தாம் வளம் படிப்புகு திட்டெட்டி உத்தியோகமா கடைச்சிட்டப் போது? பேசாம ஊர்வ கடைக்கிற வேலையை ஒருங்காச் செஞ்சு குடும்பத்துக்குக் கட்டுகிற விதையைப் பாரு. என்ன புரிஞ்சுதா?"

— ம்...
"உங்கப்பா வேலை செஞ்சு இடத்துலேத்த ஆயிரமோ, துத்தெரு கத்ததாச் சொன்னாக்க, வாங்கிக்க..."

— ம்...
"அப்பறம்... தேர் கட்டினது. குழி வெட்டினது. வத்தவங்களுக்குச் சாய்பாடு செஞ்சு போட்டது. இந்த வகையிலே இருக்கிற எங்கத்தெரு ருபாய் தான் செலவு பண்ணி இருக்கேன். அந்தப் பணத்தை வாங்கினதும் மறக்காம அனுப்பி வை... என்ன..."

— போகும் போது சொல்லிட்டுப் போகக் கூடாது. ஏதாவதுன்னு வேட்டி போடு...
அவர் கைம், இவனுக்குக் கணக்கினைக் கொத்தவிப்ப...

"கொஞ்சம் திங்குங்க!"
இவன் சொல்ல, அவர் திற்றினார்.
விருத்திவென்று விட்டிருந்த நுழைத் தவன், வெ திமி, வகைல் நிரும்புகிறான்.
"இத்தாங்க தங்க செலவு பண்ணிய பணம்..." - ருபாய்த் தான் கை நீட்டுகிறான்.
"ஏது இத்தப் பணம்?" - என்பது போல அவர் இவரைப் பார்த்து...

"ஏதென்னு பார்க்கிறீங்கனா... தான் சாகப் போறது தெரிஞ்சுதானே என்னமோ எனக்கு ஆர்! வத்திருக்கிற செய்க்மேன் வேலைக்குப் பாரிட்டு உட்கருக்காகத் தான் சாகறதுக்கு முத்தின தான் அம்மாவோட, தாயியை வித்துப் பணமாக்கிட்டு வத்தார் அப்பா. அந்தப் பணத்தான் இது... இத்தாங்க வாங்கிக்குங்க..."

— இவன் சொல்ல, அவர் ஏதும் பேசவில்லை. காயிச்செருப்பை மட்டிக்கொண்டு அங்கிருந்து விளம்புகிறார்.
இதனைத் தோறாய் அடக்கி வைத்திருந்த அழகை உடைத்துக்கொண்ட இவன்பணக்கி குத்தை போலத் தாயின் மடியில் முகம் புதைத்து அழத் தொடங்குகிறான்.

11 மீட்டர் வரையில் துருவமான சத்துவத்தில் ஒன்று மேற்கு தேவாங்குக் தெரு.

ஏங்க, இங்க தாயுனா ஒருத்தர் இருக்காரே... அவரு வீடு எங்கேய்க்?

"தாயுனா... நீங்க எந்த தாயுனாவை சொல்றீங்க?"

"அதாங்க... பாங்குல ஆயிரா இருந்தாரே, அவருங்க."

"அடேடே! பெரிசு போஸ்டாயில் எதிசேலே இப்போ லாட்டரி டிக்கெட் வித்துக் கொட்டு இருக்காரே, அவரா?"

வீட்டைக் காட்டுகிறார்.

பாங்கு ஆயிராவிருந்த வெங்கடராம தாயுனா லாட்டரி சீட்டு விதப்பணவானாக மாறியது எப்படி? அது ஒரு சேராகக் கதை.

தாயுனாவுக்கு நல்லது நடக்குமா?

துருவமான, உயரம் துறவான விட்டாருள் தலைகுனித்து செல்கிறார்.

கையில் பொடி டப்பாவோடு அரைத்திருக்கும் தாயுனா எங்களைப் பார்த்தவுடன் ஏற்கெனவே டைட் அடித்து வைத்திருந்த தமது சொக வரலாற்றைக் கொடுத்துவிட்டுப் பழையவாசலில் டார்.

1968 ஆம் வருடம் ஒரு சாதாரண கிணர்க்காக சென்ட்ரல் பாங்கு ஆஃப் இந்தியாவில் கத்தியோசனத்தில் சேர்ந்த தாயுனா, 1969 இல் அக்கெனண்டன் டிராக் பதவி உயர்வு பெற்று, பின்னர் உடனடியாக 1970 இல் மாணேஜராகப் பதவி உயர்வு அடைந்தார்! சிலகாலத்தில் மாணேஜராகப் பணிபுர்திய பொதுதான் அந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது!

"சிறு தொழில் அறிபர்களை வைத்துவிடக் கடன் வழங்க வேண்டும்!" என்று அரசு வங்கிகளை முட்டுக்கிவிட்ட போய், சிலகாலத்தில் அகற்பத்தி தயாரிக்கும் சிறு தொழிற்சாலை, மற்றும் பூக்களிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றை ஆரம்பிப்பதற்காக - நான்கு பார்ட்டிகன் தாயுனாவிடம் கடன் கேட்டு வந்தனர். "கடனைத் திருப்பிக் கட்ட வசதியுள்ளவர்கள்!" என்று மாநில அரசு அதிகாரி கொடுத்த சான்றிதழோடு வந்து சந்தித்தனர். தாயுனாவுக்கும், அந்த பார்ட்டிகனின் பின்னணிபல நவது விசாரித்து மெலிதென்களை வாங்கக் கடன் கொடுத்தார். சிறகு தாயுனா, மதுரை புலியாலை ஆயிரலில் டெபுடி சீக்ஸ் ஆயிராசப் பதவி உயர்வு கிடைக்கவே மதுரைக்குச் சென்றார்.

1981 ஆம் ஆண்டு, தாயுனா கைக் கொடுத்த பார்ட்டிகன் போலி பார்ட்டிகன்

என்றும், பாங்கை ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்றும் கைக் கொடுக்கப் பிதுவான திருப்பிக் கட்டவில்லை-வென்றும் சிலகாலி கிணை விருத்து தாயுனாவுக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் வந்து விது. ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்து அதிர்ச்சி வடைந்த தாயுனா, அந்த பார்ட்டிகனின் போலி கட்டப்படாத வசூல்களை எடுத்துமாறு சென்ட்ரல் கைக் பிராத்திய அலுவலகத்துக்கு எழுதுகிறார்.

இதற்கிடையில் தாயுனா ஒய்யு பெற வேண்டிய (30.4.82) தாயுனா தெருவியது. பிப்ரவரி மாதம் பாங்கு திரவாகம் சிலகாலி போலி பார்ட்டிகனின் மீது வழக்குத் தொார் விதுது. பின்னர் தாயுனா ஒய்யு பெறும் காலசி வாரத்தில் "கைக் லிசாரீஸ்" (departmental enquiry) நடத்துகிறார்கள்.

30.4.82 அன்று தாயுனா ஒய்யு பெறுகிறார்; 1.5.82 அன்று கைக் ஒய்யு யலார்க்கு தாயுனாவுக்கு சென்ட்ரல் பிராத்திய அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு தந்தி வருகிறது. "நீங்கள் கடனையில் அவலிசாமாக இருந்ததாலும், கடங்குக்கு வரையறுக்கப்பட அளவுக்கு மேல் சில பார்ட்டிகன்களுக்குக் கடன் கொடுத்ததற் காகவும் டிக்கெட் செயல்படுகிறீர்கள்!" என்று!

இது தாயுனாவுக்கு இரண்டாவது அதிர்ச்சி. என்ன செய்வது என்று அறிபாது தினைக் கிறார்.

புதுபுது பெண்கள், இரண்டு எப்பயன்கள். பெண்களுக்குத் திருமண வயது; எப்பயன்களுக்குக் கோ சர்வீஸ் செலவு! எல்லாவற்றுக்கும் தாம் ஒய்யு பெற்ற 12% கிடைக்கும் கிராஜாவிடமாவும், போலி கைக் பணட்

பணத்தையும்தான் எதிர்பார்த்து இருந்தார். இப்போதோ இடி. ஒவ்வு பெற்ற பிறகு கிடைத்த டிஸ்மிஸஸ் ஆர்டரால் கிடைக்க வேண்டிய பாக்கிகள் கிடைக்காததில். ஓரளவு வளமுடன் வாழ்ந்த நாயுடுவின் குடும்ப வாழ்வில் வலுவைச் சூரவணி வீச ஆரம்பித்து விட்டது!

“என்றோட, அப்பாவுக்கு மெரிட்வே இருந்திருக்கிறதில் கல்லூரியில் எலிட் கிடைத்தது. ஓராண்டுதான் படித்தான். தொடர்ந்து படிக்க முடியவில்லை. பாதிநாள் தாங்கப்பட்டிருந்தான்! எந்தவிதமான சிகாரிக்கும் இல்லாமல் நம்பத்தகுந்த வகுடங்கள் பாடுபட்டு உழைத்தேன். அதற்குப் பரிசாக என்னை ஒவ்வு பெற்ற பிறகு டிஸ்மிஸஸ் செய்துவிட்டார்கள். இப்போது என் மனநிலை மட்டுமல்ல; உடலிலேயும் வெகுலாகப் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. வேறு வழியில்லாததால், பழிப் பெரிய போஸ்ட் ஆபீஸ் முன்பாக வாட்டரிச் சீட்டுவிற்கு ஆரம்பித்தேன். இப்போது தினமும் பதின்மூன்று அல்லது இருபது ரூபாய் கிடைக்கிறது. அந்த வைத்துக் கொண்டு தான் ஏழு பேர் கொண்ட எங்கள் குடும்பம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது!” என்றார் சோகமாக.

கேட்ட நம் மனத்தில் ஒரு நெருடல். ஒரு பக்கம் பாங்கின் உயர் மட்டம். அமைச்சர்கள், அரவியல்வாதிக்குக் கட்டுப்பட்டு,

பாங்கு அதிகாரிகளைக் 'கடன் கொடு! கடன் கொடு!' என்று ஏகமாக விரட்டுகிறது. இன்னொருபக்கம் நீதகுதியற்றவருக்குக் கொடுத்து விட்டால்; எக்ஸ்சீஸ் நடந்து கொண்டால் என்று கிடுக்கிப்பிடி போடுகிறது. இருபக்கமும் அடி வாங்கும் மத்தளம் போல் தவிக்கிறார்கள் பாங்கு அதிகாரிகள். அல்லவாம் தரார் அட்டாக்கும் வராமல் தப்பித் தாவே; பெரிய காரியம்! நாயுடு உண்மையிலேயே வாய்ப்பு மீறித் தவறு செய்திருந்தாலும் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அது முன்னர் கூறிய உயர்மட்ட விரட்டின் விளைவு தானேயன்றி மோசடியல்ல. அப்படி சுய தவத்துக்காக மோசடி செய்தார் என்று நிரூபணமாகாத வரை நாயுடுவை மன்னித்து அவருடைய அப்பழக்கற்ற 38 வகுட செலவையை எண்ணிப் பார்த்து வந்திப் பெருந்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டுவருவதானே தியாயம்?

நாயுடையும் பொதுமனவை இறக்கவில்லை. டூய்க் நிர்வாகத்தின் மீது இன்னும் நம்பிக்கை வைத்து நாயுடு ஆண்டுக்கொரு கடிதம் மெய் கடிதம் எழுதி வருகிறார். “எனக்கு நிச்சயம் தவறுதல் செய்தலாய்க் ஸார்!” சோகத்தில் கைம தாங்காமல் கண்களை மூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்.

சென்ட்ரல் பாங்க் நிர்வாகம் எருனை, காட்டுமா?

— கௌசல்யா

கோகுலம்

செப்டம்பர் 11

என் குழந்தைப் பருவம்

— டாக்டர் வ.செ. குழந்தைசாமி (தமிழ்வேந்தர், அன்றா பக்கங்கள் கழகம்)

திப்பிவி ராஜாவும் களனாமல் போன நெடுஞ்சாமியும்

— (திப்பிவுக் கதை)

குடிசுட்டு விழா

— (இக்கிவாந்துக் கதை)

கிருபம்பராக நீ

அவனுக்கு ஆர்ப்பாட்டத்துடன் சைக்கிளில் ஏறி மிதிக்கிறான். முதலில் சைக்கிளையே எதிர்த்து நின்றோணியைப்போல் பார்க்குவான் தான் அவன். தாவித்து முறை, சைக்கிளில் ஏறும்போதே கீழே விழுந்தான். இப்போது பரவாயில்லை.

“டிரியோ டிரியோ....”

உற்சாகத்தில் உக்குரலிட்டபடி, அவன் காற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு, பக்களாமை ஒட்டிய தொட்டத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வர....

இந்த ஆரவாரத்தில் துணிவுச் சம்பந்தமில்லாதவரைப் போல், எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டு தின்ற நத்துவை விரட்டுகிறான் இன்பா.

“எங்கேயாவது கீழே விழுந்து சைக்கிள் காலை உடைக்கக்கூடப் போகும். பராக்ரூப் பார்த்துட்டு நிச்சலியே....”

தந்து எரிச்சலுடன் அவரைப் பார்க்கிறான்.

ஆமா, தான் பராக்ரூப் பார்த்துட்டு நிச்சலிதை நீதான் சொல்ப கண்டே.... ஒரு நிமிஷம் என்னைக் கம்மா திக்கலிட மாட்டியே. அந்த மனுஷனோட எவ்வளவு கத்த முடியும். மாதுவை அணுப்பு....”

இன்பா முறைக்கிறான்.

“அவனுக்கு மாதுயோட பிரதரா, உன்னைப் பிரதரா....”

“இந்த வயசு உன்னுடைய முடியாததுக்கு, மாதுவாயே மாத்திரம் முடியுமா.... உங்க அப்பா கொடுத்த சம்பந்தத்துக்கு, அவன் தனால்தான் உருண்டு, புரண்டு தோப்புக்காரைப் போட்டாதுதான் பாக்கி.”

நத்து இதற்கு மேலும் திடுக்கிட்டுப் பிடிக்காதவனும் அவனுடைய பின்னால் ஓட.... அவன் மாதையனைச் சாணையால் அணுக்கிறான்.

“மாதைவா....”

“அம்மா....”

அவனது அனுவசிய பவத்தை விரட்டியடிக்க வேண்டுமென்றுதான் முதலில் நினைத்தான் அவன்.

இன்பாவை மங்களாம்பரனாக நினைத்துக் கொண்டு என்னமாய் நடுங்குகிறான் அவன்? இதப் பாரு.... என் உடம்புல எந்த ஆயிஷம் இல்லை.

— இப்படிச் சொல்வ நினைத்தவன் சிறிது நாட்களுக்கு மாத்திரம் தான் மங்களாம்பரனாக இருப்பது எங்கிற முடிவுக்கு வந்துவிட்டான்.

இதற்குக் காரணம், சற்றுமுன் கேட்ட புலினைவரிவின் குரல்தான்.

ஒவ்வொருத்தர் வருஷக் கணக்கா வேறும் போடறாங்க... நாம, தேய்ப் போகவே. நம்ம மேலே நினைக்கப்பட்ட வேறத்தான் கொஞ்ச நாட்களுக்குச் சைத் தாத்தான் என்ன...?

அவன் மங்கனாம்பாணாகவே - மாதைய னிடம் கேள்விக்கித் தொடுக்க ஆரம்பித் திருன்...

"மாதையா... சின்னம்மாவுக்கு என்ன உடம்பு...?"

அவன், இத்தரு என்ன பதிவைச் சொல் வது என்பது போல் திகைத்து நிற்கிறான்.

"இல்லை, நான் இத்த வீட்டுமே இருக்கிற ப்ப - இவளும், அலிசுளும் தங்காத்தொன இருந்தாங்க...?"

இது போதும் மாதையன் முடுக்கிவிட... அவன் பொல பொலவென அந்தத் தொடங்கிவிருன்.

"உங்களுக்குத் தெரியாதா தாயே... நீங்க ராஜாம்பு போலிட்டதா எம்மான் வந்து சொன்னதுமேயிருந்தே - சின்னம்மா இப் படித்தான் இருக்காங்க... பார் கூடவும் பேரெதே இல்லை... எம்மானும் எத்தனையோ வைத்தியம்செஞ்சு பார்த்துட்டாரு... அலிசுளோ, தம்பி, வினாத்துவ விழுந்தப்பங்க கூட, பிரிப்பப் பிரிய அழுதாங்கனே தவிர... மாதையத் திறந்து ஒரு வார்த்தை கூட..."

மேலே தொடரப் போனவன், இப்பா னின் பார்வை தன், மீது நிர்ப்பந்தி இருப் பதைக் கண்டு, தலை குனிவிருன்.

மாதையா... நீயாக்கிட்டே, பேசறேங்கிற திரைப்பிடுக்கா...?"

"...
"ஐ, என்னைட விசுவாசமான அதே பந்துவ மாதையன் தானா... இல்லை இன்ன ய ஸ்மித்தாசினியோ, கையாணா...?"

"ஐயோ!"
மாதையன் பனீர் பனீரெனக் கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்கிறான்.

"என்னம்மா அப்படிச் சொல்லிட்டங்க. உங்க உபஸரத் தின்ன துத்திக் கூட, ஆத்தான் தான் இன்னமும் இத்த வீட்டுமே இருக் கெனே தவிர - மேலே யாருக்காகவும் இல்லை. அது மாத்திரம் இல்லை உங்களுக்கு என்னவாக்கென்று தெரிஞ்சுக்காமே நான் இத்த வீட்டை விட்டுப் போக விரும்புகே..."

"எனக்கு என்னவாக்கென்று உனக்குத் தெரியாதா?"

"தெரியாதே தாயே... நீங்க சொன்னுத் தெரிஞ்சுக்கவேன்... அவயாவோட சாமி தும்புட ராவோட சாவாக் கிளம்பினீங்க. நான்தான் ரமியெத்தி விட வண்டி கட்டிட்டு வந்தேன் இப்படி ஒரு மூட்டா சாமிவிட்டியே போய்ச் சேர்த்துடுவிக்கென்று தெரிஞ்சி ருந்தா, நாலு வார்த்தை பேசியாவது இருப் பேனே... இப்ப என்விட்டே சொல்லுங்க...

என்ன ஆக உங்களுக்கு...? எனக்கும் எம் பொருளாதிக்கும் ஏறாம்ப நான் கணக்கும் பத்தவம்... அவ, அவயாவோட கொடுமை தான் மாட்டாம். நீங்க ஒழுப் பேசியிருப்பீங் கென்று சொன்னு... நான் சொன்னேன்...

எத்தனை கஷ்டம் வந்தாலும் நீங்க சலிச்சிக் கிட்டு இருப்பீங்கனே தவிர ஒழுப் போய், செப் பேரை ஸ்ரீயின் வயிச்சத்துக்குத் தேடித் கொடுக்க மாட்டீங்கன்னு... ஏம்மா, நான் சொன்னது சரிதானே...?"

இத்தரு என்ன பதிவைச் சொல்லுவான் இப்பா? மென னமாய்த் தலைவ அசைத்து வைத்தான்...

"சரி, சின்னம்மா இத்தனை வருஷத்துவ பேரெனதே இல்லையா...? என்விட்ட எதைதும் மறைக்க முடியாத மாதையா... நிறுத்தாதச் சொல்லு..."

மாதையன் தரும் சங்கடத்துடன், தனது சிக்குப் பிடித்த தலைவையச் சொதிரிறான்.

"தெய்வமாய் போன அம்மா செக்காங்க, பொய் சொல்ல முடியுமோ... இல்லை, பொய் சொன்னுத்தான் - அவங்களுக்குத் தெரியாமப் போயிடுமா...?"

அவன், அடிக்குரலில் கேட்கிறான்.

"சின்னம்மா, அலிசுளும் தங்கையப் பாரக் கறப்ப - அதுவும் யாருமில்லாத நேரத்துவ சொண்டு வார்த்தை பேசுவாங்க அனாய் அந்தப் பிண்டிக்கு அசைப் பூரிஞ்சுக்கக் கூட புத்தி கவாநீனத்துமே இல்லை. இதைமேய் லாம் நான் சொல்கித்தான் நீங்க தெரிஞ்சுக் கணுமா...?"

"எனக்கு எல்லாம் தெரியும் மாதையா... ஆன - என்விட்டே நீ எந்த அளவுக்கு உண் ணவா இருக்கேன்னு தெரிஞ்சுக்கத்தான் இதைமேய்லாம் கேட்கிறேன். ஆமா, என் விட்ட, இப்ப சொன்ன மாறிரி, மேலே யார்க் கிட்ட கங்கு இத்தனைமையும் சொல்லிவிடுக் கியா...?"

"சத்தியமா இல்லீங்க... ஸ்மித்தாருக்குக் கூட, சின்னம்மா பேரெ விஷயம் தெரியா துங்க. நான்தான் ஒரு தடவை கண்டுபிடிச் சேன் கூடமே அந்தமமா, என் காலியே விழுந்து கெட்டுவிருங்க. நான் பேசறேன்னு யாருக்கும் தெரிய வேண்டாம் மாது... தெரிஞ்சா - ஸ்மித்தாசினி போன இத் துக்கு நானும் போயிடுவேன்னு கதறி அழு தாங்க... அதுமேயிருந்து 'கப்பி' பண ஆவிட் டேன்

இப்பா பிரமிப்புடன் அவனையே பாரத் தக் கொண்டிருக்கிறான்.

"இவன்தான் எத்தனை உயர்த்தவன்...?"

அவனது திண்பயினைப் போக்கு அறிபாமல் - அவன் கைவந்தையும் சொல்லத் தொடங்கி றுன்.

"தாயே... நீங்க இருக்கையில் இத்தத் சின்னம்மாவே இல்லீங்க இப்ப... ஏறாம்ப மாறியாங்க அப்ப நாலவொரு விஷயத் துக்கும் என்னமா ஆய்மாயிட்டிப் பண்ண வாங்க... இப்ப வாரியே நிறக்கறதிலே..."

புலுளுகப்ப பற்றி அவன் சொன்ன விஷ யங்கக் அனைத்துமே - அதிர்ச்சி அளிக்கக் கூடியதாய்...

அந்த மானிகையில் படுக்கையோடு படுக் கையாங்க் கிடக்கும் புலு... மங்கனாம் பானிங் மறைவு கேட்ட அன்று முதல் பேச்சை நிறுத்திவைத்தாலும்...

மாணவனும் மற்றவர்களைப் போலவே சின்னம்மாவிருப் பேச்சு போல் விட்டது என்றே நம்பியிருக்கிறான்.

டாக்டர் - சுவந்தியத்திக்கு என்று வந்த பொதெல்லாம், மருந்து சாப்பிடவும், ஊசி போட்டுத் கொள்ளவும் மெளனமாகவே எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கிறான் புலனா.

சார் பேசாவிட்டாலும் தெம்பும் திடமும் மாங் நடமாடிக் கொண்டிருந்தவனைப் படுக்கையில் தள்ளியது மகளின் மரணச் செய்தி தான்...

அவனும் சித்தம் பேதலிக்கும் முன் வரை யில் தாயுடன் தான் படுத்துத் தூங்குவான்... அவனுக்கு, அப்பாமைக் கண்டால் வெறுப்பு...

வெறுப்புக்குக் காரணம் - தன் பிரிவத்துக் குரிய பெரியம்மாளை - அப்பா, அடிக்கடி

அடித்தும், திட்டியும் துன்புறுத்திவதுதான்.

சின்ன வயசானதும் புத்தி கூர்மையுள் ளவன். அந்த வயதிலேயே நியாய அதியாயம் எதுவென்று தெரிந்திருந்தது. அம்மாவிடம் ரகசியமாய்ச் சண்டை போடுவான்.

"உனக்குத்தான் இத்தனை தனக் இருக்கே... எதுக்காகப் பெரியம்மாவோட நகையும் வேணும்னு அப்பாகிட்டே கேட்கறே... பாரு... அப்பா, பெரியம்மாளை அடிக்கிறார்..."

இப்படி அவன் எதிர்க்கத் தொடங்கிய பிறகு - புலனா வெளிப்படையாக, குழந்தை கள் எதிரில் புருஷனிடம் எதுவுமே கேட்கா மல்தான் இருந்தான்.

மங்களாம்பாள் தன்னை விட்டு எங்கொ ளானுமல் போய்விட்டதாக வொகறாதன், ஊர் வந்து சேர்ந்ததும் சொன்ன போது -

ஏற்கெனவே இரண்டு தாட்களாய் உடல் நலம் குன்றிப் படுத்திருந்த தன் தாயைப் பிடித்து ஆலோசனையுடன் உறுக்கினான் அவினாவு.

"ஏன்... பெரியம்மாவை நீயும் அப்பாவுமாவோர்ந்து என்ன சொல்கிறாய்? சொல்லு... சொல்லுகிறீனா அப்பப்போ... உன்னைத் தொண்டறவேன்... நீ எனக்கு அம்மாவே இல்லை... உன்னை எனக்குப் பிடிக்கவே..."

அவன் கத்தியபோது, லோகநாதன் தான் ஓர் கறுமையுடன் அவனை இழுத்து அந்த தண்டை தள்ளினார். தவிர, புலனா அழுதபடி கம்மா உட்கார்த்திருந்தான்...

அப்பொழுதே கடும் காய்ச்சலில் விழுந்தான் அவினாவு... அறிவிருந்து உயிர் பிழைத்ததே பெரும் விஷயம்.

அடுத்த அதிர்ச்சி, தம்பி வினாந்ரில் விழுந்ததன் பார்த்து அலறினது...

அந்தக் கணத்திலேயே மறுபடியும் காய்ச்சல் வர... தன் தாயை அறியாதுக் கொண்டு, அவன் கதறிய கதறிய இப்பொழுது நினைத்தாலும் மெய் கிலிர்க்கும் மானதையனுக்கு...

அம்மா... நீ இந்த அப்பாவோட போரே... இவர்தான் பெரியம்மாவைக் கொண்டுட்டார், உன்னையும் கொல்லப் போறார்... பெரியம்மா என் கைவல வந்து கொள்ளு... உங்க ழுறா போரையும் என் கூட அழைச்சிட்டுப் போகப் போறேனா... இதோ... தம்பியைக் கொண்டு போயிட்டு, அடுத்தாப்பல என்னையும், தந்துகளையும் அழைக்கக் போனா... நான் போறேன், நீ, பெரியம்மாவோட நகைக்கிறப் போய்ட்டு சந்தோஷமா இரு..."

ஈர வெகத்தில் கதறிய திறவனை, டாக்டரும், லோகநாதனுமாய்ப் பிடித்திழுத்துத் தனி அறையில் அடைத்தார்கள்... ஸ்டீட்கன் மாஸ்டர் தன் பங்குக்கு - திறவனைக் கார்ட்டோ, கறுப்போ தாக்கி விட்டதாகச் சொல்கி, காய்ச்சலுப் பொருட்படுத்தாமல், பச்சைத் தண்ணீரில் குளிக்க வைத்து, வெற்றுடம் போடு கொண்டு வந்து தன் எதிரே அரை வைத்து, வெப்பிரிஸாஸ் அடித்துப் போய் விட்டும் முயற்சியில் இறங்கினார்...

காலையில் மந்திரம்... மாலை மருத்துவம்...

மந்திரத்தில் அடிபட்டு வெகனையில் துடித்த உடம்பு, மருத்துவத்தில் தாக்கமாய்த் தூங்கி வது... திரிசு நீச்சில்லாத தூக்கம்... உன் விழித்தால் குளிக்க அழைத்துச் செல்வார் ஸ்டீட்கன் மாஸ்டர்...

"பேரனும்... பேரனும் மாமா... என்னை விட்டுருங்க... தூங்கப் போறேன்... ஐயோ, அடிக்காதிங்க... வலிக்குது... வலிக்குதுப்பா..."

திறவனின் கதறல் காதில் விழும்போதெல்லாம் புடி வருவான் புலனா. அவனைக் கண்ணால் காண முடியாமல் தவிவாய்த் தவிப்பான்.

ஒரு நாள் மாலைப் பொழுது... அன்றைய ஒருபுறமாய்ச் கருண்டு கிடக்கும் திற

வனை மெல்லிய தூரில் அவன் எழுப்ப... அநே அன்றைய இருண்ட பகுதியில், திறவனுக்குக் காவலாய்ப் படுத்திருந்த மானதையன் தடுக்கிட்டு எழு...

அவனைப் பார்த்ததும் விதிர் விதிர்த்துப் போய் விட்டான் புலனா...

"சின்னம்மா... நீய்க்கா இப்ப தம்பியைப் போர் சொல்கி உப்பேட்டாய்க்...?"

"ஐயோ... இதை உடனே ஐயின் தார் கிட்ட சொல்லுங்க... ரொம்ப சந்தோஷப் படுவாரு..."

அவன் அதிர்ந்து போய், சடாரென மானதையனின் பாதங்களில் விழுவிருன்.

"தயவு செஞ்சு இதை வெளியே சொல்லாதே மானதயா, உன்னை, என் கூடப் பொறந்த அண்ணன் மாநிரி நினைக்கச் சொல்லேன்..."

"ஏம்மா இப்படி சொல்கிறாய்? ஐயின் தார், நீய்க் பேசலியேனா எத்தனை கவலைப் பட்டுங்க...? எவ்வளவு சேலவு பண்ணி, வைத்தியம் பார்த்துங்க...?"

"நீ நினைக்கிறது தப்பு மானதயா... நான் பேசினால் சீர்தான் வரும்... ஐயின் தாருக்கு நான் பேச்சிடுத்து போகலியேனா தெரியும்... இருந்தாலும் எங்கே பேசி, ஏதாவது அவன் தையை உண்டு பண்ணிடுவேனென்று பயப்படலாம்... நான் பேசாமல் இருக்கிறது அவருக்குத் தந்தவது... என் குழந்தை தந்து கூட, என்னை ஒரு கண்ணை நினைக்கத் தொடங்கிட்டு... நான் இப்படியே இருந்துப் போறேன்... எனக்கு இந்தத் தண்டனை நேமைதான்..."

"டாக்டர் பரவாங்கு உன்னை தெரியுங்கா...?"

"தெரியாது... யாருக்கும் தெரியுமில்லை... மானதயா, தயவு செஞ்சு... என் குழந்தைக்களுக்குத் தாயா நான் இருந்துட்டிப் போறதைத் தடுத்துடாதே!"

அன்று முதல் இன்று வரை... மானதையன் பலவிதங்களில் புலனாவிற்கு உதவியிருன்...

அவன்களில் மிக முக்கியமான கதவி - புலனா அவினாவுடன் பேசும் பொழுது - வேறு யாரும் மாடிக்கு வராதபடி காலவிரும்பு!

அடுத்தது - டாக்டர் புலனாவிற்குத் தரும் மாதிரிகளை யாருக்கும் தெரியாமல் தொடர்த்து, உரக் குழியில் கொண்டு போய்ப் பொருவது!

"நான் உங்க உப்பைத் தின்றுட்டு, உங்க சக்கனத்திக்கு உதவறென்று சொல்கிறேன்... ஆகதா... குழந்தைக்களுக்காகச் சீக்கப்பறென்... என்னை மன்னிச்சிருங்க..."

மானதையன் சொல்லும் போதே - இன்பாவின் கண்ணை நீர் நிரையிறுநிறை... அவனும் ஒரு தீர்மானம்:

"புலனாவை நான் சந்திக்கணும்!"

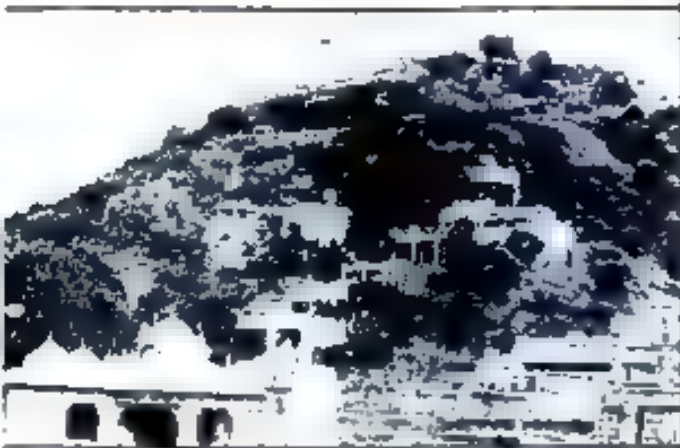
(தொடரும்)

பழனி

சூருகண்டமும் புலிமுகம் பண்ணுக்கருக்கம்

பாலகபிரமணியம்

**“காசியில் மீறிய பழஞ்சுரி மேலிய
பெருமானே
அதியம் அநேகமுற்ற பழறிமலை.”**

— இப்படி காசியைக் காட்டியும் அதிக
மகிமை சூரியன் என்று அருண்விநாயகர்
நாடுவாய் பெற்ற பழநி திருத்தலத்திற்குச்
செய்தேழம்.

மேலியின் அடிவாரத்திலுள்ள பாதவிதாயக
கோவில் அருகிலும் திருத்தலமாக இருந்த
தெருக்கள் இப்போது விசாலமாகி, திருத்
தலம், ‘அம்பலம் அம்பலம்’ என்று சுற்றிச்
சுற்றியது கொண்டிருக்கும் பின்னர்க்காட்
கள் தொண்டி இப்போது இங்கே ‘மயலாப
பொன்றுசாமி’ தக்காளாக வந்ததிறைதான்
மாரி’ என்று தங்கள் பழநி வாசிகள்.

இந்தக் கொண்டிப் பற்றித்தான் சமீப
காலங்களில் சிவ பரக்களங்கள் திருத்தலத்
தங்கத் தெரு சேய்யம் போகிறார்கள். ஏதான
மான பொருட்கொண்டிச் சுவாகப் போகும்

இந்தக் கங்கத் தெருக்குக் கமிட்டி என்று
ஒன்றுப் போடாமல் தக்காளி பொறுத்தி
மேலே விட்டிருக்கிறார்கள். இதை பின்னம்
பாடி இப்போதும் அடுத்த அண்டிது தந்தி
போதும் துறையிற் கொடுத்ததும் தக்காளி
என்று.

கமிட்டிப் போடும் அந்த வறுமையினங்கள்
எது பழநி கொடுத்தால் பன்னிகள், கமி
ட்டிகள், மருத்துவமனைகள் என்று பல
தொண்டி மதாபாசங்கள் நடத்துகிறது
கோயில் திரியாகப்.

கோயில் கங்கத்திற் கொடுத்துத் துறைய
பண்டங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற
தக்காளி கொடுத்தது. அந்தப் பண்டாந்
தான் ஒருவரும் பழநி நகர ஸ்தலத் கமிட்டி
திரியாகமாம் மயலாபிதாபினியத்தைச் சந்
திக்கி தேர்வல் இதை பின்னம் போட்டுப்
குறித்து ஆலோசனைப் போகிறார்.

அபிவிருத்தி செய்கிறதான் இதை
பின்னம் போட்டுப் போனதாகச் சொல்லி
கள். அபிவிருத்தி செய்கும் போது எங்கள்

படும் இடமான தலைப்பகுதி போன்றவை அப்படியேதான் இருக்கின்றன. ஆனால் வலது புறத்திலுள்ள மகர தண்டமும், முதுகும்தான் ஆயிரம் போலிருக்கிறது. இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? இந்தச் சில அறுபத்து நான்கு மூலக்கூறுகள் கொண்ட நவபாஷாணத்தால் உருவானது. இதற்கு மருந்துவாங்குகள், அதிசயம், நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். 'பெரிய' மனிதர் ஒருவரின் மருத்துவத்திற்காகச் சாண்டப்பர் புகுக்கிறது! இவ்வெழு விஷயமும் இருக்கிறது. இந்த புறநிலைச் சிக்கலையத்தியர்கள் விளராமல் போய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு சில தந்தையும், இந்தச் சுரண்டலில் செலவிடக்கூடிய இந்தச் சில இப்படியே போனதற்காக ஒரு சில தருக்கங்கள் விவரிக்கிற நாத்தகமும், ஆனால் தி

தனலிலே! என்று பல ஆண்டுகளாகியும், தம்பையேகம் நடத்தும் பெரியவர்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது மாதம் ஒரு தடவை மூலமே சிலையை தக்கார் சென்று பார்க்கிறார். மேலும் அது பின்னப்பட்டும் போய்விட்ட கட்டாய என்பதால் பத்தர்களின் அபிப்பிராயங்கள் நடத்தப்படுவதில்லை. நித்திய பூணுகளோடு சரி, இப்போது இருக்கும் தங்கத் தோற்றம் இருவாஸின்க்குப் கோவிலுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம். புதிதாக ஒன்று செய்வதற்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம், அனுமதி கிடைத்தவுடன், கமிட்டி போடப் பட்டுவோம் ஆரம்பமாகும். தக்காரிப்போய் போலி செய்வப் போகிறார்கள் என்பதெல்லாம் வெறும் வதந்திதான்!" என்றார்.

"இப்போதிருக்கும் முருகன் சிலைக்குக் கீழேயே, சீடத்திற்கு அடியில் இன்னொரு முருகன் சிலை இருப்பதாகவும், முருகன் சன்னதிக்கும் போகச் சன்னதிக்கும் இடையில் ஒரு சுரங்கப் பாதை இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்களே?" என்று சாமி பூவியப்பனிடம் கேட்டபோது, "இதுபற்றிய பரவலாகப் பவர் பேசினாலும் எப்படிதான் இருக்கும் சிலையையும், சீடத்தையும் எடுத்துவிட்டு (கிடைத்து விட்டு) நாம் பார்க்க முடியும்? பக்க கொடியைக் கயிறு இறுப்பார்களா?" என்று எதிர்த்தேன்வி கேட்டார்.

தக்காரி பொன்னுசாமி மிகுந்த பத்திகள் கவர் என்றும், அவருடைய கண்களிலிருந்து (கொண்டது மகன்) காத்துள்ள வாகனம் பழக்கிய வந்து போனவர் என்றும் சொன்னார்கள் இருந்தாலும் இப்போது தோன்றியிருக்கும் சச்சன்கள் துருதிர்ஷ்டவசமானவை. தக்காராக இருக்கும் பொன்னுசாமி கோயில் விஷயங்களை பாரியுக்கொண்டு அப்பாற்பட்டிருக்கிறார் என்று நம்புகிறோம்.

— பரியன்

மேகம்தை வண்ணப்பலமும் அன்னுரைவட்டம் தொடர்பான மற்ற படங்களும் எடுத்தவர்: மனோ

* பொன்னுசாமி

என்று, அதன் விடையைக் கூறியது. தந்தையின் பட்டத்தாகவும் தெரிவித்து, தந்தையின் ஒரு பெண் மகனாகவந்தக் காரணம் போட்டிருக்கிறார். பெண்கள் காய்க்கிருந்தால் தந்தையின் அழகம், அழகம், அவர் காலத்தில் தான் இந்தக் காரணம் உருவாகியிருக்கிறது.

கொண்டும்.

"மேலும் இந்தச் சிலை பற்றி ஆராய்வதற்காகப் போடப்பட்ட கமிட்டியில் பரிந்துரைப்பவர்புறம் சிலை உருவாக்கப்பட்டு சென்றும் இத்திருவிழையினரின் வருஷத்திற்குமுன்பு இப்போதிருக்கும் சிலையை உருவாக்கிய போலரின் வாரிகதனைத்தான் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். புதிய சிலையை வைக்கும் வரை நம்பாயிஷேகம் நடத்துக் கூடாது!"

— இவ்வாறு பாலகம்பிரமணியம் கொள்வதற்கு பற்றியப் பலரிடம் விசாரித்த போது, சிலை கரண்டலில் பற்றிய பவர் சொல்வதையும்கூட, 'பின்னப்பட்டும் போன சிலையை வைத்துக் கொண்டு நம்பாயிஷேகம் நடத்துவது சரியல்ல' என்றுதான் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

எங்கள் சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள, தக்காரி பொன்னுசாமியைச் சந்திக்கச் சென்றோம். அந்தச் சமயத்தில் அவர் இல்லாததால் அவர் சாரியிடம் கோயில் விஷயங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும் சாமி பழமலியப்பன், "பின்னப்பட்டும் போன சிலையை வைத்துக் கும்பாயிஷேகம் நடத்தத்

தாமோதர: கொண்டு கொண்டு பெரியவரே, உன்னுடையவரும் கையே வைக்கப்பட்டால் கடை' நமமாட்டாங்கள்...

முதியவர்: அடுத்தபடி சார்? இந்த வாரியை எங்கள் முதியோர் பன்னியிலே சேர்த்துக்கிட்டாங்க. பதின் முடிச்ச பிறகு அன் எம்ப்ளாஸ்ட் போன் கட்டும் தரக்கட்டக்கொண்டு எப்படி?

— ஆர். அக்கோபி

“என்னிடம் இருப்பது நுகரணியே தவிர, தேக்கம் அல்ல!”

அமைதிப்படைகள் கி. க. கெல்கட்டர் போன்ற

கல்வி. இன்னுக்கல்வி ஒரு புதுவாழ்வு தோல்பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வேலை வேறுபட்டிருக்கின்றன. பாதிப்பால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள நிலத்திற்கு எதிர்த்தும் உயரக் கற்றதாகி விட்டது. அதனால் கொட்டப் பட்ட, புதுப்பிட்ட, பொன்னுமாந்துறை, முத்தமுதுப்பிட்ட, ஸாம்பட்டி, காளாவி போன்ற என்னு பவகிராமங்களிலுள்ள கமர்தாண்டுகாரி எக்கர் தொழிற்சாலைகள் பற்றி. முடிவாயல் போல்விட்டது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்?

அண்ணா மாண்புமிகு கெல்கட்டர் மாதவன் தம்பியார்: அப்பே. வலிக்கு ஒரு காலக் கொடு கொடுத்திருக்கிறது. அதற்குள் அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் உரிமைகாரர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கல்வி: அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேலைகள் வழங்கப்படுகிறதே. அதன் வழியே திரைப் பகுதிப் பாதிப்பால் அக்க கணத்திற்குக் கெல்கட்டர்?

கெல்கட்டர்: அதன் சிறியவர்கள் பற்றி அப்போது கண்காணிப்பு என்பதைத்தான் இப்போது பாதிப்பை காட்டுகிறார்கள்.

கல்வி: கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். காலக் கொடுக்கும் அதன் உரிமைகாரர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையானால் என்ன செய்யிறார்கள்?

கெல்கட்டர்: நிச்சயம் எடுப்பார்கள். இல்லையென்றால் அக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கல்வி: பழையிலிருக்கும் மணிமேகலை என்பவர் மூன்று வயது பெண் குழந்தைக்குத் தாய். கலப்பு மணம் செய்து கொண்டதால், குழந்தை பிறந்த பிறகு, கணவன் விட்டாரின் கட்டாயத்தால் கணவர் கைவிட்டு விட்டார். இந்த நிலையில், அவர் வாழ்க்கை நடத்த, பழனிக்கு அருகிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளியில் சத்துணவு ஆலயமாக வேலைக்குச் சேர்ந்தார். இந்த வேலையில் அவர், அங்கங்கே கைக்க வேண்டிய 'வெயிட்' கம்பி வைத்துத் தான் சேர்த்தாராம். அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர், மணிமேகலையைப் பார்த்து, 'நீ சினிமா க்டார் மாதிரி ஆற

காது இருக்கிறாய்' என்ற வர்ணனைப்பாடு தவறாக, க்க முயற்சி செய்தாராம். அதற்கு மணிமேகலை இரங்காததால், பள்ளிக்கல்வி துறை ஆய்வாளரிடம் சத்துணவுக் கணக்குகளில் மணிமேகலை 'கொல்மால்' செய்ததாகப் புகார் செய்தாராம். அதை விசாரிக்க வந்த ஆய்வாளரும் தனக்கு 'இரண்டி' விட்டால் தலைமை ஆசிரியர் கொடுத்த புகார் களைப் பற்றிக் கண்டுக்கொள்ளாமல் விட்டு விடுவதாகக் கூறினாராம். அங்குக்கும் இரண்டி காததால் காந்த 6.6.88 இல் சம்பவம். 'செய்யப்பட்ட மணிமேகலை இப்போது காளாவில் செய்யப்பட்டு விட்டாராம். சொன்னார். இப்பற்றி நீங்கள் தான் விசாரித்து உ. கார்த்திக் எடுக்க வேண்டும்.

கெல்கட்டர்: ஆதியாயமாக இருக்கிறதே! கட்டாயம் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். (பள்ளியின் பெயர், சம்பந்தப்பட்ட புகார்கள் பெயர்களைக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்கிறார்.)

கல்வி: ஆய்வாளரின்மேல், பாதிக்கப்பட்ட, வாடிப்பட்ட வழியாகச் செல்லும் பகுதி நிலிலிருந்து பிசியும் வலுவி ஓடாத மனநிலை, கருத்தும், மிகுந்திருக்கிறார். கொட்டாருக்கும் ஆசிரியரிடமிருந்து சிறப்பிக் கொண்டு செல்கிறது. ஆரம்பத்தில் துடிக்காமல் இருந்தபோது இருபக்கமும் தண்ணீர் போய்க் கொண்டதால் இருந்தது. ஆனால் மருதாநிலில் அனை கட்டப்பட்ட பிறகு வலுவி ஓடையில் தண்ணீர் விடப்படுவதே இவ்வீழ் அதனால் கமர்தாண்டுகாரி எக்கருக்கு மேல் வறண்டு விட்கிறது. தண்ணீரை மீள்செய்து வறந்தாகத் தென்னை மரத்தருகே கொட்டு நீப் பாதை முறை கையக் கையாண்ட போதும், ஆசிரிக்கைக் கான் மாங்கனைக் காப்பாற்ற முடியாமல் தவிக்கின்றனர். வலுவி ஓடையில் தண்ணீர் வராததற்குப் பொதுப் பணித்துறைதான் காரணம் என்கிறார்கள் பாதிக்கப்பட்ட வில சாயிகள். நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

கெல்கட்டர்: இதுகுறித்து அந்த விவசாயிகள் என்னிடமும் வந்து முறைவிட்டார்கள். உடனே தான் மாவட்ட வருவாய்த் துறை அலுவலர் போன்றவர்களை நேரடியாக அனுப்பி வைத்து விசாரிக்கச் செய்தேன்.

போடப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் கூட எந்ததேர்த் திறமும் இடிந்து விழலாம் என்று நினைதான். இத்தனைக்கும் அந்த விடுதலை என்ற அண்மையதான் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

கலெக்டர்: தவறு எப்படி நடத்தது? யாரால் நடத்தது என்பதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

கல்வி: நின்றுக்கொண்டிருக்கிற அரக முத்தையா பிள்ளை மகனார் கலைத் தலைவரின் கீழ்ப்போதுமான் வகுப்பறைகள் கூட இல்லை. மாணவிகள் மரத்தடியில் கட்டிவாங்கிப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்!

கலெக்டர்: கண்ணமதான். மேற்பொய்க்கு வகுப்பறைகள் வேண்டுமென்று அவர்களுக்கும் என்னிடம் வந்து முறையிட்டிருக்கிறார்கள். நிதிசம்பந்தம் பொறுத்து ஆவன செய்யப்படும்.

கல்வி: நின்றுக்கொண்டிருக்கிற குமரன் பூங்காவின் அவை நிதிப்பற்றி நாங்கள் சொல்லவே தெரியவில்லை...

கலெக்டர்: நின்றுதான். மக்களுக்குள்ள பொழுது போக்கிடங்களுக்குக் கீழ்ப்போது மூன்றரை வட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அப்படியே சிறந்த முறையில் தீர்வைக் கொடுக்கும்.

கல்வி: தவிர, தடுவிலைகள் கொடுக்க ஏழுதிரையும் ஒரு திரைக்கலையில் வரிப்பே. மாகத்தான் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

கலெக்டர்: அது ஒரு பெரிய தலைவர்தான். அதை ராணி மங்கம்மாள் போன்ற போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்றிற்குக் குத்தகைக்கு விட்டுக் குளத்தைக் கற்றிலும் 'ஜாப்பியன் காமப்பெருகன்' கட்டிச் சொல்லி தீர்வளிக்கலாமா என்று யோசித்துக் கொள்கிறார்களேயாம். விவரத்தில் ஒரு முடிவு காணப்படும்.

கல்வி: அரண்மனைக் குளமும் இப்போதும்தான் அரிசுமகராக் கிடக்கிறது!

கலெக்டர்: அது அரகக்குச் சொந்தமா? பள்ளி வாரணக்குச் சொந்தமா? இப்போது பிரச்சினை விளம்பி கோர்ட்டு வரை சென்று விட்டது. தீர்ப்பு வந்த பிறகுதான் அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

கல்வி: நின்றுக்கொண்டு தேர்தல் அருகில் தகராட்கிரிஸ்தர் குப்பைகளையும், மலக்களையும் கொண்டு போய்க் கொட்டி வைக்கிறார்கள். அதனால் அந்தக் கிரிஸ்தர் களாகிப்போகிறதும்கிறார்கள்.

கலெக்டர்: வேறு இடம் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தால் மாற்றி விடலாம்.

கல்வி: நின்றுக்கொண்டிருக்கிற தவிர, சிலப்பாடி அருகில் தகராட்கிரிஸ்தர் சொந்தமான இடமே இருக்கிறது. அங்கே கொண்டு போய்க் கொட்டலாம். இப்போதுள்ள இடத்தில் கூடேயும் அமைக்கலாம்.

கலெக்டர்: அப்படியே! விவரமாகவே

முதல் கொண்டிருக்கிறார்!

கல்வி: மக்களுக்குள்ள பொழுது போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்றிற்குக் குத்தகைக்கு விட்டுக் குளத்தைக் கற்றிலும் 'ஜாப்பியன் காமப்பெருகன்' கட்டிச் சொல்லி தீர்வளிக்கலாமா என்று யோசித்துக் கொள்கிறார்கள். அதனால் அந்தக் கிரிஸ்தர் களாகிப்போகிறதும்கிறார்கள்.

கலெக்டர்: அது ஒரு பெரிய தலைவர்தான். அதை ராணி மங்கம்மாள் போன்ற போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்றிற்குக் குத்தகைக்கு விட்டுக் குளத்தைக் கற்றிலும் 'ஜாப்பியன் காமப்பெருகன்' கட்டிச் சொல்லி தீர்வளிக்கலாமா என்று யோசித்துக் கொள்கிறார்கள். அதனால் அந்தக் கிரிஸ்தர் களாகிப்போகிறதும்கிறார்கள்.

கலெக்டர்: அது அரகக்குச் சொந்தமா? பள்ளி வாரணக்குச் சொந்தமா? இப்போது பிரச்சினை விளம்பி கோர்ட்டு வரை சென்று விட்டது. தீர்ப்பு வந்த பிறகுதான் அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

கல்வி: அரண்மனைக் குளமும் இப்போதும்தான் அரிசுமகராக் கிடக்கிறது!

— சொசைட்டி.

பெரி கூடவடிவாக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். நடவடிக்கை அமைக்கும் உக்கன் யோசனையும் அருமையான யோசனை. எம் பந்தப்பட்டவர்களைப் பேசுகிறேன்.

கல்வி: அநேபோய் இப்போது மிகவும் குறுகிய பரப்பளவில் இருக்கும் பெருகாரி மார்க்கெட்டையும் குமரன் பூங்காவுக்கு அருகில் கம்மம் கிடக்கும் இடத்திற்கு மாற்றி ஒரு தகவல்கள் தெரிசு குறைவும்கலவா?

கலெக்டர்: இதையும் அருமையான யோசனைதான். மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

கல்வி: பந்தவடிவத்திற்கு முன்பு சாலைபோல ஆக்கிரமிப்புக்கான அந்தமும்

வேலுமலத் துலங்கினீர்கள். பரவந்தார
இடித்துச் செதப்படுத்தினீர்கள். ஆனால்,
அ. தி. மு. க. தொழிற்சங்கத் தலைவர் முதல்
கொபால் ஐதர் வர்த்து ரோட்டை ஆக்கி)
மிதப்படி ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டியுள்ளார்
அதைவிட அங்குள்ளபித்தவிலும் அங்கு
செல்லும் காரை?

கனெக்டி: அதேபோலம் ஒன்றுமில்லை. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வரத்தால் அப்பணி தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது; அவ்வளவுதான். இனி மீண்டும் துவக்க இருக்கிறது.

கல்வி: ஓராண்டுக்கு வரீ விதிப்பு இல்லை: எல்லாதராதரீவில்லாமானவ்வற்றப்பட்ட நிலத்தில் அடுத்த ஆண்டுக்கு வரீ விதிப்பதற்காகப் பரீளவயிடச் செல்லும் அதிகாரிகள் பலரிடமும் ஆவிரம் இரண்டாயிரம் என்று கூறும் புகடிகொள்ளாரம். தாரவிட்டால் அரிசைகாக வரீ விதித்து விட்டப் பரீளதக மரட்டுகொள்ளாரம்!

கலெக்டர்: தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் நன்றிக்குரியதாய்வு செய்து, நடவடிக்கை எடுத்திடுங்கள்.

கவி: கொன்ற ஆண்டு தடுத்த அண்ணா
மாஸ்டர் பங்கு கவிதாசகர் கவிதா கொள்
வந்தாக எம். ஜி. ஆர். வந்தபோது தர்
லிருந்த அத்தனை ஆர். பிரகாசனையும்
எடுத்தீர்கள் மறுபடியும் போ: மேலும்
வந்த: அதன் பிறகு எப்பத்துக்கொ: ௨ க்
என்க: ௧௯௭௨?

தலைப்பு: விவரணைப் பொது நேரம்
நேரம்.

கல்கி: திண்டுக்கல் அரசு மருத்துவமனையில் உள்ள ஆப்பிராஹம் திண்டிவனம் மருத்துவரின் குழுக்கிறதாம்! அந்தோ குழுக்கள் கொடுக்காமல் எந்த தோவாளிக்கும் சேவகொடுப்பதில்லையாம்! மருத்துவமனை நீ யாகும்பற்றி அமைச்சர் தலைமே கூட கூறுதற்ப்பட்டுப் பேசியிருக்கிறார். அப்பா சேவை நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை முற்றிப் போயிருப்பது கேவலம் என்பதை எங்கள் அருத்து. நீங்கள்வது ஏதாவது செய்ய முடியுமா?

கலெக்டர்: நான் இது சொல் - அப்ப
செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

கனம்: திரு. டி. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குரிய கட்டிடத்திற்கான திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்கான பணம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அதற்கான பணம் கிடைக்கவில்லை.

கனெக்டர்: நிதி நிலைதான் காரணம், வேறொன்று?

கல்கி: திண்டுக்கல் - கரூர் அலை ரயில்
பாதை வேலைகள் கூட ஆஸ்ப. வேலத்தில்
தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கலெக்டர்: அதற்கு நான் ஏதும் செய்ய முடியாது.

கல்கி: பழனி பாதாளம் சாதகமடத்திட

டப் பாதிவில் தீர்ப்புதந்த என்ன காரணம்?

கலெக்டர் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை
எனா பாதாளச் சாக்கடை இணைப்புத்
தொடும் போதுதான் இட்டத்தை திரைவேற்ற
முடியும். கிரைவிங் சூழ்நிலைவேற்றப்படும்.

உங்கி பழனியில் தந்தி அளித்த ஒன்று தனியாக இல்லையென்பது. தலைமையத் தபால்தலைவத்திலுள்ள தந்திக் கருவி அடிக்கடி பிழைப்பதிலிருந்து தன் பழம் அங்குள்ள மக்களின் முறையிடு

கனெக்டு : சம்பந்தப்பட்ட வர்களை அந்
பேர் ஆவன தெரிவித்தல்.

கல்வி: திண்டுக்கலிலிருந்து முப்பது மீ. தூரத்திலுள்ள இ.பி. பக். கோட்டைக் குப்பைமேட்டை பஸ்வசதி இல்லாததால் அங்குள்ள ஆரம்பக் கல்வியறிவுப் பெறாதவர்களுக்கு இருப்பதில்லை என்பதால் அங்குள்ள பி.பி.குப்பைமேட்டை நகரம்

கனெக்டட் : 21 லட்சமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறதாம்.

கை. தலைக்கோட்டையில் மலர்நடைப்
புனிதருக்கு சென்ட் தலாச்சுக்கும் தொழிற்
சாலை ஒன்று திறக்க வேண்டும் என்பது
அப்பகுதி மக்களின் கோரிக்கை!

கனெக்டிகட் எல்லாவற்றையும் அரசுதான்
நிர்வகிப்பதோடு எடுத்து எதிர்பார்ப்பதை
விட, அப்பகுதியிலுள்ள வரலாற்று அந்
தொழிற்சாலைகள் அமைக்க முன்வந்ததால்,
பெய்க் போன்ற உட்பட அனைத்து உதவிக்கிண
வும் செலவழித்து நான் தயாராய் இருக்
கிறேன்.

கனம் பேரவையார் சத்திரம் அருகிலுள்ள ஸ்ரீராமபுரம் டவுன் பஞ்சாயத்தில் குடிதேக்கு கால் கட்டித் தர ஏற்ற இடத்தில் விவசாய செல்டுமே பணி முக்கால் பகுதி முடிவடைந்த நிலையில் அப்படியே தொடரப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்?

கனொட்டி: திதி நிலைப் பற்றாக்குறைதான் காரணம். வினா எண் 2 அப்பணி முடிவதற்குள் 24 வயது காலகடன் எடுக்கப்படும்.

கல்வி: கொடைக்காணலிலுள்ள குடிநீர்ச் சிகரினை, அதற்குக் காரணமாக சரியான பராம சிப்பு இல்லாததாலானே தவிர, குடிநீர் தட்டுப்பாடு அல்ல என்பதிலுள்ளதே?

கனெக்டர்: உண்மைதான். 1920 இல்
பொடப்பட்ட குழாய்கள்தான் இன்னமும்
இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மாற்று
வதற்காக 2.15 கோடி நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்
ளது. மீனாறில் சரி செய்யப்பட்டுவிடும்.

கனம்: கொடைக்காணலிலிருந்து துறையி-
யி. தொலைநிலைகள் கிடைப்பது என்னும்
காரணம் அது உயர்த்தியுள்ளது. அதில்
புதிதானது அறிவிக்க வேண்டுமாய்
பல அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதே தெரியவில்லை
இருப்பினாலும்!

கனெக்டு : கல்வித் துறை அதிகாரியோடு
பேசி நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

கவ்வி: கொடைக்கானலிலிருக்கும் கொத்தடிமன் குடும்பம் ஒன்றிலிருந்து குமார் என்ற இருபத்தாறு வயது வாலிபர் காணாமல் போனது பற்றிக் கடந்த 19-4-86 அன்று புலர் கொடுத்தும் இறுவரை நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கவில்லை என்கிறார்களே?

கவெட்டர்: எல். பி. விடம் பேசுகிறேன்.

கவ்வி: கொத்துடிமனை மறுவாழ்வுக் காக என்ன செயல்படப் போகிறீர்கள்?

கவெட்டர்: முதலில் உக்கம் பதிலில் தேவியைத் தோட்டம் அமைக்கும் திட்டம் இருந்தது. அங்கு டிராப் பார்த்ததில், அங்கு ஏற்கெனவே மரம் ஆக்கியிருக்கும் கொண்டு பழிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைவும் வெளியேற்ற முடியாது. எனவே வேறு மரக்கொண்டை யொசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கவ்வி: இப்போது அவர்கள் 'டெம் இண்டியா' காண்டிராக்டர்களிடம் என்ன வேலை செய்கிறார்களோ அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வலாம். 'டெம் இண்டியா' விடமுள்ள காண்டிராக்டர் அரசு ஏற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தலாம். என்று சிலர் அபிப்பிராயம் சொல்கிறார்கள்...

கவெட்டர்: அது விதமானவும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கவ்வி: ஆரம்பத்தில் தங்கள் கொடைக்கானலிலிருப்பது கொத்துடிமனை அல்ல. அங்கே தொழிலாளர் பிரச்சனைதான் இருக்கிறது என்று அறிக்கை விட்டதற்கு என்ன காரணம்? ஏதாவது மேலிட நிர்ணயத்தமா?

கவெட்டர்: இறுவரை அப்படியொரு நிர்ணயத்தையே ஏற்பட்டதில்லை. எப்போதும் நான் கத்திரமாகத்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் எப்போதும் கொத்துடிமனை என்னோடு கொத்துடிமனை இல்லை பென்பதே அறிக்கை விட்டதும் இல்லை. நான் விசாரித்த வரையில் தொழிலாளர் பிரச்சனை என்றுதான் தெரிகிறது. எதுவாலானும் மேலும் ஆராய்கிறேன் என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் பத்திரிகைகள் நான் கொத்துடிமனை இல்லை பென்று சொன்னதாக வெளியிட்ட விட்டன. 'இல்லவென்றேட்ட லீக்கி' முதற்கொண்டு எதிர்ப்பத்திரிகையாளரும் கொத்துடிமனை விஷயத்தில் என்னை வந்து விசாரிக்காமையேனவே செய்கிற வெளியிட்ட விட்டனர். தங்களாவது விசாரித்தீர்கள். அதுவரைக்கும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

கவ்வி: உங்களைப் பற்றி மக்களிடம் அபிப்பிராயம் கேட்ட போது, பழதவதற்குக் கூட இனிமையானவர். சொம்பிராயம் பதில்லவர். ஆனால் தீர்வாகம் என்று பார்த்துப் போது 'டெம் இண்டியா' என்கிறார்களே?

கவெட்டர்: அவரவர் வழி அவரவருக்கு. நான் எதையும் யோசித்து நீதானாகச் செய்கிற பழக்கப்பட்டவன். அவசரத்தில் என்னும் எதுவும் செய்வதில் முடியாது. என்

மாமன்: தங்களுக்கு எந்த அளவு அமைதி உண்டாகியிருக்கிறது? என்ன செய்து கொடுத்தீர்கள்? இதைக் கவனமாகப் பின்பற்றுவதில்லை. கவனமாகப் பின்பற்றுவதில்லை. தகுந்த நேரம் இல்லாததால் திட்டமிட்ட கதியில் அமைதி. இதை இப்போது என்ன...
— ஆர். பி. வெங்கட்ராம்

இயல்பே அப்படியாகி விட்டது. ஆனாலும் இறுவரை என்னிடம் எந்த லீக்கியாவது தேவையில்லை என்று பாருங்கள். என்னிடம் இருப்பது தினாசரே தவிர. தேக்கம் அல்ல.

கவ்வி: தங்கள் ஓய்வொரு நிவாரணமாக மாட்டார்களா - அதுவது மறுத்தி நான் அன்று மாட்டார்களே கவெட்டர் ஆபீஸுக்குச் செல்கிறீர்கள். மற்ற தாங்களில் உங்கள் பங்களாவிலுள்ள கேம்பர் ஆபீஸில்தான் இருக்கிறீர்கள் என்றும் சொல்கிறார்களே, ஏன்?

கவெட்டர்: அல்லது மாவட்டம் ஆரம்பித்து ஓராண்டு கூட இன்னும் முடியவையவில்லை என்பதால் சரியான கட்டட வசதி கூட இல்லை. கவெட்டர் ஆபீஸிலுள்ள என் அலுவலக அன்றையவிட நின்றுதான் எனக்கு வசதியாக இருக்கிறது. அதோடு போய் நான் கூட இப்போதான் கலையமாக இடைக்கி வந்தேன். இறுவரை காணாமே தவிர. வேறெதுவும் இல்லை.

கவ்வி: சரியான அலுவலக அன்ற இல்லை என்று தங்களே எங்களிடம் முறைவிரிவித்தீர்கள்?

கவெட்டர்: (நிரித்துக்கொண்டே) உண்மையைத்தான் சொன்னேன். இப்போது கவெட்டர் ஆபீஸுக்காகத் தனது ஏக்கர் நிலம்வாங்கப் பட்டு. முதற்கட்டப் பணிகளுக்குக் 1.7 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டது. விவரம் வேலைகள் துவங்குகிறோம்.

கவ்வி: எவ்வளவுதனையும் கேட்டுக் குறிப்பெடுத்துக் கொட்டதற்கு மிகவும் நன்றி. வரட்சியின் போது தின்றக்கல் நகர் குடி நீருக்கு மாட்டும் தினத்தோறும் ஒரு லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. அதற்கான நிர்ணயப் பரிசாரமாகப் போனது திட்டத்தைத் துவங்கியுள்ளீர்கள். அடுத்தவாள் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம். அதுபோல நாம் இப்போது விவாதித்த பிரச்சனைகளுக்கும் தங்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள் என்று உட்புகிறேன். வணக்கம்!

கவெட்டர்: தங்களையும் நன்றி! வணக்கம்!

சுஜாதா

“உயர் வாழக் கரப்பான்பூச்சினைப்
கூட தின்ற ஸ்ரீவிவாசனாந்தி, மூன்றுவது
நாளே நாடகத்தைக் கிறுத்து விட்டார்.
என்னமாய் வட்டமெனச் சேத்தின் மூலம்
பகல், இரவு தெரிந்தது. மூன்றுவது நாளில்
மயக்க நிலையில் கணக்குத் தப்பிப் போய்
எல்லாபேய் இரவு பகல் போய்த் தோன்றிய
நாம். புலனுணர்வுகளில் மாறுதலாய் ஏற்
பட்டோம். (ஸ்ரீவிவாசனாந்தி அந்த
கணக்கிலே நுட்பமாக விவரித்தார்).
“எங்கே எந்தக்க இரகசியம். எங்கே
என்னவாம், இன்று என்னமென்ப என்பதற்
கென்க” “என் வயசு தயாழன்” “இன்று
78 வது பிறையம்” போன்று அபத்தமான
பதில்களை தீவிரத்தின் தக்கைய வாதம்
எல்லாபேய் புகுவியமாகத் தோன்றலாம்.
தாங்கள் தாங்கள் போய், எதிர் பகுதியைப் போய்
மனத்தினை ஆக்கிரமித்த எத்தரவாதமான
துறைக்கு கணக்கிற் பவம்” செத்துப் போக
ிறான் என்ற பழம்

“சாகாபே! சாகாபே!” என்று மனத்தில்
மறிநெரு மூலியில் குரல். “சென்ட் தீ எப்ப
டியும் சென்றுபோகலாம்” “சென்று வேண்
டிய காரியங்கள் எத்தனை பாக்கியிருக்கின்
றன? சென்று வேண்டிய நானங்கள், தருமங்
கள், பாசங்கள், பாட்டங்கள்?”

“ஒரு வேளை சரப்பாரு இங்கிலேயன்
ருகில் எங்கே ஒரு மாதிரி இருக்கும் 12
மணி நேரத்தான் தாக்குப் பிடிக்கும் காத்தி
எழுப்பத்தொடிக எத்தனைபேர் தாங்கள்
இருந்தோம்? பொட்டி ஸ்ரீராமன் ஆத்திரப்
வருள்வான தாங்களில்லை, கற்றிப்பட்ட போ
அவனார் சரப்பி விடலாம். தென்னுப்
பிரிக்காவில் ஒரு கறுப்பும் வெண் 102
நாட்கள் வெறுப் தண்ணீர். சோடா குத்துக்
கொண்டு வாழ்ந்தானாம். எங்கே இரண்
டாவது நாளே “ஹூஸ்கியோஷன்” கள் வந்து
விட்டன. நான் என்ன அட்டைலா? ஒரு
வருஷம் எத்தனில்லாமல் பிழைத்திருக்க” ஒரு
சிறு பறவை உணவில்லை” வெளியே ஐந்து
நாளில் செத்துப் போகலாம். நான் இருபது
நாட்களில், ஸ்ரீவிவாசனாந்தி?

“ஸ்ரீவிவாசனாந்தி கரப்பான்பூச்சி,
கவிதைத் தொகுப்பு எல்லாமின்னை ஆரம்
பித்து விட்டேன்... கரப்பான்பூச்சியின்
கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்க வேண்டும்.
அதன் மீனையைப் பிரித்து, காவ்களைப்
பிடித்து இரண்டாக்கியதில் வெண்ணமமாக
ஒரு திரவம் வந்தது.
“வாதி போதும் வாதி”

“கம்பலின் சிவ் ஒரு கனத் எழுதியிருக்
கிருன். தவிவாக மிகச் சிறியதில் மாட்டிக்
கொண்ட கர்ஜனை சரப்பிட எதுவும் இல்லை. க்
காமம் என்ன செய்கிருன் தெரியுமா?”

“வேண்டாம்!”
“கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடலின் பல
பாக்களின் கண்டு சிவ் கனத் செய்து தனிப்
படுத்திச் சரப்பிடிக் டுன்” நான் சரப்பிட
வில்லை. கனதமில் வருகிறது. நான்
ஒன்றிரண்டு கரப்பான்பூச்சிதான் உண்
டேன். ஓர் எலி ஒடியது, பிடிக்க முடியவில்லை,
சின் இரங்கலில் என் விரலை யோசித்தேன்.
இதோ பா! கடித்துத் தடியடி என்ன செய்
வது. என்வாயது திண்டாட வேண்டும்!
எப்படியாவது பிறம் செல்ல வேண்டும்.
நீரம் கூடத் தான் வெல்லலாம் செய்தின்
தெரியுமா? என்னிருத்ததில் ஒவ்வொரு
எழுத்தாக எடுத்துக் கொண்டு, “அந்த
எழுத்தின் எத்தனை வார்த்தைகள் எங்கே
தெரியும்? அவைகளில் எத்தனை நாளினமா
னாம்? எத்தனை வன்மையானனாம்? என்று
தொகுத்துப் பார்க்க வேண்டியது அப்பறம்
இதோவது மேய்மைய என்னால் பார்க்கது. கல்
கத்தாலா? கல்கத்தாவில் எங்கே எத்தனை
பெரைத் தெரியும்? என்று ஒவ்வொருவராக
யோசிப்பது. எத்தனை கறவுக்காரர்கள்...?
அப்பறம் பத்துப் பன்னிரண்டு மீதான் என்
கை மறிநெரு என்னுள் பெருக்க வேண்
டியது. அப்பறம் சின்ன வயலிருந்து சரப்
பிடிக் ஓர் க்கன். படித்த பத்தகங்கள்!
சொன்ன பொய்கள்

“கஷ்டமாவின் கடித்துங்கள்?”
“அவையகளை நான் பலமுறை பாடித்தா
வில். து. கஷ்டமானதான் இதுவரை எதித்த
தில்லை. அது ஒரு எதிர்பார்ப்பு. உடல் எம்பத்த
மான அசிக்கங்கள் எல்லாம் விலகிய அரிவு
பூர்வமான இரத்தியான நேரத்தில்தான்
அவனைச் சேர்க்க விரும்பினேன்.

“ஸ்ரீவிவாசனாந்தி சாகாபே. சாகாபே.
எத்தனை பாக்கியிருக்கிறது? கல்லாரிக்
கொண்டு அவசரமாகப் பன்னிக் குத்
சென்று எத்தனை கிறுமிகளில் கணக்கு
மற்ற சிப்பியுக்கள் பாக்கியிருக்கின்றன.
அவர்கள் தத்தம் பெற்றோரைப் போய்
கைகால் அட்டி, உட்கட்டிப் பிழைக்கிக்
கொண்டு பைவாயத் சிக்க வேண்டாமா?
ஸ்ரீவிவாசனாந்தியின் படிமங்கள் கவிதாவ
தாரம் பெற்றன. “எத்தனை பார்க்க வேண்
டியது பாக்கியிருக்கிறது?”

“முதல் மனையில் மண்வாசனை!
“இன்னொரு வெட்டரில் இருண்டு கவி
தைகள்!

“ஆதிநெருக்கிழைமொரு மணி நேரத்தாக்கம்!
“கம்பலின் கண்ணட மொழிபெயர்ப்பு!
“சொன்னவா, எல். ஹக்கர்.

“ஸெக்ஸ் ஸிவலிப் போன தனிப்பட்ட இனமயின் பிரகாசம்... கடற்கரையில் விடுவீத்த குதிரைகள்... நடுக்காட்டில் பருவம்...”

சேதனம் என்பது பிதும்மத்தின் சத்தி: எல்லாவற்றையும் பார்க்கும், எதாவும் தொட முடியாத இந்தச் சேதனப் பொருள் தம் உடலெங்கும் பரவியிருக்கிறது என்பார்கள். அந்த ராத்திரிகளில் என் ஆத்மாவுடன், என் மனகடன், என் புத்தியுடன், என் சேதனத்துடன் என்னால் தொடர்புப் பேச முடிந்தது...

“எதிர்பார்ப்புகள்!”
“உங்கள் மனைவி எழுதிய கடிதம் ஒன்று சொன்னார்கள்.”

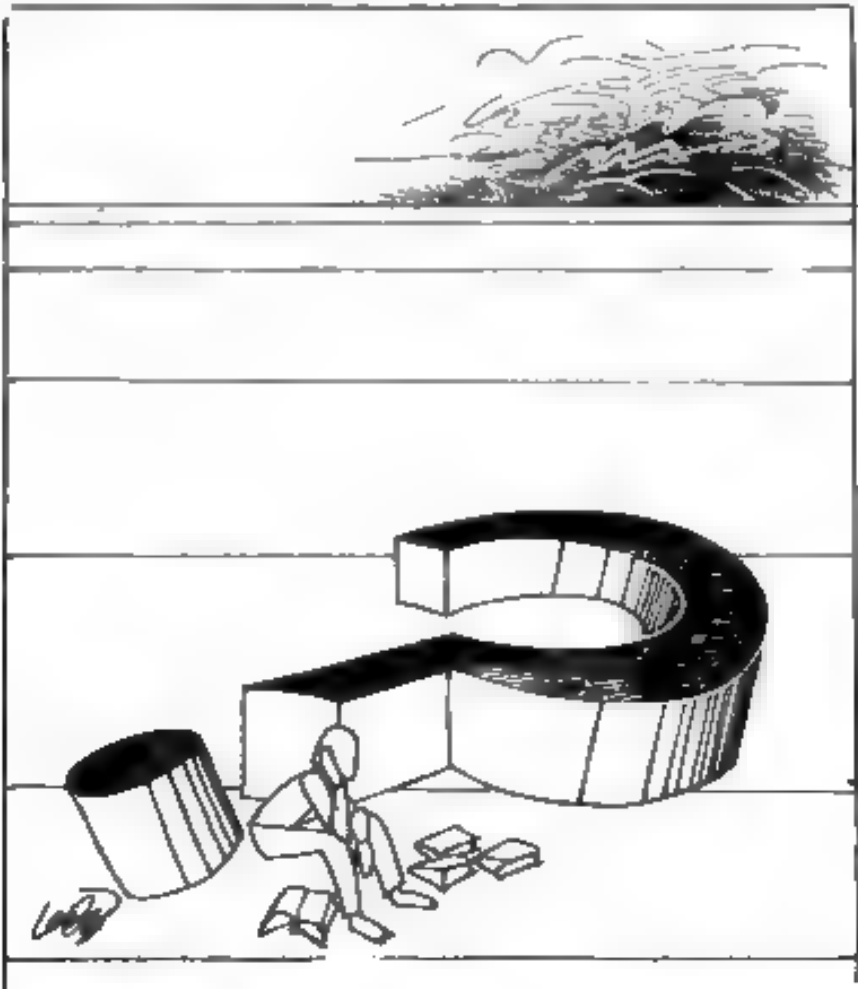
ஸ்ரீனிவாசமூர்த்தி என் தேவலிகளால் பாதிக்கப்பட்டாரா, தெரியவில்லை!

அவன் என்னை இருபது வயதில் கைப் பிடித்தான். அப்படி வருஷங்கள் என்னுடன் வாழ்ந்து முடிவதற்குப் பதினைந்து தினங்கள் இருக்கும் போது செத்துப் போனான். ராத்திரி யெல்லாம் அவன் உடலைத் தொட்டுக் கொண்டே இருத்தேன். அவனை நடத்தியதைப் பற்றி, அவனை அடித்ததைப் பற்றி... யோசித்தேன், பிணம் தூக்குவதற்குமுன்

அவன் நாககணிக் கழற்ற வேண்டி இருந்தது. தானிக் கலிற்றில் கணக்குப் போட்டு ஒரு சாவி இருந்தது. அவனாடைய அலமாரியை யாரும் திறந்ததில்லை. அந்தச் சாவி திறந்தது. அதில் தான் அவன் எனக்கு எழுதிய ஒரே கடிதம் இருந்தது. அதை நான் இன்னும் பிரித்துப் படிக்கவில்லை. அதில் என்ன எழுதியிருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். அல்லது தெரியாது. அவனாக்கு என் பாவத்தைப் பற்றித் தெரியும் என்றதான் தோன்றியது.

“என்ன பாவம்?”
“சொல்லப் போகிறேன்! கஷ்டமானவச் சத்திப்பதைப் போல. அதையும் ஒரு எதிர்பார்ப்பாக வைத்திருக்கிறேன். என் மனைவியின் கடிதத்தைப் படிக்க வேண்டிய வேளை அல்லது மனப்பக்குவம் இன்னும் வரவில்லை.

“எத்தனையோ எழுதியிட்டேன், இருந்தாலும் நெறியில்லையில் ‘லிமிடெட் ரோ’ வில் போய் ‘இதை எழுதியிருக்கலாமே’ அதை எழுதவேண்டுமே! இதை இன்னும் திறப்பாக, மழுப்பாமல் எழுதியிருக்கலாமே’ என்ற எதிர்பார்ப்புகள் இருந்தன. நான் போன பின் நான் எழுதப் போவதையெல்லாம் வேறு யாராவும் எழுத முடியாதே! வம்சம்

എന്നിവിടെ ദൈവം വന്നു നിൽക്കുന്നു, അത്
എന്നിവിടെ വന്നു

“உயிர் ஆவதில் உத்தமர் தீவிரமாகாது. அது தான் எங்கள் உலகமாக இருக்கவேண்டுகிறது. மனிதனையும் காதிதவனையும், பூச்சியையும் சாப்பிட்டு, சாப்பிட்டுப் சாப்பிடும் பிழக்காகாமல் எண்ணெய்க்குக் கட்டுப்படுத்தி உணர்வுமறக்கவேண்டும். பரிசீலித்து நாடகம் அப்படியே தேசிய போவக் கிடந்ததை அவர்கள் வெவ்வேறு செட்டுகளும், கம்பூட்டங்களும் பிடி ஆகக் கூடியதாகத் தவிர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணர்வு தீவிரமோ, எவ்வளவு எவ்வளவோ வேற்று உலகம் போல, உயிர் மனிதனும் போல இருக்கிறது.”

⁴¹ 金田一春樹『新編 漢字の成り立ち』(東京:大修館書店、1997年)15頁。

“எனக்கு இருந்த மரண பயத்தில் போனது உங்கலில் போய் உதனால் செத்துப் போனதும் போல். நான் இரப்பதில் வாருங்கள். அங்கே பிரயோஜனமில்லை. என் மகன் தோற்றம், தனட எல்லாம் அவன் அம்மாவைதான். கொஞ்சம் கூட இலக்கிய ஊர்ச்சி கிடையாது. மகன் காத்திருக்கிறான் மண்டிய விட்டால் நான் செத்துப் போன பத்தாவது தியானம் விற்றுவிடுவான். விற்றுவிடுவான். ராஜாஜி நமஸ்கரி ஒர் வயிவரன் வாங்கப் போகிறார்கள். கஷ்டம் சொல்லிவிட்டது. ‘நான் உலி தூன் இருக்கும் வரை சம்பந்திக்க மாட்டேன்’ நான் போனதும் ராஜஸ்பீடி தொண்டையையும் நெருக்கே மகாஜனாவை கொஞ்சம் பென்ஷன் தருகிறான். அதைச் சேர்த்து வைத்ததையும் தீர்வியுதான் மோராகக் கங்காமி சேர்த்து அவனுக்குத்தான் வரப் போகிறது. இங்கே விழம்புத்தகம் எழுதிச் சம்பாதிக்கப் போகிறீர்கள். விபத்தில் சாகாமல் திரும்பி வந்தது அவனுக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. ஏன் சேர்த்திருக்கத்தக்கது என்று பத்திரிகைக்காரர் கூறுகிறார். ஏமாற்றம், மூன்றாவது தாயை நானும் ‘மிஸ்சரிங்’ என்று தெரிந்து போய். ‘ஆபீசிலுள்’ தயாராகக் கட்டம் அமைத்துக் காத்திருந்தார்கள் எக்ஸ்போஸரையும் ஏமாற்றிய என் உயிராணை பறிக்கிறது நான் கண்கள் கூடக் கைத்து விட்டது. எப்படித் தப்பித் தோன்! எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எனக்கு ஏதோ ஒன்று செய்ய வேண்டிய பாக்வி இருக்கிறது! அதுமாதிரி என் பிழைத்திருக்கிறேன். ஒரு முக்கியமான பாக்வி செய்ய என் வாழ்க்கையில் இருந்தது. அதை ஏதாவது ஒரு வடிவத்தில் கவிதை, கதை, அல்லது சித்திர வடிவத்திலாவது சொல்ல வேண்டும். சொல்லியே ஆக வேண்டும். அதேமேலி கவகத்திற்குச் சொல்லிவிட்டதான் சாவேன்!”

“எல்லாவிடங்களிலும் பணம் கிடைக்குமா? உரிமையுண்டா?”

இதிலிருந்து அமைச்சர் முன்னிலை முற்றாகப்
“உ. அ. இ. அமைச்சர்.”

தான் உங்கள் விருப்பநிபந்தனை வாரிசு
கம் வெளியிட மாட்டேன்!"

புதிதிலாக சமூகத்தி் மாறுதலி் குத்த மப்னலர
மலிடரதரகக் கட்புக் கொண்டு லெத்தி் ல்

செ.கார்த்திகர் என்னைப் பற்றி கேட்கும் பார்த்திகர், "என்னிடம் கொள்ளுது என்னைப் போகக்கூடாது அந்த அழகுதான் என்ன... என் காரணத்தால் தாழ்க்காயம் இது. அந்த மன நிலை. என்னைப் பற்றி வந்த மனம் எப்படி நினைத்தாய் என்ன? அதெல்லாம் எத்தனை என்ன...? கொஞ்சிடுங்கள்" என்கிறார்.

அப்போது கவிமாமகன் கவிதைத் தீவிரத் தொண்டை வந்தான். "தாத்தா, நான் ஒரு கப்பல்கிரேஸ் தோராயம் அங்குள் வந்திருக்கிறேன். வரத் தோன்றியிருந்த கப்பலே!"

ஒ. மறத்து போய்விட்டேன் கொரோனா
என் பங்கிஷா! பணம் கொண்டு வந்திருப்
பாள் அம்மமா! தீ போ! நான் இந்த மயமா
ஷாஸ் வகுதிசேன்.

[illegible]

இரண்டு பேரும் மென்மல தடத்து பரவ
டிபுரையா வயலாறுக்குதாம்.

“தான் கவி! காழகாரணமாக அந்தப் பாகம் என் 46 வது வயதில் திவிர்த்தது. எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் 5ம் தரம் கிரேடாஸ்து. போன் திரும்பத் திரும்ப...”

அவர் கையைப் பிடித்துச் சாலைமையக்
கடக்கிறபொழுது "எனக்கு உதவி வேண்ட
வில்லை. என்செய்யோம்: கையை விடக்கிட்டு,
எனக்கு முன்னாலே செத்தார். அப்போது
மூலம்: திருமயம் பி. என். பம் ஒன்று
உற்சாகமாக தாராள அடித்துக் கொண்டு
நீர்வாசலுக்குச் சென்று திரியாதி ஓட
முடியாதி செல்லத்தான் அவர்மேல் முடிசா
மோதினார்! "

பொருட்டென்று பார்ப்பது உடையது போல விழுந்துவிட்டது. உம் அந்தப் பிம்பம் மோதியதைக் கவனிக்காமல் 'பம்பாய்' 'பம்பாய்' என்று காரை அடித்துக் கொண்டே சென்றுவிட்டது. தான் பிரமித்த நிலையில் அவரது தலை நெகைந்துவரவேண்டியது. பூமியிலிருந்து திகைப்போல சென்றிருந்தது. உடனில் குடிமுகமேற்ற நிலையில் அழமாத்த தாங்கு பவர் போலத்தொடர் தோன்றியது. காதுமே மெல்லச் சிறிய குரலாகிக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. தந்தையார் விபரத்தை அறிவித்து உடையார் (இது அபகம்) அபகம்!

செய்து கொடுக்கப்படும்.

தற்போது ஸ்ரீலங்கா மூர்த்தியில்
வாழ்கின்ற உயர்வர்களை, ஒரு அபிவிரு
த்திப் படுத்து தரவாட பங்கிதம்மற்ற
தில் நாடுக்கு தீவிரமாக ஆராய்வு
செய்ய ஏதேனும் அவர் செய்த
அந்த உயர்வர்களை அபிவிருத்தி
ஆகியவர்களை அந்தமற்றவர்களை உயி
வாழ்கிறார்கள்.

“மக்த்ய அரசின் மெத்தனப் போக்கு மாற வேண்டும்!”

— துணை சபாநாயகர் கூறுகிறார்!

அண்ணா மாவட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சி என்று எடுத்துக் கொண்டு எட்டத்த 80-க்கு முன்புபெல்லாம் ஒரு கொய் லன் (பு) என்றது இங்குள்ளதெனினதான். இதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் பாதிா யம் பகுதிகளில் கிடைக்கும் தரமான கண் ணுப்புக் கற்களைக் கொண்டு அண்ணா மாவட் தத்திலேயே ஒரு கிமென்ஸ் தொழிற்சாலை நிறுவியதில் கமாடி தாங்காபேரம் போகளுக் காவது வேலை கிடைத்தது என்று இர மட் டோம். எங்களின் இந்தத் திட்டத்தை மறைந்தேதமாதிரும்பித் திரைகாத்திலிம். தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர் களை இன்று முறை எடுத்துச் சொல்லி விடுகிறார்.

முதல்முறை சொன்னபோது, அகவரையில் பாண்டவரட்டும் பிறகு பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள். கறு - இன்னுக்கல் அகவ ரையில் பாண்ட வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் மறுமுறை சொன்னோம். அப்போது நிலக் கரி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இவ்விஷ யத்தில் மெத்தனர் காட்டும் மத்திய அரசு தான் மனம் வைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, எங்கள் அண்ணா மாவட்டத் தில் உள்ள வெள்ளம் பாடி அருகில் சில விவசாயிகள் கிணறு தோண்டிய போது, இரும்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதைக் கண்டி ஆய்வு நம்பத்தில் ஆராய்ந்து பார்த்த போது, அதுபத்தேறு சகலிதம் தரமான இரும்பு கலந்திருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மேலும் ஆய்வு செய்து எங்கள் அண்ணா மாவட்டத்தில் ஓர் இரும்புத் தொழிற்சாலையும் நிறுவலாம்.

“மதுரைலிருந்து அண்ணா மாவட்டம் பிரித்தபோது, பாண்டிய ராஜ்யத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலை மதுரை மாவட்டத்தோடு சேர்ந்து விட்டது. அந்தச் சர்க்கரை

ஆலைக்குச் செல்லும் கரும்பு அத்தனையும் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்துதான் செல்கின் றன. அதனால் எங்கள் மாவட்டத்திலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்கலாம். வறு சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கும் விவசாயி களை விளைந்ததிகள் நிறுவும்படி கன்குறுக்க லாம்.

“மேலும், அடிக்கடி வரும் வறு சியால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப் பதுபற்றிச் சொல்லவேதேவையில்லை. மழைக் காலத்தில் கிடைக்கும் மழைத் தண்ணீரில் எழுபத்தைந்து சதவீதம் வீணாகி விடுகிறது. அதாவது காட்டுமூலக் கலிப்பெருக்கொடுத்து ஓடும் வெள்ளம் பாருக்கும் பயன்படாமல் கடைசியில் கடலில் சென்று கலந்து விடு கிறது. இதுகட்டாயம் தடுக்கப்பட்டாகவேண் டும். அதற்குக் காட்டோண்டுகள் அத்தனை யையும் ஒன்றுக் இணைத்து ஆங்காங்கே இருக் கும் புரிகள், குளங்கள், கண்மாங்கன் ஆகிய வற்றில் மழைத் தண்ணீரைச் சேமித்து வைக்க லாம். அப்படிச் செந்தால் கிடைக்கும் மழை நீர் அந்நேரத்தும் பயன்படும்படி செய்ய லாம். இதை அண்ணா மாவட்டத்தில் மட்டும் தான் செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. எல்லா மாவட்டங்களிலும் செய்யலாம்.

“கண்டியாக ஒன்றுதமது பத்திரிகைகள், தயறுசெய்யுமமம். எல். ஏக்கரையும் அரசியல் வாதிக்கையும், அதிகாரிகளையும் பற்றியே எழுதிக்கொண்டிருக்காமல், ஒழுங்காகத் தொகுதிப் பணிகளைச் செய்கிறார்கள். எல். ஏக்கர்கள், அதிகாரிகள், ஆளமைச்சர்கள் ஆகியோரையும் பற்றியும் எழுதியும், அவர்கள் இன்னும் உத்தராகமாகப் பணிபாற்றுவார்கள. மற்றவர்களுக்கும் வயிரகாட்டியாக இருக் கும்!” என்கிறார் துணை சபாநாயகரும் அண்ணா மாவட்டம் விவாதத்தார் தொகுதி எம். எல். ஏ. (அ. இ. அ. தி. மு. க.) வுமாண லி. பி. பாலசுப்பிரமணியம்.

— தமது நிருபர்

வேடம் — எது பொருந்தும்?

1 இயல்பாகவே வட்சணமான அங்குக்கு, எல்லா வேடங்களுமே பொருந்தும். ஆனால் நடிக்க வேண்டாமா? ஸ்டரக்டரின் நிறைவால் மட்டுமே நடிப்பு மிளிரும் ரகத்தைச் சேர்ந்தவர் ராகா.

நீங்கள் கேட்டவை
— தராக

* பா. எழிலோனியன், பழனி.

1 கண்ணனின் கரங்களில் லஞ்சப் பணம்! ஐயகோ! பாண்டவர் தோற்றைச், — இத்தக் கவிதை எப்படி?

1 ஐயகோ! இன்றைய கண்ணன்களும் இராமிகளும் அப்படித்தான் ஆகிவிட்டனர்! கவிதை அருமை!

* க. இளங்கோ, தந்திவந்துதூர்.

1 இளவல் பாடல் புத்தகங்களை எப்போது வழங்குவார்கள்?

1 எனது பெற்றோர்கள் எப்படியெப்படி பெயர்வாமோ கஷ்டப்பட்டுத்தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கித் தந்த பிறகு.

* கே. ஆர். கமலதாசுபிரியன், காரிமங்கலம்

1 தலையாட்டிப் பொம்மைகள் எத்தக் கட்சி கில் அதிகம்?

1 நில் தலையாட்டித் தலையாட்டிப் பொம்மைகள் எத்தான் இருக்கிறார்கள் ஸ்வாமி!

* அருண், ஈரோடு-3.

1 சிறந்த அன்பளிப்பு எது?

1 அன்பு

* வி.டி. சண்முகராஜ், பல்லாவரம்.

1 எம்.ஜி. ஆரின் தவறுகளைத் தமிழகம் என்னதான் உணரும்?

1 அறிவு, கடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கும் போது.

* எம்.டி. தாழை பிரபு, குடியாத்தம்.

1 ராதாவுக்குப் பிராம் வேடம், நாகரிக

* எஸ். ராம்கோபால், சென்னை-53.

1 தங்களைத் திருக்குறச் செய்த சேபத்திய சம்பலம் ஏதாவது?

1 ஒய்வு பெற்ற இராணுவ தளபதி எவ்வாறின் படுகொலை, பலங்கரவாதம் என்பது எவ்வளவு கோணத்தனமானது! சீக்கி! மோட்டார் ஸாக்ஸினில் வந்து காரிலும் பஸ்கிலும் செல்வாரைப் படுகொலை செய்துவிட்டுத் தப்பி ஒடுவதைப் போய் வீர மென்று எண்ணி, அத்தகையோருக்கு பாதுகாப்பு போராவும் பிரிந்து கொள்வது எவ்வளவு அற்பத்தனமானது! சேக்கே! இத்தகைய பலங்கரவாதிக்குப் புகலிடம் மட்டுமின்றிப் பறிநிறியும் அளித்து இத்திராவுக்குள் ஊடுருவச் செய்கிற பாலிஸ்தானின் நடத்தை எவ்வளவு அருவருப்பானது!

தூத்து! பயங்கரவாதிகளை எதிர்த்துப் போராடவும் வந்ததும் பிடிக்கவும் மாஸ்தர் தன் பலர் தமது பல சகப் போலீஸ் படைகளில் இருந்தாலும் பயங்கரவாதிகளின் நடமாட்டங்களைச் சரியாக உணர முடியாமல் தமது துப்பரியும் பிரிவு படுதோல்வி அடைந்திருப்பது மாணக்கேடு! ஷேம்! ஷேம்!

* கே.எம். ஸான் முஹமது, இலங்கைத் துருவா.

1. சீக்கியர்களைப் பாதுகாக்க தவறியிட்டார் என்று பஞ்சாப் முதலமைச்சர் பஞ்ஞவா யீது சீக்கிய மாணவர்கள் குற்றம் சாட்டி இருப்பது பற்றி...?

1. அபத்தம். உண்மையில் பஞ்சாபிலுள்ள வலிந்துக்கொள் பாதுகாக்க முடியாமல்தான் பஞ்ஞவா தவிக்கிறார். இந்துக்கள் பலர் அகதிகளாகப் பஞ்சாபிலிருந்து வெளியேறுகின்றனர். அவ்வாறு படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர். பயங்கரவாதிகளுக்குப் பற்றி அளித்து இத்தியாவுக்குள் அனுப்புவது பாலிஸ்தான் தான் என்பது உலகறியத் தெரிந்த பிறகு எங்கெப்போதும் ஊடுருவியத் தடுத்துவிட்ட ராணுவத்தினர் திருத்தித்தான் ஆக வேண்டும். இதற்கு ராஜீவ் எடுக்கும் முயற்சிக்கு மாநிலங்களின் உரிமையில் குறுக்கிடுவதாகக் கூறி பஞ்ஞவா எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது மடமை. தம் ஸ்தலம் முடியுமா, மத்திய அரசு செய்தாலும் விடமாட்டேன் என்ற போக்கு தியாவுக்கே சாதகமாக இருக்கும் என்று

வதும் உண்டு. மேலும், வேப்பு மனுக்களைப் பரிசீலிக்கும் அதிகாரிகள், விதிகளின்படி இல்லாத வேப்பு மனுக்களை நிராகரித்து விடுவார்கள் என்பதால், அப்படி நிராகரிக்கப்படும்தொடர், தங்கள் கட்சி போட்டி விட முடியாமல் போய்விடுமே என்ற தூக்கிரை உணர்வில், மாற்று வேட்பாளர்கள் (டீமீ) ஒருவரை நிறுத்தி, முக்கியமானவரின் மனு ஏற்கப்பட்டதும் மாற்று வேட்பாளரின் மனுவை வாய்ப்பு பெறுவதும் தடைமுறை தான்.

* ஆர். ஸமீதின் பரட்சா, வால்லம்.

1. ராஜீவ் காந்திக்கு வசதியாக, இரண்டு நாட்கள் கழித்துத்தான் பாபுநி மரணம் அறிவிக்கப்பட்டதென்பது உண்மையா?

1. மொரீலியஸ் நீவுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ராஜீவ் ஏர்போர்ட்டிலிருந்து அவசரமாக ஆல்பத்திரிக்குத் திரும்பி வந்து பாபுநியைப் பார்த்தபோது, அகில இந்திய வானொலி கூட பாபுநி இறந்துவிட்டார் என்று அறிவித்தது உண்மையானது. அதன் பிறகு வானொலியே தமது தவறுக்கு வருந்தி வது. இந்தக் குளறுபடிகளால், நீவுகள் கேட்டதுபோல் சிலருக்குச் சந்தேகங்கள் தொன்றத்தான் செய்தது. ஆனால் அவை செயல்பாட்டில் திசுமலம்.

* ஆர். நிவா, புகளூர்.

1. சந்திரா காவலேன்களை ரசியப்பதுண்டா?

1. உண்டு! உண்டு! ஆனால் கெட்டுப் போன

சந்தியா கால வேளிகளை ரசியப்பதுண்டா?

எச்சரித்து பஞ்ஞவா யீது குற்றம் சாட்டுகிறேன்!

* எம். ஏ. காஜா மொகமீன், முக்கண்னாமலைப்பட்டி.

1. மனு தாக்கல் செய்த பின்பு, வாய்ப்பு வாங்குவது ஏன்?

1. 'செய்வதற்கு' என்று எதிர்பார்த்துச் செல்பெயர்ச்சைகள் மனு தாக்கல் செய்வார்கள். விடைத்தரும் வாய்ப்பு பெறுவார்கள். சில சமயங்களில், பெரிய கட்சிகளே கூட எதிர்க்கட்சிக்குக் கிடைக்கும் வாக்குகளைச் சிதறச் செய்வதற்காகக் கூடுதலான வேட்பாளர்களை நிறுத்துவது 'மதுராத்தக' வேலைகளைச் செய்வதுண்டு! வெற்றி வாய்ப்புள்ள ஒருவருக்கு உதவி செய்யும் வகையில் சில கட்சிகள் வீட்டுக் கொடுத்து வாய்ப்பு வாங்கு

காற்று மண்டலத்தைக் கொண்ட செவ்விய விவிருக்கும்போது அல்ல. அமைதி தவறும் பிராமங்களுக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் அந்த மாயாஜால வண்ணங்களைக் கண்டும் அந்தி சாலும் அந்த வேலைகளில், கூடுதலும் புறவகையில் காணங்களைக் கேட்டும் மனத்ததைப் பறி கொடுத்து விடுவதுண்டு. செய்களைக்கு வந்தபிறகு, ஊர் வந்து சேர்ந்தேன்; ஆனால் உளம் வந்து சேரக் காணோனே என்று பல நாட்களுக்கு ஏங்கித் தவிப்பதுமுண்டு!

கு. 18 பி.சி. பெருமணி:
கே. எம். ஸான் முஹமது,
12A, ஹவுத் அம்பலம் தெரு,
இலங்கைத் துருவா (ஆதலம்),
புகளூர் முத்துராமலிங்கம் ஸ்தலம்

ஓவ்வொரு நிமிஷத்திலும் லாபம்

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே!

போல வாரம் இயல்புடையதில் வீதி வில் தடுப் பக்கத்தில் ஒரு பெண்ணின் நிர் வாணப் படம் வெளி வந்திருக்கிறது. 'இப் படி பெண்ணினத்தை இழிவு படுத்துகிறார் களே' என்று ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பத்திரிகையைச் சபையில் வீசித்துக் காட்டி, அதைப் படத்தைப் பார்க்கப் பல உறுப்பினர் கள் அடித்து பிடித்துக் கொண்டு ஓடி வந் திருக்கிறார்கள். "உங்கன் நடத்தை என்னைத் தவிரவியச் செய்திற்று" என்று வருத்தி விடுக்கிறார் சபாநாயகர்.

பத்திரிகையில் விற்பனையை அதிகரிக்க ஒரே வழி வெகுவும் வெவ்வேறானதும் தான் என்று விவரவது துர்பாக்கியம். ஒன்று, நாளை வரங்களுக்கு ஒருமுறை ஒரு நிர்வாகப் படத்தைப் போட்டுவிட்டு அதற்குக் கலை முதலிய ருத்தி விடுவார்கள். அல்லது ஓர் ஆபாச சினிமா கடிப்பிட்டுப் போட்டுவிட்டு, இந்த ஆபாசம் சினிமாவில் வேண்டாது!" என்று கெட்பார்கள். இவை மோசடிகள். இவர்களுடைய உண்மை நோக்கம் விற்பனையை அதிகரித்துக் காட்டி விளம்பரதாரரைத் திருப்பிப்படுத்துவதே உண்மையாகும். நாடாளுமன்றத்துக்கு வீதிப் பத்திரிகையைக் கொண்டு வந்து வீசித்துக் காட்டி அங்கத்தினரும் ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தித் தம்பாய் கவனத்தை ஈர்க்கிற ஒரு கவனவோக்கியதான் செயல்பட்டிருக்கிறார். இயல்புடைய அவர் பத்திரிகையைக் கொண்டு வராமலே அது பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கலாம் அல்லவா? தமிழகப் பத்திரிகைகள், மாதாந்திர நாயகன் முதலிய வற்றிலும் இப்போன்ற போலித்தனங்களுக்குக் குறைவிலில்லை. மருத்துவ ஆலோசனை, மருத்துவ ஆலோசனை என்ற பெயர்களில் கூட இப்போது ஆபாசம் புகுபிடுகத் தொடங்கியிருக்கிறது.

அண்மையில் புத்தகங்கள் வெளியிட்டு விழா ஒன்றில் ஆபாசமாக எழுதுகிறார் என்ற பத்திரிகை ராஜேந்திர குமார் கண்டனத்துக்கு உள்ளானார். அந்த மேடையில் அவருக்கு வக்காவத்து வாங்கிப் பேசிய அடியார், "ஆபாசம் என்று ராஜேந்திர குமாரின் எழுத்தை ஒதுக்குவீர்களானால் திருக்குறளின் ஒன்றில் ஒரு பக்கம்தான் ஒதுக்கத் தெரிந் தும்; கம்பனின் பல பாடல்களை நாம் இழக்க

தெரிந் தும், காளிதாசனின் மந்தக் வேண்டியிருக் தும்" என்றெல்லாம் சொன்னார். மேல் நாடுகளிலும் எவ்விதப் போலா, டி. எச். வாரன்ஸ் போன்றோரு நாயகனுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுப் பின்னர் தடை நீக் கப்பட்டதுமுண்டு. ஆனால் இன்னுமேயே ராஜேந்திர குமார் ஆபாசமாக எழுதும் உண்மைபெற்றுவிட்டார் என்று கவனவதுதான் மோசடி. கம்பனின் போல் ராஜேந்திர குமாரால் ஒரு காவியம் படைக்க முடியு மானால், காளிதாசனின் போல ஒரே ஒரு கவிதை எழுதும் ஆற்றம் இவருக்கு இருக்கு மானால், மொகாசைப் போல் ஒரு நாடாணை உருவாக்க இவரால் முடியுமானால், இவரும் வெகுவ் வர்ணனைகளைப் புகுத்தி எழுதப் படுமே! "எது ஆபாசம் என்பது அவர்வரர் மனப் பக்குவத்தைப் பொருத்த விஷயம்" என்று சாஸ்திராபு உறுவது மற்ருரு ஏமாற்று வேலை. படிப்பவனுக்கு இலக்கியம் எது, ஆபாசம் எது என்றுதன்ருகத் தெரிவம். தெரித்துதான் படிக்கிறார்கள். இது காரண மாகத்தான் இன்று மேல் நாட்டு நாயகன் பல்வற்றில் சராசரி இருபது பக்கத்துக்கு ஓர் ஆபாச வர்ணனையைத் திணிக்கிறார்கள்.

மதுபடி ராஜாஜியைத்தான் திணைவு கூர வேண்டியிருக்கிறது. பக்தி இலக்கியங்களை யும் அறிவியல் துல்களையும் மட்டுமின்றி நாயகனையும் ஏராளமாக விரும்பிப் படித்த அவர் சொன்னார்: "எந்த ஒரு புத்தகத்தைப் படிக்கும்போதும் உன் வாழ்க்கைகளில் நிறும் பப் பெற முடியாத பல மணி நேரங்களை அதற்கு நீ கொடுத்து விடுகிறது. அதற்குப் பதில் நீ அதனிடமிருந்து என்ன பலம் பெற்றாய் என்று பார்க்க வேண்டும். அது உன்னை இப்போதுள்ளதை விடவும் அறிவாளிப்பாக, வீரமுள்ளவனாக, தந்தையாக உன் மிக்தவனாக வளர்த்திருக்கிறதா? அத் தகைய துல்களை உனக்கு லாபகரமானவை. மற்றவை உன்னை ஏமாற்றி உனக்குப் பெரிதும்பைபு ஏற்படுத்துகின்றன." ராஜாஜி துல்களைப் பற்றிச் சொன்னது பத்திரிகை, சினிமா, ம.வி. திகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றுக்கும் பொருத்தம்.

வாழ்க்கைகளில் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நமக்கு லாபகரமாக அமையட்டும்.

— ஜீவன்

கன்னி பொறுக்கும் கன்னி,
கிரித்து மலிழுவதென்ன?

சென்னுல் செய்கை இன்றே
செழிக்கும் வாழ்க்கை என்றே

மக்கான் சொன்ன வார்த்தை
மனத்தில் நிலைத்ததாலோ?

வாய்ப்பு அங்கு உண்டு;
வாழ்த்தும் மனமும் உண்டு;

அதிகம் உழைக்க வேண்டும்,
அதிர்ஷ்டம் நிறைய வேண்டும்.

எங்கு வசித்தால் என்ன?
என்றும் நெயர் உண்ணம்;

சொலு போடும் உழைப்பு;
சோம்பல் மனத்க்கும் வாழவு.

தத்துவம் புரிந்தால் பெண்ணே,
நித்தியம் பெருகும் வளமே!

வண்ணப்படம்: திவிப் பானர்தி

ஸர்ப் வாங்குவது மேலும் புத்திசாலித்தனம்

"தெரிநீ சொந்தே! ஸர்ப் வாங்கறதப் போல புத்தியுள்ள லாஸிப் எதுவுமே இல்லை. ஸர்ப் போடு தயாரிப்பு ஆச்சே. அப்பா சதை—சொடுத்த பணத்துக்கு அமோகமாகப் பவன்."

ஆமோகமாகப் பவனா? ஸர்ப் விரிதான் அதிகமாச்சே, லைதாம்போ?

"அன்னாச்சி, எத்தனை சீதமா ஸர்ப் எது. உங்க கண்ணுப் படவியா? ஸர்ப் ஒண்ணாதானே எதையும் வெக்கிறதென்று வெளுத்தது. அதனால, பாவனவாது எப்பவுமே புதுசாகுத்தான். எத்தனைதான் பண விரிச்சம். கணக்குப் பாருங்க—அமோகமாகப் பவனா இநாறே?"

சரி, அப்பா என்னதான் இருக்கு ஸர்ப்போ?

"விதர்ப்பே இருக்கு. அதுவுக்கு அளவு 1 லிரை சாதா பவுடருக்கு எட்டு ஒரு 1 லிரை ஸர்ப்பு. அதாவது 1 லிரை சாதாப் பவுடர் எவ்வளவு துணிகளை வெளுத்தமோ, அதாவது பாரி அளவு ஸர்ப்பு வெளுத்திடும். பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், ஸர்ப்பு எவ்வளவு அதிகம் வரப்போனா?"

1 லிரை சாதா பவுடர்

1 லிரை ஸர்ப்பு

அப்ப ஸர்ப்பு ஒரு வகையிலே எடு செய்துடுது? "ஓக, பண வகையிலே ஸர்ப்பு கலக்கு. பனியை எடுத்து வாங்கறதுக்கும் கழிப்பதில் பண்டம் வாங்கறதுக்கும் எத்தனியாச்சம் உண்டே. அதனால்தான் சொந்தேன் ஸர்ப்பு வாங்கறதான் மேலும் புத்திசாலித்தனம்."

இந்தாங்க ஸர்ப்பு தயாரிப்பு தயாரிப்பு